

PRILOGA 1: PRAVILA O NAVZKRIŽNI SKLADNOSTI

Izrazi, uporabljeni v prilogi:

PZR – predpisane zahteve ravnanja

DKOS – dobro kmetijsko in okoljsko stanje zemljišč

L – lažja stopnja kršitve

S – srednja stopnja kršitve

T – težja stopnja kršitve

MK – kršitve iz sistema zgodnjega opozarjanja

PODROČJE Okolje, podnebne spremembe, dobro kmetijsko stanje zemljišč
GLAVNA ZADEVA: Voda

PZR 1: Varstvo voda pred onesnaženjem z nitrati iz kmetijskih virov

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU zahteve iz predpisov EU, ki se upoštevajo pri navzkrižni skladnosti	PREDPIS RS predpisi RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS izvajanje zahtev iz predpisov RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLACIL kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom		
				L	S	T	
<p>Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaženjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L št. 375 z dne 31. 12. 1991, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 (UL L št. 311 z dne 21. 11. 2008, str. 1)</p> <p>4. in 5. člen</p>	<p>4. člen 1. Države članice za zagotovitev splošne ravni varstva pred onesnaženjem za vse vode v dveh letih po notifikaciji te direktive sprejmejo naslednje ukrepe: (a) izdelajo kodeks ali kodekse dobre kmetijske prakse, ki jih bodo kmetje izvajali prostovoljno in naj bi vključevali določbe, ki zajemajo vsaj točke iz Priloge II A.</p> <p>5. člen 1. Države članice za uresničitev ciljev iz člena 1 v dveh letih po prvem imenovanju iz člena 3(2) ali v enem letu od vsakega dodatnega imenovanja iz člena 3(4) izdelajo delovne programe za imenovana ranljiva območja. 4. Delovni programi se izvedejo v štirih letih od izdelave in so sestavljeni iz naslednjih obvezujočih ukrepov: (a) ukrepov iz Priloge III; (b) ukrepov, ki so jih države članice predpisale v kodeksu(-ih) dobre kmetijske prakse, izdelanih skladno s členom 4, razen tistih, ki so bili nadomeščeni z ukrepi iz Priloge III.</p> <p>II PRILOGA KODEKS(-I) DOBRE KMETIJSKE PRAKSE A. Kodeks ali kodeksi dobre kmetijske prakse, katerih cilj je zmanjšati onesnaževanje z nitrati</p>	<p>Uredba o varstvu voda pred onesnaženjem z nitrati iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 05/13 in 22/15)</p>	<p>3. člen varstva voda pred onesnaženjem z nitrati iz kmetijskih virov je celotno območje Republike Slovenije opredeljeno kot ranljivo območje. 8. člen (1) Gnojenje s tekočimi organskimi gnojili je na kmetijskih zemljiščih prepovedano od 15. novembra do 1. marca. (2) ne glede na prejšnji odstavek je gnojenje s tekočimi organskimi gnojili na kmetijskih zemljiščih prepovedano od 15. novembra do 15. februarja, če gre za: - pripravo zemljišč za setev jarih žit, trav in travno-deteljnih mešanic ali - pomiadansko dognojevanje ozimlin. (3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je gnojenje s tekočimi organskimi gnojili na kmetijskih zemljiščih z zeleno odejo v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljiščih brez zelene odeje pa od 1. decembra do 15. februarja. (4) Ne glede na prvi odstavek tega člena je gnojenje s tekočimi organskimi gnojili na kmetijskih zemljiščih brez zelene odeje v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano</p>	<p>1. Tekoča organska gnojila se ne uporabljajo v obdobju prepovedi. Zaradi pristojen za kmetijstvo, lahko dovoli podaljšanje obdobja gnojenja s tekočimi organskimi gnojili za največ trideset dni ob upoštevanju neprecvidenih ali izjemnih razmer, vendar ne dlje kot do 15. decembra.</p>	<p>3</p>		

<p>in ki upoštevajo razmere v različnih regijah Skupnosti, naj bi vsebovali določbe, ki vključujejo naslednje točke, če so pomembne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. obdobja, ko je vnos gnojil v tla neprimeren; 2. vnos gnojil v tla na strmih pobočjih; 3. vnos gnojil v tla, nasičena z vodo, poplavljenja, zmrznjena ali pokrita s snegom; 4. pogoje za vnos gnojil v tla blizu vodotokov; 5. zmogljivost in zgradbo posod za skladiščenje živinskih gnojil, vključno z ukrepi za preprečevanje onesnaževanja vode s površinskim odtokom in pronicanjem tekočin, ki vsebujejo živinska gnojila, in odplak, nastalih pri shranjevanju rastlinskih materialov, kot je silaža, v podzemne vode in površinsko vodo; 6. postopke za vnos v tla, vključno s stopnjo in enakomernostjo nanosa mineralnih in živinskih gnojil, pri katerih bo izguba hranil v vodo ostala na sprejemljivi ravni. <p>PRILOGA III UKREPI, KI JIH JE PO ČLENU 5(4)(a) TREBA VKLJUČITI V DELOVNE PROGRAME</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ukrepi vključujejo pravila v zvezi z: <ol style="list-style-type: none"> 1. obdobji, ko je vnos nekaterih vrst gnojil v tla prepovedan; 2. zmogljivostmi posod za skladiščenje živinskih gnojil; zmogljivost mora biti večja od tiste, ki je potrebna za skladiščenje med najdaljšim obdobjem, v katerem je vnos v tla na ranljivem območju prepovedan, razen kadar se pristojnemu organu lahko dokaže, da bo kakršna koli količina gnojil, ki presega dejansko 	<p>od 1. decembra do 1. februarja, če gre za pripravo zemljišč za setev jarih žit, trav in travno-deteljnih mešaníc.</p> <p>(5) Ne glede na prvi do četrty odstavek tega člena lahko minister, pristojen za kmetijstvo, dovolí podajšanje obdobja gnojenja s tekočimi organskimi gnojili s največ trideset dni, vendar ne dlje kot do 15. decembra, na prizadetih območjih, če gre za nepredvidene ali izjemne okolišćine zaradi poplav in so bila kmetijska zemljišća poplavljená in tla zasićena z vodo v obdobju dvajsetih dni pred začetkom prepovedi iz prvega odstavka tega člena ter zato razvoz gnojil in gnojenje v preopisanih rokih nista bila mogoća.</p> <p>8.a člen</p> <p>(1) Gnojenje s hlevskim gnojem je na kmetijskih zemljišćih prepovedano od 1. decembra do 15. februarja.</p> <p>(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je gnojenje s hlevskim gnojem na kmetijskih zemljišćih z zeleno odejo v katastrskih obćinah, doloćenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljišćih brez zelene odeje pa od 1. decembra do 1. februarja.</p> <p>(3) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za gnojenje kmetijskih rastlin v rastlinjakih.</p> <p>9. člen</p> <p>(1) Gnojenje z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, je prepovedano od 15. oktobra do 1. marca.</p> <p>(2) Ne glede na prejšnji odstavek je gnojenje ozimlin z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, prepovedano od 1. decembra do 15. februarja.</p>	<p>od 1. decembra do 1. februarja, če gre za pripravo zemljišč za setev jarih žit, trav in travno-deteljnih mešaníc.</p> <p>(5) Ne glede na prvi do četrty odstavek tega člena lahko minister, pristojen za kmetijstvo, dovolí podajšanje obdobja gnojenja s tekočimi organskimi gnojili s največ trideset dni, vendar ne dlje kot do 15. decembra, na prizadetih območjih, če gre za nepredvidene ali izjemne okolišćine zaradi poplav in so bila kmetijska zemljišća poplavljená in tla zasićena z vodo v obdobju dvajsetih dni pred začetkom prepovedi iz prvega odstavka tega člena ter zato razvoz gnojil in gnojenje v preopisanih rokih nista bila mogoća.</p> <p>8.a člen</p> <p>(1) Gnojenje s hlevskim gnojem je na kmetijskih zemljišćih prepovedano od 1. decembra do 15. februarja.</p> <p>(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je gnojenje s hlevskim gnojem na kmetijskih zemljišćih z zeleno odejo v katastrskih obćinah, doloćenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljišćih brez zelene odeje pa od 1. decembra do 1. februarja.</p> <p>(3) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za gnojenje kmetijskih rastlin v rastlinjakih.</p> <p>9. člen</p> <p>(1) Gnojenje z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, je prepovedano od 15. oktobra do 1. marca.</p> <p>(2) Ne glede na prejšnji odstavek je gnojenje ozimlin z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, prepovedano od 1. decembra do 15. februarja.</p>	<p>od 1. decembra do 1. februarja, če gre za pripravo zemljišč za setev jarih žit, trav in travno-deteljnih mešaníc.</p> <p>(5) Ne glede na prvi do četrty odstavek tega člena lahko minister, pristojen za kmetijstvo, dovolí podajšanje obdobja gnojenja s tekočimi organskimi gnojili s največ trideset dni, vendar ne dlje kot do 15. decembra, na prizadetih območjih, če gre za nepredvidene ali izjemne okolišćine zaradi poplav in so bila kmetijska zemljišća poplavljená in tla zasićena z vodo v obdobju dvajsetih dni pred začetkom prepovedi iz prvega odstavka tega člena ter zato razvoz gnojil in gnojenje v preopisanih rokih nista bila mogoća.</p> <p>8.a člen</p> <p>(1) Gnojenje s hlevskim gnojem je na kmetijskih zemljišćih prepovedano od 1. decembra do 15. februarja.</p> <p>(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je gnojenje s hlevskim gnojem na kmetijskih zemljišćih z zeleno odejo v katastrskih obćinah, doloćenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljišćih brez zelene odeje pa od 1. decembra do 1. februarja.</p> <p>(3) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za gnojenje kmetijskih rastlin v rastlinjakih.</p> <p>9. člen</p> <p>(1) Gnojenje z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, je prepovedano od 15. oktobra do 1. marca.</p> <p>(2) Ne glede na prejšnji odstavek je gnojenje ozimlin z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, prepovedano od 1. decembra do 15. februarja.</p>	<p>2. Hlevski gnoj se ne uporablja v obdobju prepovedi, razen, če se gnojijo kmetijske rastline v rastlinjakih.</p>	<p>3</p>
					<p>3</p> <p>3</p>

<p>zmožljivost skladiščenja, odstranjenja na način, ki ne bo škodoval okolju;</p> <p>3. omejitvijo vnosa gnojil v tla, ki je skladna z dobro kmetijsko prakso in upošteva značilnosti ranljivega območja, zlasti:</p> <p>(a) razmere v tleh, tip tal in nagib;</p> <p>(b) podnebne razmere, padavine in namakanje;</p> <p>(c) rabo zemljišč in kmetijsko prakso, vključno s kolobarjenjem; ter temelji na ravnotežju med:</p> <p>(i) predvidljivo potrebo posevkov po dušiku in</p> <p>(ii) preskrbo posevkov z dušikom iz tal in z gnojenjem, ki ustreza:</p> <p>– količini dušika v tleh v trenutku, ko ga posevek začne izrabljati v znatni meri (preostala količina ob koncu zime),</p> <p>– preskrbi z dušikom preko neto mineralizacije zalog organskega dušika v tleh,</p> <p>– dodatnim dušikovim spojinam z živinskimi gnojili,</p> <p>– dodatnim dušikovim spojinam z mineralnimi in drugimi gnojili.</p> <p>2. Ti ukrepi bodo za vsak kmetijski ali živinorejski obrat zagotovili, da količina živinskega gnojila, vnesenega v tla vsako leto, tudi preko živali samih, ne bo presejala natančno določene količine na hektar.</p> <p>Ta količina na hektar je količina gnojila, ki vsebuje 170 kg N.</p> <p>3. Države članice lahko izračunajo količine iz odstavka 2 na podlagi števila živali.</p>	<p>(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je gnojenje z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, na kmetijskih zemljiščih z zeleno odejo v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljiščih brez zelene odeje pa od 1. decembra do 1. februarja.</p> <p>(4) Vnos dušika v tla v obliki mineralnih gnojil v času od 1. septembra do začetka trajanja prepovedi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne sme presežati 40 kg N/ha.</p> <p>(5) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za gnojenje kmetijskih rastlin v rastlinjakih.</p> <p>10. člen</p> <p>(1) Gnojenje z organskimi in mineralnimi gnojili je prepovedano na poplavljenih tleh, na tleh, nasičenih z vodo, na tleh, prekritih s snežno odejo, in na zamrzjenih tleh.</p> <p>10. člen</p> <p>(2) Na strmih zemljiščih, ki so nagnjena k površinskim vodam, je treba odmerke organskih in mineralnih gnojil, ki vsebujejo dušik, razdeliti v več delov tako, da enkratni odmerek dušika ne presega 80 kg /ha.</p> <p>(3) Poleg zahtev iz prejšnjega odstavka je treba na njivah, ki so na strmih zemljiščih, nagnjenih k površinskim vodam, , zagotoviti enega od naslednjih ukrepov:</p> <p>– njiva mora biti razmejena s prečnimi ozelenjenimi pasovi, ali</p> <p>– med njivo in površinsko vodo mora biti najmanj 15 m širok pas zemljišča, porasel z zeleno odejo ali drugimi kmetijskimi rastlinami, ali</p> <p>– njiva mora biti obdelana prečno na strmino ali</p> <p>– njiva mora biti preko zime</p>	<p>5. Na kmetijskem gospodarstvu vnosa dušika v tla v obliki mineralnih gnojil v času od 1. septembra do začetka prepovedi ne presega 40 kg N/ha, razen, če se gnojijo kmetijske rastline v rastlinjakih.</p>	<p>1 do vključno 5 % presežka</p>	<p>3 več kot 5 % do vključno 20 % presežka</p>	<p>5 več kot 20 % presežka</p>
<p>zmožljivost skladiščenja, odstranjenja na način, ki ne bo škodoval okolju;</p> <p>3. omejitvijo vnosa gnojil v tla, ki je skladna z dobro kmetijsko prakso in upošteva značilnosti ranljivega območja, zlasti:</p> <p>(a) razmere v tleh, tip tal in nagib;</p> <p>(b) podnebne razmere, padavine in namakanje;</p> <p>(c) rabo zemljišč in kmetijsko prakso, vključno s kolobarjenjem; ter temelji na ravnotežju med:</p> <p>(i) predvidljivo potrebo posevkov po dušiku in</p> <p>(ii) preskrbo posevkov z dušikom iz tal in z gnojenjem, ki ustreza:</p> <p>– količini dušika v tleh v trenutku, ko ga posevek začne izrabljati v znatni meri (preostala količina ob koncu zime),</p> <p>– preskrbi z dušikom preko neto mineralizacije zalog organskega dušika v tleh,</p> <p>– dodatnim dušikovim spojinam z živinskimi gnojili,</p> <p>– dodatnim dušikovim spojinam z mineralnimi in drugimi gnojili.</p> <p>2. Ti ukrepi bodo za vsak kmetijski ali živinorejski obrat zagotovili, da količina živinskega gnojila, vnesenega v tla vsako leto, tudi preko živali samih, ne bo presejala natančno določene količine na hektar.</p> <p>Ta količina na hektar je količina gnojila, ki vsebuje 170 kg N.</p> <p>3. Države članice lahko izračunajo količine iz odstavka 2 na podlagi števila živali.</p>	<p>(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je gnojenje z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, na kmetijskih zemljiščih z zeleno odejo v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljiščih brez zelene odeje pa od 1. decembra do 1. februarja.</p> <p>(4) Vnos dušika v tla v obliki mineralnih gnojil v času od 1. septembra do začetka trajanja prepovedi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne sme presežati 40 kg N/ha.</p> <p>(5) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za gnojenje kmetijskih rastlin v rastlinjakih.</p> <p>10. člen</p> <p>(1) Gnojenje z organskimi in mineralnimi gnojili je prepovedano na poplavljenih tleh, na tleh, nasičenih z vodo, na tleh, prekritih s snežno odejo, in na zamrzjenih tleh.</p> <p>10. člen</p> <p>(2) Na strmih zemljiščih, ki so nagnjena k površinskim vodam, je treba odmerke organskih in mineralnih gnojil, ki vsebujejo dušik, razdeliti v več delov tako, da enkratni odmerek dušika ne presega 80 kg /ha.</p> <p>(3) Poleg zahtev iz prejšnjega odstavka je treba na njivah, ki so na strmih zemljiščih, nagnjenih k površinskim vodam, , zagotoviti enega od naslednjih ukrepov:</p> <p>– njiva mora biti razmejena s prečnimi ozelenjenimi pasovi, ali</p> <p>– med njivo in površinsko vodo mora biti najmanj 15 m širok pas zemljišča, porasel z zeleno odejo ali drugimi kmetijskimi rastlinami, ali</p> <p>– njiva mora biti obdelana prečno na strmino ali</p> <p>– njiva mora biti preko zime</p>	<p>6. Organska in mineralna gnojila se ne uporabljajo na poplavljenih tleh, tleh, nasičenih z vodo, tleh, prekritih s snežno odejo, in zamrzjenih tleh.</p>	<p>1 evidenca se ne vodi sproti in v skladu s predpisi</p>	<p>3 evidenca se ne vodi</p>	<p>5 odmerek je presežen</p>
<p>zmožljivost skladiščenja, odstranjenja na način, ki ne bo škodoval okolju;</p> <p>3. omejitvijo vnosa gnojil v tla, ki je skladna z dobro kmetijsko prakso in upošteva značilnosti ranljivega območja, zlasti:</p> <p>(a) razmere v tleh, tip tal in nagib;</p> <p>(b) podnebne razmere, padavine in namakanje;</p> <p>(c) rabo zemljišč in kmetijsko prakso, vključno s kolobarjenjem; ter temelji na ravnotežju med:</p> <p>(i) predvidljivo potrebo posevkov po dušiku in</p> <p>(ii) preskrbo posevkov z dušikom iz tal in z gnojenjem, ki ustreza:</p> <p>– količini dušika v tleh v trenutku, ko ga posevek začne izrabljati v znatni meri (preostala količina ob koncu zime),</p> <p>– preskrbi z dušikom preko neto mineralizacije zalog organskega dušika v tleh,</p> <p>– dodatnim dušikovim spojinam z živinskimi gnojili,</p> <p>– dodatnim dušikovim spojinam z mineralnimi in drugimi gnojili.</p> <p>2. Ti ukrepi bodo za vsak kmetijski ali živinorejski obrat zagotovili, da količina živinskega gnojila, vnesenega v tla vsako leto, tudi preko živali samih, ne bo presejala natančno določene količine na hektar.</p> <p>Ta količina na hektar je količina gnojila, ki vsebuje 170 kg N.</p> <p>3. Države članice lahko izračunajo količine iz odstavka 2 na podlagi števila živali.</p>	<p>(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je gnojenje z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, na kmetijskih zemljiščih z zeleno odejo v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljiščih brez zelene odeje pa od 1. decembra do 1. februarja.</p> <p>(4) Vnos dušika v tla v obliki mineralnih gnojil v času od 1. septembra do začetka trajanja prepovedi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne sme presežati 40 kg N/ha.</p> <p>(5) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za gnojenje kmetijskih rastlin v rastlinjakih.</p> <p>10. člen</p> <p>(1) Gnojenje z organskimi in mineralnimi gnojili je prepovedano na poplavljenih tleh, na tleh, nasičenih z vodo, na tleh, prekritih s snežno odejo, in na zamrzjenih tleh.</p> <p>10. člen</p> <p>(2) Na strmih zemljiščih, ki so nagnjena k površinskim vodam, je treba odmerke organskih in mineralnih gnojil, ki vsebujejo dušik, razdeliti v več delov tako, da enkratni odmerek dušika ne presega 80 kg /ha.</p> <p>(3) Poleg zahtev iz prejšnjega odstavka je treba na njivah, ki so na strmih zemljiščih, nagnjenih k površinskim vodam, , zagotoviti enega od naslednjih ukrepov:</p> <p>– njiva mora biti razmejena s prečnimi ozelenjenimi pasovi, ali</p> <p>– med njivo in površinsko vodo mora biti najmanj 15 m širok pas zemljišča, porasel z zeleno odejo ali drugimi kmetijskimi rastlinami, ali</p> <p>– njiva mora biti obdelana prečno na strmino ali</p> <p>– njiva mora biti preko zime</p>	<p>7. Na strmih zemljiščih, ki so nagnjena k površinskim vodam, odmerek dušika ob posameznem gnojenju ne presega 80 kg/ha. Za spremiljanje predpisanih največjih odmerkov dušika ob posameznem gnojenju se vodi evidenca o vrsti, količini in času uporabe gnojila.</p> <p>Zahteva za vodenje evidence o vrsti, količini in času uporabe gnojila velja le za nosilce kmetijskega gospodarstva, ki uporabljajo gnojila na strmih zemljiščih, ki so nagnjena k površinskim vodam.</p>	<p>1 evidenca se ne vodi sproti in v skladu s predpisi</p>	<p>3 evidenca se ne vodi</p>	<p>5 na vodovarstvenih območjih</p>
<p>zmožljivost skladiščenja, odstranjenja na način, ki ne bo škodoval okolju;</p> <p>3. omejitvijo vnosa gnojil v tla, ki je skladna z dobro kmetijsko prakso in upošteva značilnosti ranljivega območja, zlasti:</p> <p>(a) razmere v tleh, tip tal in nagib;</p> <p>(b) podnebne razmere, padavine in namakanje;</p> <p>(c) rabo zemljišč in kmetijsko prakso, vključno s kolobarjenjem; ter temelji na ravnotežju med:</p> <p>(i) predvidljivo potrebo posevkov po dušiku in</p> <p>(ii) preskrbo posevkov z dušikom iz tal in z gnojenjem, ki ustreza:</p> <p>– količini dušika v tleh v trenutku, ko ga posevek začne izrabljati v znatni meri (preostala količina ob koncu zime),</p> <p>– preskrbi z dušikom preko neto mineralizacije zalog organskega dušika v tleh,</p> <p>– dodatnim dušikovim spojinam z živinskimi gnojili,</p> <p>– dodatnim dušikovim spojinam z mineralnimi in drugimi gnojili.</p> <p>2. Ti ukrepi bodo za vsak kmetijski ali živinorejski obrat zagotovili, da količina živinskega gnojila, vnesenega v tla vsako leto, tudi preko živali samih, ne bo presejala natančno določene količine na hektar.</p> <p>Ta količina na hektar je količina gnojila, ki vsebuje 170 kg N.</p> <p>3. Države članice lahko izračunajo količine iz odstavka 2 na podlagi števila živali.</p>	<p>(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je gnojenje z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, na kmetijskih zemljiščih z zeleno odejo v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljiščih brez zelene odeje pa od 1. decembra do 1. februarja.</p> <p>(4) Vnos dušika v tla v obliki mineralnih gnojil v času od 1. septembra do začetka trajanja prepovedi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne sme presežati 40 kg N/ha.</p> <p>(5) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za gnojenje kmetijskih rastlin v rastlinjakih.</p> <p>10. člen</p> <p>(1) Gnojenje z organskimi in mineralnimi gnojili je prepovedano na poplavljenih tleh, na tleh, nasičenih z vodo, na tleh, prekritih s snežno odejo, in na zamrzjenih tleh.</p> <p>10. člen</p> <p>(2) Na strmih zemljiščih, ki so nagnjena k površinskim vodam, je treba odmerke organskih in mineralnih gnojil, ki vsebujejo dušik, razdeliti v več delov tako, da enkratni odmerek dušika ne presega 80 kg /ha.</p> <p>(3) Poleg zahtev iz prejšnjega odstavka je treba na njivah, ki so na strmih zemljiščih, nagnjenih k površinskim vodam, , zagotoviti enega od naslednjih ukrepov:</p> <p>– njiva mora biti razmejena s prečnimi ozelenjenimi pasovi, ali</p> <p>– med njivo in površinsko vodo mora biti najmanj 15 m širok pas zemljišča, porasel z zeleno odejo ali drugimi kmetijskimi rastlinami, ali</p> <p>– njiva mora biti obdelana prečno na strmino ali</p> <p>– njiva mora biti preko zime</p>	<p>8. Na strmih zemljiščih, ki so nagnjena k površinskim vodam z rabo njiva zagotavljajo enega od naslednjih ukrepov:</p> <p>– njiva mora biti razmejena s</p>	<p>1 evidenca se ne vodi sproti in v skladu s predpisi</p>	<p>3</p>	<p>5</p>

	<p>prečni ozelejenimi pasovi, ki preprečujejo odplavljanje gnojil, ali</p> <ul style="list-style-type: none"> - med njivo in površinsko vodo mora biti najmanj 15 m širok pas zemljišča, porasel z zeleno odejo ali drugimi kmetijskimi rastlinami, ali njiva mora biti obdelana prečno na strmino ali njiva mora biti čez zimo prekrita z zeleno odejo. 	<p>1 do vključno 20 % pasu</p>	<p>3 več kot 20 % do vključno 80 % pasu</p>	<p>5 nad 80 %</p>
<p>prekrita z zeleno odejo.</p>	<p>11. člen (4) Ob vodotokih je prepovedan vnos gnojil na priobalnih zemljiščih v tlorisni širini, določeni z zakonom, ki ureja vode.</p>	<p>1 do vključno 20 % pasu</p>	<p>3</p>	
<p>prekrita z zeleno odejo.</p>	<p>12. člen (1) Živinska gnojila in bioplinska gnojilka, četudi ta ne vsebuje živinskih gnojil, se morajo skladiščiti v zbiralnikih tekočih živinskih gnojil, na gnojiščih ali v drugih vodotesnih objektih (v nadaljnjem besedilu: skladišča za živinska gnojila). Skladišča za živinska gnojila morajo biti umeščena v prostor ter grajena in upravljana tako, da ne pride do nenadzorovanega iztekanja in onesnaženja vode ali tal. Biti morajo vodotesna, stabilna in odporna proti mehanskim, toplotnim ali kemičnim vplivom. Skladišča za živinska gnojila morajo biti redno vzdrževana. Ob poškodbah je treba živinska gnojila ali bioplinsko gnojilko hitro in varno uporabiti ali skladiščiti druge tako, da ne pride do onesnaženja vode ali tal.</p> <p>(2) Pretočni kanali in cevovodi, ki povezujejo hleve in skladišča za živinska gnojila ali skladišča za živinska gnojila med seboj, morajo biti vodotesni, stabilni, nepremični in odporni proti mehanskim,</p>	<p>1 do vključno 20 % pasu</p>	<p>3</p>	
<p>prečni ozelejenimi pasovi, ki preprečujejo odplavljanje gnojil, ali</p> <ul style="list-style-type: none"> - med njivo in površinsko vodo mora biti najmanj 15 m širok pas zemljišča, porasel z zeleno odejo ali drugimi kmetijskimi rastlinami, ali njiva mora biti obdelana prečno na strmino ali njiva mora biti čez zimo prekrita z zeleno odejo. 	<p>9. Na priobalnih zemljiščih v tlorisni širini 15 m od meje brega voda 1. reda in 5 m od voda 2. reda je prepovedan vnos gnojil</p>	<p>1 do vključno 20 % pasu</p>	<p>3 več kot 20 % do vključno 80 % pasu</p>	<p>5 nad 80 %</p>
<p>prekrita z zeleno odejo.</p>	<p>12. člen (1) Živinska gnojila in bioplinska gnojilka, četudi ta ne vsebuje živinskih gnojil, se morajo skladiščiti v zbiralnikih tekočih živinskih gnojil, na gnojiščih ali v drugih vodotesnih objektih (v nadaljnjem besedilu: skladišča za živinska gnojila). Skladišča za živinska gnojila morajo biti umeščena v prostor ter grajena in upravljana tako, da ne pride do nenadzorovanega iztekanja in onesnaženja vode ali tal. Biti morajo vodotesna, stabilna in odporna proti mehanskim, toplotnim ali kemičnim vplivom. Skladišča za živinska gnojila morajo biti redno vzdrževana. Ob poškodbah je treba živinska gnojila ali bioplinsko gnojilko hitro in varno uporabiti ali skladiščiti druge tako, da ne pride do onesnaženja vode ali tal.</p> <p>(2) Pretočni kanali in cevovodi, ki povezujejo hleve in skladišča za živinska gnojila ali skladišča za živinska gnojila med seboj, morajo biti vodotesni, stabilni, nepremični in odporni proti mehanskim,</p>	<p>1 do vključno 20 % pasu</p>	<p>3</p>	

toplotnim ali kemičnim vplivom. Pretočni kanali in cevovodi morajo biti redno vzdrževani. Pri poškodbah kanala ali cevovoda pretakanje tekočih organskih gnojil ni dovoljeno.

(12) Ne glede na prvi in peti odstavek tega člena se lahko perutninski gnoj z nastiljem skladišči na kmetijskem zemljišču v uporabi do največ šest mesecev z obvezno menjavo lokacije vsako leto, če:

- gre za gnoj iz talne reje,
- gnoj vsebuje več kot 400 g suhe snovi na kg,
- se gnoj nalaga v kup, katerega skupna prostornina je enaka ali manjša kot 30 m³,
- je kup v celoti prekrit z nepoškodovano vodoodporno folijo, ki mora segati čez vznožje kupa najmanj 1 m v vse smeri, da ne pride do zatekanja vode pod folijo,
- je folija obtežena ali kako drugače pritrjena k tlom, da je onemogočeno razkritje zaradi vetra,
- je kup oblikovan in prekrit najpozneje v štirih dneh od začetka dovažanja gnoja,
- je kup oblikovan tako, da se na foliji, s katero je prekrit, ne nabira deževnica,
- je kup oddaljen od stoječih ali tekočih voda najmanj 25 m,
- je kup oddaljen več kot 100 m od objekta za zajem pitne vode, ki je vključen v sistem javne oskrbe s pitno vodo, če za območje okoli tega objekta ni določen vodovarstveni režim,
- kup leži neposredno ob hlevu ali je od nasejla oddaljen več kot 300 m in
- kup ni na strmem zemljišču, na poplavnem zemljišču ali zemljišču, na katerem lahko zastaja voda.

<p>(14) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za skladiščenje tekočih organskih gnojil, četudi ta ne vsebujejo živinskih gnojil.</p>	<p>12. člen (3) Zmogljivost skladišča za živinska gnojila mora biti prilagojena številu in vrsti živali na kmetijskem gospodarstvu in mora zagotavljati skladiščne zmogljivosti za najmanj šestmesečno skladiščenje. Najmanjše potrebne zmogljivosti skladišč za živinska gnojila so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe. Če kmetijsko gospodarstvo nima dovolj velikega skladišča za živinska gnojila, lahko manjkajoče zmogljivosti najame, kar mora biti izkazano z najemno pogodbo. (4) Če se na kmetijskem gospodarstvu uporabljajo različni načini zbiranja živinskih gnojil, se najmanjše potrebne zmogljivosti skladišč za živinska gnojila, ki so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe, ustrezno preračunajo. Če se različni načini zbiranja živinskih gnojil uporabljajo za različne vrste ali kategorije rejnih živali, se potrebe po zmogljivostih za gnojevko, gnojnico ali hlevski gnoj računajo za vsako vrsto ali kategorijo živali posebej in se na koncu seštejejo. Če se izločki iste kategorije živali zbirajo na različne načine (npr. gnojevka na hodniku ob krmilni mizi in globoki nastil na ležalnem prostoru), potem mora kombinacija vseh načinov skladiščenja živinskih gnojil zadostiti potrebnim zmogljivostim iz preglednice 3 iz Priloge 1 te uredbe. (7) Pri rejih na globokem nastilu se hlevski gnoj lahko skladišči tudi v</p>	<p>11. Kmetijsko gospodarstvo ima zadostne skladiščne zmogljivosti za živinska gnojila in bioplinsko gnojevko.</p>	<p>1 do vključno 5 % manjša zmogljivost</p>	<p>3 več kot 5 % vključno 50 % manjša zmogljivost</p>	<p>5 več kot 50 % manjša zmogljivost</p>
--	---	--	---	---	--

hlevu. V tem primeru se zahtevana zmogljivost skladišč za živinska gnojila iz tretjega odstavka tega člena zmanjša za prostornino skladišča v hlevu.

(8) Pri reji živali, ki se pasejo osem mesecev ali več, ni treba zagotavljati skladiščnih zmogljivosti, ki jih določa preglednica 3 iz Priloge 1 te uredbe. V tem primeru je treba za vsak mesec bivanja živali v hlevu zagotoviti četrtino zmogljivosti, ki so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe.

(9) Skladišče za gnojnico ali gnojevko ni potrebno, če zaradi posebnih načinov reje in skladiščenja gnoja z nastilom gnojevka ali gnojnica ne nastajata.

(10) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena mora biti zagotovljena najmanj šestina zmogljivosti skladišč za živinska gnojila, ki so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe, če kmetijsko gospodarstvo živinska gnojila predeluje in jih v različnih oblikah prodaja na trgu ali če živinska gnojila odstranjuje po predpisih, ki urejajo ravnanje z odpadki, kar mora biti izkazano z evidenčnimi listi ali drugimi knjigovodskimi listinami, iz katerih mora biti razvidna tudi količina predelanih, prodanih ali drugače odstranjenih živinskih gnojil.

(11) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena je na območju katastrskih občin iz Priloge 2 te uredbe treba zagotoviti skladiščne zmogljivosti za najmanj štiri mesece, kar pomeni dve tretjini skladiščnih zmogljivosti, kakor so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe.«.

12.a člen
(1) Določbe prejšnjega člena se ne

<p>uporabljajo za kmetijska gospodarstva, na katerih skupna letna količina dušika iz živalskih gnojil ne presega 150 kg in na katerih letna količina dušika iz živalskih gnojil, ki ga prispevajo posamezne vrste in kategorije rejnih živali, ne presega:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 120 kg dušika pri govedu, drobnici in konjih, – 60 kg dušika pri prašičih in – 20 kg dušika pri perutnini in kunchih. <p>(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora biti skladiščenje živalskih gnojil urejeno tako, da je preprečeno izlivanje, izpiranje ali odtekanje izcedkov gnojnice ali izcedkov hlevskega gnoja v površinske ali podzemne vode ali okolje.</p> <p>(3) Določbe tega člena se ne uporabljajo za načine reje z zbiranjem gnojevke.«.</p>	<p>12. člen</p> <p>(5) Uležan hlevski gnoj se lahko začasno odloži na kmetijskem zemljišču v uporabi, ki ni nagnjeno k površinskim vodam, vendar ne dlje kakor dva meseca z obvezno menjavo lokacije vsako leto. Začasno shranjevanje uležanega hlevskega gnoja mora biti od tekočih ali stoječih voda oddaljeno najmanj 25 m.</p> <p>(6) Začasno odlaganje uležanega hlevskega gnoja je prepovedano v razdalji 100 m od objekta za zajem pitne vode, ki je vključen v sistem javne oskrbe s pitno vodo, če za območje okoli tega objekta ni določen vodovarstveni režim.</p> <p>(12) Ne glede na prvi in peti odstavek tega člena se lahko perutninski gnoj z nastitjem skladišči na kmetijskem zemljišču v uporabi do največ šest mesecev z obvezno menjavo lokacije vsako leto, če:</p>	<p>12. Uležan hlevski gnoj se lahko začasno odloži na kmetijskem zemljišču v uporabi tako, da se vode ne onesnažujejo.</p>	<p>3</p>	<p>5 na vodovarstve nem območju</p>
--	--	--	----------	---

			<p>1 do vključno 5 % presežka</p>
<p>- gre za gnoj iz talne reje. - gnoj vsebuje več kot 400 g suhe snovi na kg. - se gnoj nalaga v kup, katerega skupna prostornina je enaka ali manjša kot 30 m³. - je kup v celoti prekrit z nepoškodovano vodoodporno folijo, ki mora segati čez vznožje kupa najmanj 1 m v vse smeri, da ne pride do zatekanja vode pod folijo. - je folija obtežena ali kako drugače pritrjena k tlom, da je onemogočeno razkritje zaradi vetra, - je kup oblikovan in prekrit najpozneje v štirih dneh od začetka dovažanja gnoja, - je kup oblikovan tako, da se na foliji, s katero je prekrit, ne nabira deževnica. - je kup oddaljen od stoječih ali tekočih voda najmanj 25 m, - je kup oddaljen več kot 100 m od objekta za zajem pitne vode, ki je vključen v sistem javne oskrbe s pitno vodo, če za območje okoli tega objekta ni določen vodovarstveni režim. - kup leži neposredno ob hlevu ali je od naselja oddaljen več kot 300 m in - kup ni na strmem zemljišču, na poplavnem zemljišču ali zemljišču, na katerem lahko zastaja voda. (13) Prostornina skladišč za perutninski gnoj z nastiljem, ki so urejena v skladu z zahtevami iz prejšnjega odstavka, se upošteva pri preverjanju najmanjših potrebnih zmogljivosti skladišč za živinska gnojila, kot jih določa tretji odstavek tega člena.</p>	<p>3 več kot 5 % vključno 20 %</p>	<p>5 več kot 20 % presežka</p>	<p>13. Na kmetijskem gospodarstvu letni vnos dušika iz živinskih gnojil ne presega 170 kg N/ha kmetijskih površin.</p>
			<p>1 do vključno 5 % presežka</p>
			<p>3 več kot 5 % vključno 20 %</p>
<p>- gre za gnoj iz talne reje. - gnoj vsebuje več kot 400 g suhe snovi na kg. - se gnoj nalaga v kup, katerega skupna prostornina je enaka ali manjša kot 30 m³. - je kup v celoti prekrit z nepoškodovano vodoodporno folijo, ki mora segati čez vznožje kupa najmanj 1 m v vse smeri, da ne pride do zatekanja vode pod folijo. - je folija obtežena ali kako drugače pritrjena k tlom, da je onemogočeno razkritje zaradi vetra, - je kup oblikovan in prekrit najpozneje v štirih dneh od začetka dovažanja gnoja, - je kup oblikovan tako, da se na foliji, s katero je prekrit, ne nabira deževnica. - je kup oddaljen od stoječih ali tekočih voda najmanj 25 m, - je kup oddaljen več kot 100 m od objekta za zajem pitne vode, ki je vključen v sistem javne oskrbe s pitno vodo, če za območje okoli tega objekta ni določen vodovarstveni režim. - kup leži neposredno ob hlevu ali je od naselja oddaljen več kot 300 m in - kup ni na strmem zemljišču, na poplavnem zemljišču ali zemljišču, na katerem lahko zastaja voda. (13) Prostornina skladišč za perutninski gnoj z nastiljem, ki so urejena v skladu z zahtevami iz prejšnjega odstavka, se upošteva pri preverjanju najmanjših potrebnih zmogljivosti skladišč za živinska gnojila, kot jih določa tretji odstavek tega člena.</p>	<p>3 več kot 5 % vključno 20 %</p>	<p>5 več kot 20 % presežka</p>	<p>13. Na kmetijskem gospodarstvu letni vnos dušika iz živinskih gnojil ne presega 170 kg N/ha kmetijskih površin.</p>

13. člen (1) Gnojila je treba uporabljati v skladu s potrebami rastlin. Te se določijo na podlagi pričakovanih pridelkov, tipov tal, razmer v tleh, podnebni razmer, rabe zemljišč in drugih pridelovalnih razmer. Ob upoštevanju navedenih dejavnikov mejna vrednost vnosa dušika v tla na posamezno enoto rabe kmetijskih zemljišč pri gnojenju posameznih vrst kmetijskih rastlin ne sme presežati mejnih vrednosti, ki so navedene v preglednici 4 iz Priloge 1 te uredbe. Mejne vrednosti vnosa dušika v tla ali na tla predstavljajo količino dušika, ki ga za posamezne rastline z upoštevanjem pričakovanih pridelkov lahko vnesemo v tla v obliki mineralnih in organskih gnojil. Če se pričakuje manjši pridelok od navedenega iz preglednice 4 Priloge 1 te uredbe, je treba odmerke dušika zmanjšati skladno s potrebami rastlin po dušiku. Če se pričakuje večji pridelok od navedenega iz preglednice 4 Priloge 1 te uredbe, se odmerki dušika lahko povečajo skladno s potrebami rastlin po dušiku, pri čemer mora imeti kmetijsko gospodarstvo obvezno izdelan gnojilni načrt.	13. člen (2) Letni vnos dušika iz organskih gnojil na posamezno enoto rabe kmetijskih zemljišč ne sme presežati 250 kg N/ha.	13. člen (3) Letni vnos dušika iz živinskih gnojil na posamezno enoto rabe kmetijskih zemljišč se izračuna na podlagi vsebnosti dušika v živinskih gnojilih iz preglednice 2 iz Priloge 1 te uredbe ali na podlagi analize dušika v teh gnojilih.	15. Skupni letni vnos dušika pri gnojenju posameznih vrst kmetijskih rastlin ne presega predpisanih mejnih vrednosti, ki so navedene v preglednici 4 iz Priloge 1 Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem iz kmetijskih virov.	1 do vključno 5 % presežka	3 več kot 5 % vključno 20 % presežka	5 več kot 20 % presežka
			16. Letni vnos dušika iz organskih gnojil na posamezno enoto rabe kmetijskih površin ne presega 250 kg N/ha.	1 do vključno 5 % presežka	3 več kot 5 % vključno 20 % presežka	5 več kot 20 % presežka
			17. Nosilec kmetijskega gospodarstva vodi evidenco uporabe organskih in mineralnih gnojil v skladu s Prilogo 4 te uredbe. Vodenje evidence v skladu s Prilogo 4 te uredbe je obvezno za	1 se ne vodi sproti in v skladu s predpisi	3 se ne vodi	

			<p>(4) Kmetijsko gospodarstvo, na katerem letni vnos dušika iz živinskih gnojil iz drugega odstavka 5. člena te uredbe presega 350 kg N/leto, hkrati pa letna obremenitev z živinskimi gnojili presega 140 kg N/ha kmetijske zemlje v uporabi, mora voditi podatke o uporabi živinskih gnojil v pisni obliki. Podatki morajo vsebovati seznam enot rabe kmetijskih zemljišč, gnojenih z živinskimi gnojili, ter količino, čas in vrsto uporabljenih gnojil.</p>	<p>vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih letni vnos dušika iz živinskih gnojil presega 350 kg N/leto, hkrati pa letna obremenitev z živinskimi gnojili presega 140 kg N/ha kmetijskih površin.</p>			
--	--	--	---	---	--	--	--

			<p>14. člen</p> <p>(1) Mineralna in organska gnojila morajo biti po površini, ki se gnoji, raztrošena enakomerno. Pri prevozu in gnojenju je treba preprečiti nenadzorovano raztrošanje gnojil in gnojenje zunaj predvidenega območja gnojenja.</p> <p>(2) Za gnojenje z mineralnimi gnojili je dovoljeno uporabljati široke trosilnike, metalne trosilnike z vrtečo enojno ali dvojno ploščo (centrifugalni ploščni trosilniki), metalne trosilnike z nihajno cevjo, pnevmatične trosilnike, trosilnike s polžastim transporterjem in naprave za tekoče gnojenje. Za gnojenje s hlevskim gnojem in drugimi netekočimi organskimi gnojili je dovoljeno uporabljati trosilnike s trosilno napravo s horizontalnimi ali vertikalnimi trosilnimi valji, trosilnike s trosilno napravo z vrtečo ploščo in trosilnike z bočno izmetalno napravo. Za gnojenje s tekočimi organskimi gnojili je dovoljeno uporabljati cisterne z razpršilno ploščo, cisterne z razpršilnim topom, cisterne za nanašanje tekočih organskih gnojil v pasovih (vlečene cevi in vlečene sani), cisterne za plitev vnos tekočih organskih gnojil v tla z odprtimi rezami ali z zapiranjem rez in cisterne za globok vnos tekočih organskih gnojil v tla. Poleg cistern je dovoljeno za gnojenje s tekočimi organskimi gnojili uporabljati tudi naprave s priključkom na cevi za</p>	<p>18. Mineralna in organska gnojila so po površini, ki se gnoji, enakomerno nanešena. Pri prevozu in gnojenju ni nenadzorovanega raztroša gnojil in gnojenja zunaj predvidenega območja gnojenja.</p>	3	
--	--	--	---	--	---	--

<p>distribucijo tekočih organskih gnojil.</p> <p>(3) Ne glede na prejšnji odstavek je za gnojenje z mineralnimi in organskimi gnojili dovoljen tudi ročni raztros.</p> <p>(4) Naprave za gnojenje ne smejo imeti poškodovanih tistih delov, ki lahko vplivajo na enakomernost raztrosa, zagotavljati morajo pravilne odmerke in njihovo porazdelitev ter čim manjše izgube pri vnosu.</p>

DKOS 1: VAROVALNI PASOVI OB VODOTOKIH
Vzpostavitev varovalnih pasov vzdolž vodotokov¹

NACIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE	ODSTOTEK ZMANJSANJA PLAČIL		
				L	S	T
Varovalni pasovi ob vodotokih	Vzpostavitev varovalnih pasov ob vodotokih	Varovalni pasovi ob vodotokih so različno širok pas zemljišča, kjer je prepovedana uporaba sredstev in gnojil, ki bi se s površine ali podzemno lahko izlivala v vodotoke in ogrozila življenje v vodi ali ob njej. Varovalni pas je lahko zaraščen s travo, divje rastočimi rastlinami, grmovjem ali drevesi, lahko pa se obdeluje. Biti mora vzdrževan v skladu z dobro kmetijsko prakso.	19. Varovalni pasovi ob vodotokih morajo biti vzpostavljeni		3	

DKOS 2: VODNO DOVOLJENJE ZA NAMAKANJE

Kadar je za uporabo vode za namakanje potrebno dovoljenje, je treba ravnati v skladu s postopki za dodelitev dovoljenja

NACIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE	ODSTOTEK ZMANJSANJA PLAČIL		
				L	S	T
Vodno dovoljenje	Za uporabo vode za namakanje je potrebno dovoljenje, kar pomeni ravnanje v skladu s postopki za dodelitev dovoljenja	Voda je splošna dobrina, zato je treba z njo ravnati gospodarno. Njena razpoložljivost vpliva na rastline in živali. Zaradi ohranjanja vode za njihovo osnovno preživetje je potrebno za vsako rabo vode ustrezno z Zakonom o vodah predpisano dovoljenje. Za uporabo kapnice vodno dovoljenje ni potrebno.	20. Vodno dovoljenje za namakanje kmetijskih površin mora biti izdano.		3	

¹ Varovalni pasovi v okviru dobrega kmetijskega in okoljskega stanja zemljišč morajo na ranljivih območjih, določenih v skladu s členom 3(2) Direktive 91/676/EGS, in zunaj njih izpolnjevati vsaj zahteve v zvezi s pogoji za vnos gnojil v tla blizu vodotokov, navedene v točki A.4 Priloge II k Direktivi 91/676/EGS, ki jih je treba uporabljati v skladu z delovnimi programi, ki jih države članice določijo v skladu s členom 5(4) Direktive 91/676/EGS.

DKOS 3: ZAŠČITA PODTALNICE PRED ONESNAŽEVANJEM

Zaščita podtalnice pred onesnaževanjem: prepoved neposrednega izpusta v podtalnico in ukrepi za preprečevanje posrednega onesnaževanja podtalnice z izpustom v tla in pronicanjem skozi tla nevarnih snovi, navedenih v Prilogi k Direktivi 80/68/EGS v različici, ki je veljala na zadnji dan njene veljavnosti, kar zadeva kmetijsko dejavnost.

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE	ODSTOTEK ZMANJSANJA PLACIL		
				L	S	T
Zaščita podzemne vode pred onesnaževanjem. Prepoved neposrednega izpusta v podzemno vodo in ukrepi za preprečevanje posrednega onesnaževanja podzemnih voda z izpustom v tla in pronicanjem skozi tla nevarnih snovi, navedenih v Prilogi k Direktivi 80/68/EGS v različici, ki je veljala na zadnji dan njene veljavnosti, kar zadeva kmetijsko dejavnost.	Preprečevanje neposrednih izpustov škodljivih snovi iz kmetijskih virov v podzemne vode.	Slovenija ima izdatne in sorazmerno dobro ohranjene zaloge podzemne vode, iz katerih se oskrbuje okoli 97 % prebivalcev. Podzemne vode so pomembne tudi kot tehnološke vode za industrijo ter v kmetijstvu za namakanje, vode iz globljih vodonosnikov pa za zdraviliški turizem in kot mineralne vode. Za ohranitev dobrega stanja podzemnih voda je treba preprečevati neposredne izpuste (za potrebe te uredbe iz kmetijskih virov) škodljivih snovi v podtalnico.	21. Na kmetijskem gospodarstvu je prepreden izpust ali pronicanje nevarnih snovi s seznamov I in II, ki sta sestavni del Direktive Sveta 80/68/EGS, v podtalnico. 22. Na kmetijskem gospodarstvu ni izpustov nevarnih snovi v okolje kot posledice kmetijske dejavnosti.		3	5 na vodovarstveni h območjih

GLAVNA ZADEVA: Prst in zaloga ogjlika
DKOS 4: MINIMALNA TALNA ODEJA

Minimalna talna odeja

NAČIN DELOVANJA		UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL		
					L	S	T
Minimalna talna odeja	Na kmetijskih površinah je treba zagotavljati ustrezno zalogo ogjlika v tleh.	Za zagotavljanje ustrezne zaloge ogjlika v tleh in preprečevanje erozije se zagotavlja pokritost tal z rastlinami, strniščem ali zastirko v vegetacijskem obdobju.	23. Talna odeja na kmetijskih površinah se vzdržuje v skladu z običajnimi načini kmetovanja.			3	

DKOS 5: MINIMALNO UPRAVLJANJE ZEMLJIŠČ (EROZIJA)

Minimalno upravljanje zemljišč, ki odraža specifične pogoje, za omejitev erozije na zemljiščih

NAČIN DELOVANJA		UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL		
					L	S	T
Minimalno upravljanje zemljišč, ki odraža specifične pogoje, za omejitev erozije na zemljiščih	Kmetijske površine je treba obdelovati tako, da bo možnost erozije tal čim manjša, in hkrati uporabljati agrotehnične ukrepe, ki zmanjšujejo njen učinek.	Dober gospodar na kmetijskih površinah pri rabi izvaja najnujnejše ukrepe skladno z ustrezno tehnologijo, zlasti tako da ne razvrednoti zemljišč (erozija, zbitost, onesnaženje) z neustrezno tehnologijo. Erozijski tal je razpadanje in premešanje talnih delcev zaradi delovanja vode ali vetra na tla. Pri načrtovanju varovanja tal pred erozijo je treba predvsem upoštevati naklon kmetijskega zemljišča, njegovo izpostavljenost vodni ali vetrni eroziji ter čas in način obdelave tal (poleg preostalih dejavnikov). Z oranjem po plastnicah prečno na naklon ob upoštevanju primernega časa precej preprečimo vodno erozijo (ki je v naših krajih najpogostejša).	24. Ohranjanje teras zaradi zaščite pred erozijo. 25. Na kmetijskih površinah z rabo njiva, ki imajo srednji naklon 20 % ali več, je treba med 15. novembrom in 15. februarjem upoštevati vsaj enega od teh ukrepov: – ali oranje po plastnicah – ali ohraniti strnišče – ali poskrbeti za ozelenitev.			3	
	Pri obdelavi tal je treba upoštevati njihovo razmočenost. Globina kolesnic na pretežnem delu kmetijskih površin ne sme presegati 20 cm.	Zbitost tal je največkrat posledica čezmerne uporabe kmetijskih strojev v neprimerem času. Občutljivost tal za zbijanje se povečuje z večjim deležem gline v njih in neustrezno setveno sestavo (monokulture in ozki specializirani kolobarji). Pri preprečevanju nastajanja zbitih tal se ob njihovem tipu upoštevajo tudi raba primernih kmetijskih strojev v primerem stanju tal, kolobar, različna in s potrebami rastlin usklajena globina oranja, občasno globoko rahljanje in vzdrževanje drenaže.	26. Na pretežnem delu kmetijskih površin ni očitnih sledi zaradi neprimerne uporabe mehanizacije.			3	

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE	L	S	T
<p>DKOS 6: VZDRŽEVANJE RAVNI VSEBNOSTI ORGANSKE SNOVI V TLEH Vzdrževanje ravni vsebnosti organskih snovi v prsti z ustreznimi praksami, vključno s prepovedjo sežiganja ornih strnišč, razen zaradi zdravstvenega varstva rastlin</p>	<p>UKREP</p> <p>Obežen je ustrezen kolobar kot je določen v drugem odstavku 4. člena Pravilnika o integriranem varstvu rastlin pred škodljivimi organizmi (Uradni list, RS, št. 43/2014, z dne 13. 6. 2014).</p>	<p>SMERNICE</p> <p>Dober gospodar na kmetijskih površinah pri rabi izvaja najnujnejše ukrepe skladno z ustrežno tehnologijo, zlasti tako da: zagotavlja ohranitev ali izboljševanje rodovitnosti tal z ustreznim načinom rabe. Pri pridelavi kmetijskih rastlin na njivah se mora izvajati ustrezen kolobar na najmanj 50 % njivskih površin. Kot ustrezen kolobar se šteje vsak kolobar, ki ustreza izbrani tehnologiji pridelave, in kot takega lahko štejeemo dvoletni kolobar, priporočljiv pa je triletni. Koruza na vseh njivskih površinah gospodarstva se lahko v monokulturi prideluje največ tri leta. Trave, travno-deteljne mešanice in deteljno-travne mešanice na njivah del kolobarja in so lahko na istem zemljišču več kot tri leta. Praha, podsevky in dosevki se štejejo kot kolobarni členi. Delež organske snovi in humusa v tleh je posledica delovanja podnebja in rastlinja na matično podlago. Razgradnja organskih ostankov in biokemični procesi v tleh so najpomembnejši za rodovitnost in stabilnost talnega ekosistema. Gospodarjenje z organsko snovjo v tleh je pomembno za preprečevanje erozije in drugih slabih vplivov na tla (slabšanje strukture, sposobnost za zadrževanje vode), še posebej če so plitva, lahka in hidromorfna. Za načrtovanje povečevanja in/ali vzdrževanja deleža organske snovi in humusa v tleh se predvsem upoštevajo kolobar, zaoravanje žetvenih ostankov, redna in uravnotežena uporaba živinskih gnojil ali vključevanje metuljnic v kolobar. Zahteva se nadzira na kraju samem in na podlagi pregleda vsakoletnih zbirnih vlog oziroma drugih evidenc, ki jih hrani kmet. Hranjenje drugih evidenc zaradi navzkrižne skladnosti ni obvezno, je pa priporočljivo.</p>	<p>ZAHTEVE</p> <p>27. V triletnem obdobju je upoštevan ustrezen kolobar.</p>		3	
	<p>UKREP</p> <p>Žetveni ostanki na njivah se ne smejo kuriti.</p>	<p>Žetveni ostanki so bogat vir organske snovi, ki je nujna za rodovitnost tal. Vesten gospodar v skladu z dobro kmetijsko prakso žetvene ostanke primerno obdela in jih zaorje oziroma jih porabi za steljo živalim ter jo vrne tlom v obliki hlevskega gnoja. Kot žetveni ostanki se štejejo strnišča in slama po žetvi strnih žit, oljnic ali koruze za zrnje.</p>	<p>28. Žetveni ostanki na ornih strniščih se ne smejo kuriti.</p>		3	

**GLAVNA ZADEVA: Biotska raznovrstnost
PZR 2: OHRANJANJE PROSTO ŽIVEČIH PTIC**

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU upoštevajo pri navzkrižni skladnosti	PREDPIS RS predpisi RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS izvajanje zahtev iz predpisov RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJSANJA PLAČIL kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom
					L S T
<p>Direktiva Sveta 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L št. 20 z dne 26.1. 2010, str. 7)</p> <p>prvi odstavek 3. člena, točka (b) drugega odstavka 3. člena ter prvi, drugi in četrti odstavek 4. člena</p>	<p>Člen 3</p> <p>1. Glede na zahteve iz člena 2 države članice sprejmejo potrebne ukrepe za ohranitev, vzdrževanje ali ponovno vzpostavitev zadostne raznovrstnosti in površine habitatov za vse vrste ptic iz člena 1.</p> <p>2. Ohranjanje, vzdrževanje in ponovno vzpostavljane biotopov in habitatov vključujejo zlasti naslednje ukrepe:</p> <p>(a) vzdrževanje in upravljanje habitatov v skladu z ekološkimi zahtevami na zavarovanih območjih in izven njih;</p> <p>Člen 4</p> <p>1. Vrste iz Priloge I so predmet posebnih ukrepov za ohranitev njihovih habitatov, da se zagotovi preživetje in razmnoževanje teh vrst na njihovem območju razširjenosti.</p> <p>V zvezi s tem se upoštevajo:</p> <p>(a) vrste, ki jim grozi izumrtje;</p> <p>(b) vrste, občutljive na določene spremembe v svojih habitatih;</p> <p>(c) vrste, za katere se šteje, da so redke, ker so njihove populacije majhne ali pa so omejeno lokalno razširjene;</p> <p>(d) druge vrste, ki zahtevajo posebno pozornost zaradi posebne narave svojih habitatov.</p>	<p>Uredba o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (Uradni list RS, št. 46/04, 109/04, 84/05, 115/07, 96/08, 36/09, 102/11 in 15/14)</p> <p>Uredba o ekološko pomembnih območjih (Uradni list RS, št. 48/04, 33/13 in 99/13)</p> <p>Uredba o posebnih varstvenih območjih (območjih Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04, 110/04, 59/07, 43/08, 8/12 in 33/13, 35/13, 39/13 in 3/14)</p>	<p>Na vseh območjih Natura (območja iz Priloge 2, Poglavje 1 Uredbe o posebnih varstvenih območjih (območja Natura 2000 – ptice)) z varstvenimi cilji ohraniti sedanji obseg ali povečati obseg trajnih travnikov, kot so določeni v 9. členu te uredbe, ali ohraniti obstoječe razmerje med gozdnimi in travniškimi površinami, ali ohraniti obstoječe ekološke značilnosti ekstenzivno obdelovanih travnišč velja za vse zavezanec iz 3. člena te uredbe, ki imajo v obdelavi (lasti ali najemu) travniške površine, da deleža teh površin ne smejo zmanjšati na račun površin v zaraščanju. Pretežni del zemljišča mora biti nezaraščen.</p>	<p>29. Travniške površine v območju Natura 2000 - ptice so vzdrževane vsaj enkrat letno, najpozneje do 15. 10. tekočega leta.</p>	<p>3</p>
			<p>Na vseh območjih Natura 2000 - ptice so vzdrževane vsaj enkrat letno, najpozneje do 15. 10. tekočega leta.</p>	<p>30. Zatravljene površine travniških visokodebelnih sadovnjakov v območju Natura 2000 - ptice so vzdrževane vsaj enkrat letno, najpozneje do 15. 10. tekočega leta.</p>	<p>3</p>

	<p>Kot osnova za vrednotenje se upoštevajo trendi in nihanja populacijskih nivojev. Države članice razvrsijo zlasti ozemlja, ki so glede na število in velikost najprimernejša, kot posebna območja varstva za ohranjanje teh vrst, upoštevaje varstvene zahteve teh vrst na geografskem območju morja in kopnega, kjer se uporablja ta direktiva.</p> <p>2. Države članice sprejmejo podobne ukrepe za redno pojavljajoče se seilvene vrste, ki niso navedene v Prilogi I, upoštevaje njihovo potrebo po varstvu na geografskem območju morja in kopnega, kjer se uporablja ta direktiva, kar zadeva njihova območja za razmnoževanje, goljenje in prezimovanje ter počivališča na njihovih seilvenih poteh. Države članice zato posvetijo posebno pozornost varovanju mokrišč ter zlasti mokrišč mednarodnega pomena.</p> <p>4. V zvezi z območji varstva iz odstavkov 1 in 2 države članice sprejmejo primerne ukrepe, da ne pride do onesnaženja ali poslabšanja stanja habitatov ali kakršnih koli motenj, ki v taki meri vplivajo na ptice, da bi bilo to pomembno glede na cilje tega člena. Države članice si prizadevajo, da ne bi prišlo do onesnaženja ali poslabšanja stanja habitatov tudi izven teh območij varstva.</p>		<p>Na vseh območjih Natura 2000 – ptice obrezovanje in redčenje mejic nista dovoljeni od obdobja olistanja mejice do 30. septembra, razen na Primorskem, kjer nista dovoljeni od 15. marca do 30. septembra.</p>	<p>31. Izkrčitev z dovoljenjem in obrezovanje ter redčenje mejic v območju Natura 2000 - ptice samo v dovoljenem času.</p>	3	
--	--	--	--	--	---	--

PZR 3: OHRANJANJE NARAVNIH HABITATOV TER PROSTO ŽIVEČIH ŽIVALSKIH IN RASTLINSKIH VRST

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU zahteve iz predpisov EU, ki se upoštevajo pri navzkrižni skladnosti	PREDPIS RS predpisi RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL		
					L	S	T
Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L št. 206 z dne 22. 7. 1992, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2006/105/ES z dne 20. novembra 2006 (UL L št. 363 z dne 20. 12. 2006, str. 368)	Člen 6 1. Za posebna ohranitvena območja države članice določijo potrebne ohranitvene ukrepe, ki po potrebi vključujejo ustrezne načrte upravljanja, pripravljene posebej za ta območja ali zajete v drugih razvojnih načrtih, ter ustrezne zakonske, upravne ali pogodbene ukrepe, ki ustrezajo ekološkim zahtevam naravnih habitatnih tipov iz Priloge I in vrst iz Priloge II na teh območjih. 2. Države članice storijo vse potrebno, da na posebnih ohranitvenih območjih preprečijo slabšanje stanja naravnih habitatov in habitatov vrst ter vznemirjanje vrst, za katere so bila območja določena, kolikor bi tako vznemirjanje lahko pomembno vplivalo na cilje te direktive.	Uredba o ekološko pomembnih območjih (Uradni list RS, št. 48/04 in 33/13 in 99/13) Uredba o posebnih varstvenih območjih (območjih Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04, 11/0/04, 59/07, 43/08, 8/12 in 33/13, 35/13, 38/10 in 3/14) Pravilnik o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja (Uradni list RS, št. 130/04, 53/06, 38/10, 3/11)	Na vseh območjih Natura (območja iz Priloge, Poglavje 2 Uredbe o posebnih varstvenih območjih (območja Natura 2000 - habitatii)) z varstvenimi cilji ohraniti sedanjí obseg ali povečati obseg trajnih travnikov, kot so določeni v 9. členu te uredbe, ali ohraniti obstoječe razmerje med gozdnimi in travniškimi površinami, ali ohraniti obstoječe ekološke značilnosti ekstenzivno obdelovanih travnišč velja za vse zavezanca iz 3. člena te uredbe, ki imajo v obdelavi (lasti ali najemu) travniške površine, da deleža teh površin ne smejo zmanjšati na račun površin v zaraščanju. Pretežni del zemljišča mora biti nezaraščen.	32. Travniške površine v območju Natura 2000 - habitatii so vzdrževane vsaj enkrat letno, najpozneje do 15. 10. tekočega leta.	L	S	T
Prvi in drugi odstavek 6. člena				33. Košnja in/ali mulčenje travniških površin v območju Natura 2000 - habitatii, ki poškoduje travno rušo, ni dovoljeno.		3	

GLAVNA ZADEVA: Krajina, minimalna raven vzdrževanja**DKOS 7: OHRANJANJE KRAJINSKIH ZNAČILNOSTI**

Ohranjanje krajinskih značilnosti, vključno, kadar je to ustrezno, z živimi mejami, ribniki, jarki, drevesi v vrsti, skupini ali posamično, omejki, ozarami in terasami, vključno s prepovedjo rezanja žive meje in sekanja dreves v času razmnoževanja in vzreje mladicev pri pitčih in morda ukrepi za odvracanje invazivnih rastlinskih vrst

NAČIN DELOVANJA		UKREP		SMERNICE		ZAHTEVE		ODSTOTOK ZMANJSANJA PLAČIL			
						L	S	T			
Ohranjanje krajinskih značilnosti, vključno, kadar je to ustrezno, z živimi mejami, ribniki, jarki, drevesi v vrsti, skupini ali posamično, omejki, ozarami in terasami, vključno s prepovedjo rezanja žive meje in sekanja dreves v času razmnoževanja in vzreje mladicev pri pitčih in ukrepi za odvracanje invazivnih tujerodnih rastlinskih vrst.		Krajinske značilnosti na kmetijskih površinah se ohranja.		Dober gospodar ohranja krajinske značilnosti na svojem gospodarstvu. Pri tem upošteva Nacionalne smernice za krajinske značilnosti, ki so objavljene na spletnem mestu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in v katerih so določeni posamezni tipi krajinskih značilnosti in način njihovega vzdrževanja.		34. Na kmetijskih površinah kmetijskega gospodarstva se ohranjajo krajinske značilnosti		3			
		Invazivne tujerodne rastline se redno odstranjuje.		Invazivne tujerodne vrste se na kmetijskih površinah, ki so v obdelavi, največkrat pojavljajo po robovih in na delih, ki so manj primerni za kmetijsko pridelavo. Kmetije že obstoječe sestoj invazivnih tujerodnih vrst s košnjo/pašo ali drugimi načini mehanske odstranitve vsaj obvladujejo. Cilj je odstranjevanje in s tem preprečevanje širjenja sestojev invazivnih tujerodnih vrst, saj so te prepoznane kot ena od največjih groženj biotski pestrosti. Posebna pozornost bo namenjena tudi ozaveščanju, kako lahko kmetije delujejo preventivno ter preprečijo vnos in širjenje invazivnih tujerodnih vrst, saj gre v ožjem pomenu besede »invazivka« za vrste, ki so lahko s človekovo pomočjo prispete na novo območje in se tam tako udomačile, da s svojim širjenjem povzročajo očitne spremembe v zgradbi ali delovanju naravnih ekosistemov. Seznam invazivnih tujerodnih vrst, na katere se zahteva nanaša: – ambrozija/pelinolistna žvrkija (<i>Ambrosia artemisiifolia</i>) – rudbekija/deljenolistna rudbekija (<i>Rudbeckia laciniata</i>) – kanadska zlata rozga (<i>Solidago canadensis</i>) – orjaška zlata rozga (<i>Solidago gigantea</i>) – enoletna suholetnica (<i>Erigeron annuus</i>)		35. Na pretežnem delu kmetijskih površin ni invazivnih tujerodnih vrst.		3			

PODROČJE : Javno zdravje, zdravje živali in rastlin

Glavna zadeva: Varnost hrane

PZR 4: VARNOST ŽIVIL IN KRME

Za ta PZR se uporablja ta opredelitev:

- primarna proizvodnja – pridelava kmetijskih pridelkov in krme
- tržni pridelovalci – vsi pridelovalci kmetijski pridelkov ali krme, ki jih prodajajo kot hrano ali krmo končnim potrošnikom na lokalnih trgih

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU	PREDPIS RS	IZVAJANJE PREDPISOV RS	ZAHTEV IZ PREDPISOV RS	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL		
						L	S	T
Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), spremeni z uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14) člen	<p>ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU</p> <p>zahteve iz predpisov EU, ki se upoštevajo pri navzkrižni skladnosti</p> <p>Člen 14</p> <p>Zahteve glede varnosti živil</p> <p>1. Živila, ki niso vama, se ne smejo dati v promet.</p> <p>2. Steje se, da živilo ni varno, če se smatra, da je:</p> <p>(a) škodljivo za zdravje;</p> <p>(b) neustrezno za prehrano ljudi.</p> <p>3. Pri odločanju, ali je neko živilo varno ali ni, se upoštevajo:</p> <p>(a) običajni pogoji uporabe živila s strani potrošnika in pri vsaki fazi pridelave, predelave in distribucije; ter</p> <p>(b) informacije, ki jih je potrošnik prejel, vključno z navedbami na oznaki, ali druge informacije, ki so običajno na voljo potrošniku o preprečevanju posebnih neželenih učinkov, ki jih povzročajo živila ali skupine živil na zdravje.</p> <p>4. Pri odločanju, ali je živilo škodljivo za zdravje, se upoštevajo:</p> <p>(a) verjetni takojšnji in/ali kratekoročni in/ali dolgoročni učinki živila na zdravje osebe, ki živilo uživa, pa tudi na poznejše rodove;</p> <p>(b) verjetni kumulativni toksični učinki;</p> <p>(c) posebna zdravstvena preobčutljivost posebnih skupin potrošnikov, kadar je živilo namenjeno tej skupini.</p>	<p>PREDPIS RS</p> <p>predpisi RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU</p> <p>Uredba se uporablja neposredno. Dodato: Pravilnik o določitvi majhnih količin živil, pogojih za njihovo pridelavo ter o določitvi nekaterih odstopenj za obrate na področju živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 96/2014).</p>	<p>IZVAJANJE PREDPISOV RS</p> <p>izvajanje zahtev iz predpisov RS na ravni kmetijskega gospodarstva</p> <p>Zahteve veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave živil.</p> <p>Primarna pridelava obsega pridelavo, rejо ali gojenje primarnih proizvodov, vključno z žetvijo, molžo in prirejo domačih živali pred zakolom.</p>	<p>ZAHTEV IZ PREDPISOV RS</p> <p>zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor</p> <p>36. Nosilec živilske dejavnosti ne daje v promet primarnih proizvodov žvino-rejske ali rastlinske proizvodnje, če ugotovi ali utemeljeno sumi, da proizvodi niso varni.</p>	<p>ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL</p> <p>kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom</p> <p>L</p>	<p>S</p> <p>3</p>	<p>T</p> <p>5</p> <p>Pravnomočna odločba</p>	

<p>5. Pri presoji, ali je neko živilo neustrezno za prehrano ljudi, se upošteva, ali je živilo nesprejemljivo za prehrano ljudi glede na namen uporabe zaradi onesnaženosti s zaradi gnitja, kvajenja ali razkroja.</p> <p>6. Kadar je neko živilo, ki ni varno, istega razreda ali poimenovanja, se predpostavlja, da tudi vsa živila v tej seriji, partiji ali pošiljki niso varna, razen če po natančni presoji ni nobenega dokaza, da preostanek serije, partije ali pošiljke ni varen.</p> <p>7. Za živilo, ki je v skladu s posebnimi določbami Skupnosti, ki urejajo varnost živil, se šteje, da je varno, kolikor gre za vidike, ki so zajeti s posebnimi določbami Skupnosti.</p> <p>8. Skladnost živila s posebnimi določbami, ki veljajo za to živilo, pristojnih organov ne ovira pri sprejetju ustreznih ukrepov za uvedbo omejitev pri dajanju živila v promet ali pri zahtevi za umik živila iz prometa, kadar obstaja utemeljen sum, da kljub skladnosti z navedenimi določbami, živilo ni varno.</p> <p>9. Kadar ni posebnih določb Skupnosti, se šteje, da je živilo varno, če je v skladu s posebnimi določbami živiške zakonodaje države članice, na ozemlju katere se živilo trži, pri čemer se te določbe sprejmejo in uporabljajo brez poseganja v Pogodbo, zlasti v člena 28 in 30 Pogodbe.</p>	<p>Uredba se uporablja neposredno</p> <p>Dodatne zahteve so predpisane v Pravilnik o pogojih za zagotavljanje varnosti krme (Uradni list RS, št. 58/11, 35/14) – 4. člen</p> <p>4. člen</p> <p>(pogoji za zagotavljanje varnosti proizvodov za prehrano živali)</p> <p>(1) Proizvodci za prehrano živali se</p>	<p>Zahteve veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave krme. Zahteve, opisane v stolpcih 2 in 3, se preverjajo v celotni primarni proizvodnji krme in v naslednjih z njo povezanih postopkih:</p> <p>(a) prevoz in skladiščenje primarnih proizvodov ter ravnanje z njimi na kraju</p>	<p>37. Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo ne daje v promet primarnih proizvodov žvinnorejske ali rastlinske proizvodnje namenjenih za krmo, če ugotovi ali utemeljeno sumi, da niso varni.</p>	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomočna odločba</p>	
<p>Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah žviške</p>	<p>Člen 15</p> <p>Zahteve glede varnosti krme</p> <p>1. Krma, ki ni varna, se ne sme dati v promet ali se z njo krmiti živali za pridobivanje hrane.</p> <p>2. Šteje se, da krma ni varna za namen uporabe, če se smatra: — da škodljivo vpliva na zdravje ljudi ali živali.</p>					

<p>zakonodaje, ustanoviti Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), spremeni Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14) 15. člen</p>	<p>— Če živilo, proizvedeno iz živali za pridobivanje hrane, zaradi krme ni varno za prehrano ljudi.</p> <p>3. Kadar je krma, za katero je bilo ugotovljeno, da ne izpolnjuje zahtev za varnost krme, del serije, partije ali pošiljke krme istega razreda ali poimenovanja, se predpostavlja, da tudi vsa krma v tej seriji, partiji ali pošiljki ni varna, razen če po natančnem preverjanju ni nobenega dokaza, da preostanek serije, partije ali pošiljke ne izpolnjuje zahtev za varnost krme.</p> <p>4. Steje se, da je krma, ki je v skladu s posebnimi določbami Skupnosti o varnosti krme varna, kolikor gre za vidike, ki so zajeti s posebnimi določbami Skupnosti.</p> <p>5. Skladnost krme s posebnimi določbami, ki veljajo za to krmo, pristojnih organov ne ovira pri sprejetju ustreznih ukrepov za uvedbo omejitev pri dajanju krme v promet ali pri zahtevi za umik krme iz prometa, kadar obstaja utemeljen sum, da kljub skladnosti z navedenimi določbami, krma ni varna.</p> <p>6. Kadar ni posebnih določb Skupnosti, se šteje, da je krma varna, če je v skladu s posebnimi določbami zakonodaje o varnosti krme države članice, na ozemlju katere je krma v prometu, pri čemer se take določbe sprejmejo in uporabljajo brez poseganja v Pogodbo, zlasti v člena 28 in 30 Pogodbe.</p>	<p>ne smejo dajati na trg, uporabljati ali uvažati na ozemlje Republike Slovenije, če:</p> <p>vsebnost neželenih snovi presega najvišjo dovoljeno mejno vrednost, določeno v Prilogi I Direktive 2002/32/ES;</p> <p>ne ustrezajo minimalnim mikrobiološkim kriterijem iz Priloge, ki je sestavni del tega pravilnika, ali mikrobiološkim kriterijem, določenim s predpisi Unije, ali ni predpisana najvišja dovoljena mejna vsebnost, vendar pa ocena tveganja, ki jo zagotovi Uprava Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: UVHVVR) ali Evropska Komisija, potrdi tveganje za zdravje ljudi oziroma živali ali za okolje.</p> <p>(2) Proizvodi iz prejšnjega odstavka niso varni v skladu s 15. členom Uredbe (ES) 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjih spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Četrti del (UL L št. 188, z dne 18. 7. 2009, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 178/2002/ES).</p>	<p>(b) prevoz primarnih proizvodov s kraja proizvodnje v obrat;</p> <p>(c) mešanje krme za izključne potrebe lastnega gospodarstva brez uporabe dodatkov, razen dodatkov za siliranje;</p> <p>(d) krmiljenje živali, namenjenih za proizvodnjo hrane za dajanje na trg.</p>
---	--	--	---

Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1).	Člen 17(1). Pristojnosti 1. Nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti proizvodnje krme v vseh fazah pridelave, predelave in distribucije v podjetjih pod njihovim nadzorom zagotavljajo, da živila in krma izpolnjujejo zahteve živilske zakonodaje, ki veljajo za njihove dejavnosti, in preverjajo izpolnjevanje teh zahtev. Za izvajanje tega člena je potrebno za živila upoštevati določbe naslednjih EU predpisov: Uredba (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih (UL L št. 15, 20.1.2010, str. 1).	Uredbe se uporabljajo neposredno,	<p>Zahteve veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave živil.</p> <p>Nosilec dejavnosti mora pri primarni proizvodnji živil živalskega izvora dati na trg ne vsebujejo ostankov dovoljenih farmakološko aktivnih snovi nad predpisanimi MRL, ostankov ne dovoljenih in prepovedanih substanc. Kot neskladna z zakonodajo živalskega izvora, ki vsebujejo ostanke farmakološko aktivne snovi in ki so razvrščena v skladu s členom 14(2)(a), (b) ali (c) Uredbe 470/2009 ES, na raven, ki je višja od najvišje mejne vrednosti ostankov, določene v skladu s to uredbo; ali ki so razvrščene v skladu in v skladu s Prilogo k Uredbi (ES) 37/2010; ali ki niso razvrščena v skladu s členom 14(2)(a), (b) ali (c) Uredbe (ES) 470/2009, razen v primerih, kjer je vrednost za ukrepe v skladu s to uredbo in raven ostankov ni enaka tej referenčni vrednosti za ukrepe ali od nje ni višja.</p>	38. Živila živalskega izvora ne vsebujejo ostankov dovoljenih farmakološko aktivnih snovi nad predpisanimi MRL, ostankov ne dovoljenih in prepovedanih snovi.	3	5	Pravnomočna odločba
Uredba (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14) prvi odstavek 17. člena	Priloga k Uredbi (ES) št. 37/2010, Uredba Komisije (EU) št. 37/2010 z dne 22. decembra 2009 o farmakološko aktivnih snoveh in njihovi razvrstitvi glede mejnih vrednosti ostankov v živilih živalskega izvora (UL L 15, 20.1.2010, str. 1) zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 418/2014 z dne 24. aprila 2014	Uredbe se uporabljajo neposredno,	<p>Zahteva velja za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave živil in krme.</p> <p>Nosilec dejavnosti mora pri primarni proizvodnji živil in krme zagotoviti, da proizvodi iz Priloge I Uredbe 396/2005 ES od trenutka, ko so dati na trg kot hrana ali krma ali se z njimi krmi živali, ne vsebujejo nobenih ostankov pesticidov, ki presegajo mejnih vsebnosti ostankov (MVO) za te proizvode, določene 18. členu in Prilogah II in III Uredbe 396/2005 ES.</p>	39. Krma oziroma živilo se ne daje v promet kot hrana ali krma ali se z njimi krmi živali, če presega mejne vsebnosti ostankov pesticidov.	3	5	Pravnomočna odločba
Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 (UL L št. 87 z dne 31. 3. 2009, str. 109)	Priloga k Uredbi (ES) št. 37/2010, Uredba Komisije (EU) št. 37/2010 z dne 22. decembra 2009 o farmakološko aktivnih snoveh in njihovi razvrstitvi glede mejnih vrednosti ostankov v živilih živalskega izvora (UL L 15, 20.1.2010, str. 1) zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 418/2014 z dne 24. aprila 2014	Uredbe se uporabljajo neposredno,	<p>Zahteva velja za vse nosilce primarne pridelave živil in krme.</p> <p>Ravnarje in skladiščenje odpadkov in nevarnih snovi, ki nastajajo</p>	40. Z odpadki in nevarnimi snovmi se ravna in se skladišči tako, da ni možnosti, da pridejo v stik (ni možnosti za onesnaženje) s krmo.	3	5	Pravnomočna odločba

<p>člen 4(1) v povezavi z delom A Priloge I (II 4 (g, h, i), 5 (f, h), 6; III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c));</p> <p>- Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 55), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 218/2014 z dne 7. marca 2014 o spremembi priloge k uredbama (ES) št. 853/2004 in (ES) št. 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ter k Uredbi Komisije (ES) št. 2074/2005 (UL L št. 69 z dne 8.3.2014, str. 95); člen 3(1) iv povezavi s Poglavjem I oddelka IX Priloge III (I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1(a, d), 2, 4 (a, b)); poglavje 1 (1) oddelka X Priloge III.</p> <p>- UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) Št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS – 18 člen</p>	<p>oziroma so prisotni na kmetijskem gospodarstvu, se mora izvajati na način, da se prepreči kontaminacija primarnih proizvodov.</p> <p>Na kmetijskem gospodarstvu je potrebno zagotavljati: primerno zdravstveno stanje živali, namenjenih za proizvodnjo hrane higiensko rokovanje s primarnimi proizvodi</p> <p>Zahteva velja za nosilca živalske dejavnosti, ki redi živali, prideluje ali lovi živali, proizvajajo primarne proizvode živalskega izvora</p>	<p>41. Nosilec živalske dejavnosti mora redno preverjati zdravstveno stanje živali, pri tem mora posebno pozornost nameniti dokupljenim živalim.</p> <p>Ob pojavu znakov, po katerih je mogoče sumiti, da so živali zbolele, jih mora nosilec nemudoma oskrbeti in po potrebi namestiti ločeno od zdravih živali ter takoj obvestiti pristojno veterinarsko službo.</p>	<p>42. Nosilec živalske dejavnosti hrani in uporablja dodatke h krmi in veterinarska zdravila skladno z zakonodajo, navodili proizvajalca oziroma, v primeru veterinarskih zdravil, v skladu z navodili veterinarja.</p>	<p>43. Fitofarmaceutvska sredstva in biocide je treba uporabljati skladno z navodili proizvajalca. Ni dovoljeno uporabljati sredstev s pretečenim rokom uporabe ali sredstev, za katera se ugotovi, da so bila neustrezno skladiščena, ali katerih embalaža je bila poškodovana zaradi neustreznih pogojev skladiščenja in ravnanja.</p>	<p>44. Nosilec živalske dejavnosti izvede ukrepe, odrejene s pravnomočno ureditveno odločbo, ki jo izda uradni veterinar, v roku določenem z odločbo.</p> <p>45. (MK) Nosilec živalske dejavnosti vodi in hrani evidence/dokumente:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dnevnik veterinarskih posegov, - izsledke vseh laboratorijskih preiskav vzorcev, odvzetih živalim * 	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomočna odločba</p>
	<p>Na kmetijskem gospodarstvu se sprejmejo ustrezni ukrepi za odpravo nepravilnosti, ugotovljenih pri uradnem nadzoru.</p> <p>Nosilec živalske dejavnosti, ki redi živali, prideluje ali lovi živali, proizvajajo primarne proizvode živalskega izvora mora voditi evidence o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vrsti in izvoru krme, ki jo dajejo živalim * 				<p>1</p>	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomočna odločba</p>

<p>- zdravilnih za uporabo v veterinarski medicini ali drugih sredstvih, danih živalim, datumih dajanja in karencah;</p> <p>- rezultatih vseh analiz, pomembnih za zdravje ljudi, opravljenih na živalim odvzetih vzorcih ali na drugih vzorcih, odvzetih za diagnostične namene, in</p> <p>- vseh ustreznih poročilih o preverjanjih, opravljenih na živalih ali proizvodih živalskega izvora.</p> <p>* če surovine in krma niso pridelane na KMG</p> <p>Nosilec živiške dejavnosti, ki proizvaja ali opravlja spravilo rastlinskih proizvodov, mora voditi evidenco o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kakršnikoli uporabi fitofarmacevtskih sredstev in biocidov; - rezultatih vseh analiz, pomembnih za zdravje ljudi, opravljenih na rastlinam odvzetih vzorcih ali na drugih vzorcih, odvzetih za diagnostične namene. 	<p>živalim, ali drugih vzorcev, odvzetih za diagnostične namene,</p> <ul style="list-style-type: none"> - zapisnike in poročila o preverjanjih, opravljenih na živalih ali proizvodih živalskega izvora, vrsti in izvoru krme, ki jo dajejo živalim 	1	3	5	Pravnomočna odločba
<p>Naslednje zahteve veljajo le za nosilce živiške dejavnosti pridelave surovega mleka in/ali kolostruma</p> <p>ZDRAVSTVENE ZAHTEVE ZA PROIZVODNJO SUROVEGA MLEKA</p> <p>Surovo mleko in kolostrum morata biti pridobljena od živali:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ki so v dobrem splošnem zdravstvenem stanju, ki ne kažejo nobenih znakov bolezni, ki bi lahko imela za posledico kontaminacijo mleka in kolostruma, in še zlasti, ki niso zbolele za okužbo genitalnih poti, enteritisom z diarejo in vročino, ali z vidnim vnetjem vimeni; - ki nimajo nobenih ran na vimenih, ki bi utegnile vplivati na mleko in 	<p>46. (MK) Nosilec živiške dejavnosti vodi in hrani evidence/dokumente o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kakršni koli uporabi fitofarmacevtskih sredstev in biocidov; - izsledkih vseh analiz, pomembnih za zdravje ljudi, opravljenih na rastlinam odvzetih vzorcih ali na drugih vzorcih, odvzetih za diagnostične namene. 	1	3	5	Pravnomočna odločba
<p>Naslednje zahteve veljajo le za nosilce živiške dejavnosti pridelave surovega mleka in/ali kolostruma</p> <p>ZDRAVSTVENE ZAHTEVE ZA PROIZVODNJO SUROVEGA MLEKA</p> <p>Surovo mleko in kolostrum morata biti pridobljena od živali:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ki so v dobrem splošnem zdravstvenem stanju, ki ne kažejo nobenih znakov bolezni, ki bi lahko imela za posledico kontaminacijo mleka in kolostruma, in še zlasti, ki niso zbolele za okužbo genitalnih poti, enteritisom z diarejo in vročino, ali z vidnim vnetjem vimeni; - ki nimajo nobenih ran na vimenih, ki bi utegnile vplivati na mleko in 	<p>47. Nosilec živiške dejavnosti pridelave surovega mleka/kolostruma dnevno preverja zdravstveno stanje živali, tako da:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pred vsako molžo oceni splošno počutje živali; - preverja prisotnost pojava nenormalnih vaginalnih izcedkov; - preverja pojav morebitne hude driske; - pred vsako molžo preveri, ali je prišlo do morebitnega vnetja vimena (oteklina, prvi curki); - preverja morebitni pojav ran na vimenu; <p>Živalim se dajejo le dovoljene snovi ali pripravki. Nosilec upošteva karenco, predpisano za te proizvode ali snovi.</p>	1	3	5	Pravnomočna odločba

<p>kolostrum ki jim niso dejali nedovoljenih snovi ali pripravkov in pri katerih ni bilo nobene nezakonite uporabe v smislu Direktive 96/23/ES; pri katerih se po dajanju dovoljenih proizvodov ali snovi upošteva karencna, predpisana za te proizvode ali snovi.</p>	<p>STATUS ŽIVALI GLEDE BRUCELOZE IN LEVKOZE</p>	<p>48. Nosilec živalske dejavnosti pridelave surovega mleka / kolostruma izvede vse odrejene ukrepe, ki jih z odločbo, naloži uradni veterinar in se nanašajo na zdravstveni status živali in proizvode teh živali v povezavi z brucelozo in/ali tuberkulozo.</p>	<p>3</p>	<p>5</p>	<p>Pravnomočna odločba</p>
<p>(i) krav ali bivolov, ki spadajo k čredi in v smislu Direktive 64/432/EGS (28) nimajo ali uradno nimajo bruceloze;</p> <p>(ii) ovc ali koz, ki spadajo h gospodarstvu in so v smislu Direktive 91/68/EGS (29) nimajo ali uradno nimajo bruceloze; ali</p> <p>(iii) ženskih živali drugih vrst, ki v primeru vrst, dovezetnih za brucelozo, spadajo k čredam, ki se v okviru odobrenega kontrolnega programa pristojnega organa redno pregledujejo glede te bolezni.</p> <p>Glede tuberkuloze je treba surovo mleko in kolostrum pridobiti od:</p> <p>(i) krav ali bivolov, ki spadajo k čredi in so v smislu Direktive 64/432/EGS uradno nimajo tuberkuloze; ali</p> <p>(ii) ženskih živali drugih vrst, ki v primeru vrst, ki so dovezetnih za tuberkulozo, spadajo k čredam, ki se v okviru odobrenega kontrolnega programa pristojnega organa redno pregledujejo glede te bolezni.</p> <p>(c) Če se koze redijo skupaj s kravami, morajo biti te koze pregledane in testirane na tuberkulozo.</p> <p>Vendar se surovo mleko živali, ki ne izpolnjujejo zahtev iz točke 2, sme uporabiti z odobritvijo pristojnega organa:</p> <p>(a) kadar gre za krave ali bivole, ki ne pokažejo pozitivne reakcije na</p>	<p>48. Nosilec živalske dejavnosti pridelave surovega mleka / kolostruma izvede vse odrejene ukrepe, ki jih z odločbo, naloži uradni veterinar in se nanašajo na zdravstveni status živali in proizvode teh živali v povezavi z brucelozo in/ali tuberkulozo.</p>	<p>48. Nosilec živalske dejavnosti pridelave surovega mleka / kolostruma izvede vse odrejene ukrepe, ki jih z odločbo, naloži uradni veterinar in se nanašajo na zdravstveni status živali in proizvode teh živali v povezavi z brucelozo in/ali tuberkulozo.</p>	<p>3</p>	<p>5</p>	<p>Pravnomočna odločba</p>

teste na tuberkulozo ali brucelozo niti nobenih znakov teh boleznih, potem ko je bilo mleko toplotno obdelano, tako da je pokazalo negativno reakcijo na test alkalne fosfataze;

(b) kadar gre za koze ali ovce, ki ne kažejo pozitivne reakcije na teste na brucelozo ali so bile cepjene proti brucelozni kot del odobrenega programa izkoreninjenja in ki ne kažejo znakov te bolezni, bodisi:

(i) za izdelavo sira z zorenjem najmanj dveh mesecev bodisi

(ii) kadar je mleko tako toplotno obdelano, da testi kažejo negativno reakcijo na test alkalne fosfataze; in

(c) kadar gre za ženske živali drugih vrst, ki ne kažejo pozitivne reakcije na teste na tuberkulozo ali brucelozo niti nobenih znakov teh boleznih, temveč spadajo k čredi, pri kateri je bila ugotovljena bruceloza ali tuberkuloza v okviru pregledov iz točke 2(a)(iii) ali 2(b)(ii), potem ko je bilo mleko toplotno obdelano tako, da je bila zagotovljena njegova neoporečnost.

Surovo mleko in kolostrum živali, ki ne izpolnjujejo ustreznih zahtev točk 1 do 3, zlasti živali, ki kažejo posamično pozitivno reakcijo na profiliaktične teste na tuberkulozo ali brucelozo skladno z Direktivo 64/432/EGS in Direktivo 91/68/EGS, se ne smeta uporabljati za prehrano ljudi.

Živali, ki so inficirane ali obstaja utemeljeni sum, da so inficirane s tuberkulozo ali brucelozo, je treba osamiti, tako da se prepreči škodljivi učinek na mleko in kolostrum drugih živali.

<p>HIGIENSKI PREDPISI ZA GOSPODARSTVA S PROIZVODNJO MLEKA IN KOLOSTRUMA</p> <p>Zahteve za prostore in opremo</p> <p>1. Molzna oprema in prostori, kjer se mleko in kolostrum skladiščita, obdelujeta ali ohlajujeta, morajo biti locirani in izdelani tako, da se omeji nevarnost kontaminacije mleka in kolostruma.</p> <p>2. Prostori za skladiščenje mleka in kolostruma morajo biti zaščiteni pred mrčesom, morajo biti ustrezno ločeni od prostorov, v katerih so nastanjene živali, in, kadar morajo biti izpolnjene zahteve glede hlajenja surovega mleka, imeti ustrezno hladilno opremo.</p> <p>3. Površine opreme, ki pridejo v stik z mlekom in kolostrumom (posode, vsebniki, cisterne itd., namenjene za mlazo, zbiranje ali prevoz), se morajo z lahkoto čistiti ter po potrebi dezinficirati in ohranjati v dobrem stanju. To zahteva uporabo gladkih, pralnih in netoksičnih materialov.</p> <p>4. Po uporabi se morajo takšne površine očistiti in po potrebi dezinficirati. Po vsaki poti ali po vsaki seriji poti, kadar je čas med raztovarjanjem in naslednjo ponovno napolnitvijo zelo kratek, ampak v vseh primerih vsaj enkrat na dan, je treba vsebnike in cisterne, ki se uporabljajo za prevoz surovega mleka in kolostruma, očistiti in dezinficirati na ustrezen način, preden se ponovno uporabijo.</p>	<p>49. Nosilec živalske dejavnosti mleka/kolostruma zagotovi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uporabo ustrezne molzne opreme, ki preprečuje onesnaženje mleka in/ali kolostruma; - ločen prostor za skladiščenje in hlajenje mleka in/ali kolostruma; - zaščito pred škodljivci (učinkovito tesnjenje vrat, zaščitna mreža na oknih, po potrebi uporaba vab in pasti, ...); - uporabo gladkih in pralnih površin iz netoksičnega materiala; - najmanj enkrat dnevno čiščenje in razkuževanje opreme in posod (cistern) za mleko. 	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomočna odločba</p>
<p>HIGIENA MED MOLŽO, ZBIRANJEM IN TRANSPORTOM MLEKA</p> <p>Molzenje se mora izvršiti pod higijenski pogoji, ki zlasti zagotavljajo:</p> <p>da so seski, vimena in sosednji deli</p>	<p>50. Nosilec živalske dejavnosti mleka/kolostruma zagotovi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - čiščenje seskov in vimena pred vsako mlazo; - da so zdravljene živali v karenci ustrezno označene in/ali ločene od drugih živali. Te živali se, če 	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomočna odločba</p>

<p>Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah</p>	<p>17(1). Člen Pristojnosti 1. Nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti proizvodnje krme v vseh fazah pridelave, predelave in distribucije v podjetjih in odobritvi nadzorom zagotavljajo, da živila in krma izpolnjujejo zahteve živilske zakonodaje, ki veljajo za njihove</p>	<p>čisti, preden se začne molzenje; da se živali, ki lahko zaradi zdravljenja prenesejo ostanke v mleko in kolostrum, identificirajo, ter pridobita od takih živali pred potekom predpisane karence, ne uporabljata za prehrano ljudi; in Neposredno po molženju je treba mleko in kolostrum hraniti v čistem prostoru, načrtovanem in opremljenem tako, da se prepreči kontaminacija. Mleko in/ali kolostrum morata biti takoj po molži ohlajena na temperaturo, ki ni višja od 8°C v primeru dnevnega zbiranja, ali na temperaturo, ki ni višja od 6°C, če zbiranje ne poteka dnevno; Nosilec živilske dejavnosti ni treba upoštevati temperaturnih zahtev iz prejšnje alineje, če mleko izpolnjuje merila glede SŠMO in somatskih celic in: (a) se predela v dveh urah po molži; ali (b) je potrebna višja temperatura zaradi tehnoloških vzrokov, povezanih s proizvodnjo določenih mlečnih proizvodov, in pristojni organ dodeli ustrezno dovoljenje.</p>	<p>ih je treba moliti, molzejo ločeno od drugih po končani molži živali, ki niso zdravljene; – takojšnje hlajenje mleka na največ 8°C pri dnevnem zbiranju ali na največ 6°C, če zbiranje mleka ne poteka dnevno, razen če se mleko predela dve uri po molži ali pa je višja temperatura potrebna zaradi tehnoloških vzrokov, povezanih s proizvodnjo določenih mlečnih proizvodov (v ta namen mora biti izdana odločba uradnega veterinarja).</p>	<p>51. Nosilec živilske dejavnosti pridelave jajc zagotovi, da so jajca po znesenju nameščena v prostor, v katerem je omogočena njihova zaščita pred onesnaženjem, udarci, viago, neprijetnimi vonjavami in neposrednim vplivom sončnih žarkov.</p> <p>52. (MK) Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo upošteva izsledke vseh laboratorijskih preiskav vzorcev iz primarnih proizvodov ali drugih vzorcev, ki so pomembni za varnost krme.</p>	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomočna odločba</p>	
	<p>KRMA</p>	<p>Uredbe se uporabljajo neposredno</p>	<p>Naslednje zahteve veljajo le za nosilce živilske dejavnosti pridelave jajc Jajca se morajo hraniti čista, suha, brez tuje vonjave, učinkovito zaščiten pred udarci in pred neposrednimi sončnimi žarki v prostorih proizvajalca in do prodaje potrošniku</p> <p>Zahteve veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave krme Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo upoštevajo rezultate vseh ustreznih analiz, izvedenih na vzorcih, odvzetih iz primarnih proizvodov, ali drugih vzorcih, ki so pomembni za varnost krme.</p>	<p>1</p>			

<p>zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14) prvi odstavek 17. člena</p>	<p>dejavnosti, in preverjajo izpolnjevanje teh zahtev. Za izvajanje tega člena je potrebno za krmno upoštevati določbe naslednjih EU predpisov: Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. 9. 2003, Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higijene krme (UL L št. 35 z dne 8. 2. 2005, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 225/2012 z dne 15. marca 2012 (UL L št. 77 z dne 16. 3. 2012, str. 1); člen 5(1) in del A Priloge I (l-4 e, g, l-2 a, b, e), člen 5(5) in Priloga III (1,2) člen 5(6)</p>	<p>50/15) Pravilnik o registraciji in odobritvi obratov na področju živil (Uradni list RS, št. 96/14)</p>	<p>Zahteve veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave krme Nosilci dejavnosti poslovanja s krmno morajo zlasti voditi evidence o: (a) morebitni uporabi proizvodov za zaščito rastlin in biocidov; (b) uporabi genetsko spremenjenih semen; (e) viru in količini vseh surovin za krmno ter namembnem kraju in količini vse proizvedene krme.*</p> <p>* če surovine in krmna niso pridelane na KMG</p>	<p>53. (MK) Nosilec dejavnosti poslovanja s krmno vodi in hrani evidence/dokumente o: – morebitni uporabi proizvodov za zaščito rastlin in biocidov; – uporabi gensko spremenjenih semen. – viru in količini vseh surovin za krmno ter namembnem kraju in količini vse proizvedene krme</p>	<p>1</p>
<p>Zahteve veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave krme in za vse nosilce dejavnosti, ki krmijo živali Shranjevanje Krmno je treba shranjevati ločeno od kemičnih sredstev in drugih proizvodov, ki se ne smejo uporabljati za živalsko krmno. Semena (tretirana) je treba pravilno hraniti tako, da niso dosegljiva živalim. Medicirana krmna in nemedicirana krmna za različne kategorije ali vrste živali se shranjuje tako, da se zmanjša tveganje krmjenja živali, ki jim taka krmna ni namenjena.</p>	<p>54. Zagotovljena je ustrezna higiena skladiščenja krme. Kemična sredstva, tretirana semena, fitofarmacevtska sredstva, biocidi in veterinarska zdravila ter medicirana krmna se morajo hraniti na varnem in ne smejo nenačrtovano priti v stik s krmno, živali ali živalim.</p>	<p>55. Sistem distribucije krme na kmetiji mora zagotoviti, da je prava krmna poslana na pravo namembno mesto in da se med distribucijo na kmetiji krmna ne onesnaži.</p>	<p>Zahteve veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave krme in za vse nosilce dejavnosti, ki krmijo živali 2. Sistem distribucije krme na kmetiji mora zagotoviti, da je prava krmna poslana na pravo namembno mesto. Med distribucijo in krmljenjem se s krmno ravna na način, ki zagotavlja, da ne pride do kontaminacije iz onesnaženih skladiščnih območij in opreme. Nemedicirana krmna se obravnava ločeno od medicirane krme, zato da se prepreči kontaminacija.</p>	<p>54. Zagotovljena je ustrezna higiena skladiščenja krme. Kemična sredstva, tretirana semena, fitofarmacevtska sredstva, biocidi in veterinarska zdravila ter medicirana krmna se morajo hraniti na varnem in ne smejo nenačrtovano priti v stik s krmno, živali ali živalim.</p>	<p>55. Sistem distribucije krme na kmetiji mora zagotoviti, da je prava krmna poslana na pravo namembno mesto in da se med distribucijo na kmetiji krmna ne onesnaži.</p>

<p>Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske pridelave, predelave in distribucije. 2. Nositelcem živilske dejavnosti in dejavnosti proizvodnje krmne mora biti omogočeno določiti vsako osebo, ki jim je dobavila živilo, krmno, žival za pridobivanje hrane ali snov, namenjeno uporabi ali za zadevajo varnost uporabi ali za hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1). spremenjena z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14) 18. člen</p>	<p>18. Sledljivost 1. Za vsa živila, krmno, živali za pridobivanje hrane in vse druge snovi, namenjene uporabi ali za katere se pričakuje, da se bodo uporabile v živilih ali krmni, se zagotovi sledljivost v vseh fazah pridelave, predelave in distribucije. 2. Nositelcem živilske dejavnosti in dejavnosti proizvodnje krmne mora biti omogočeno določiti vsako osebo, ki jim je dobavila živilo, krmno, žival za pridobivanje hrane ali snov, namenjeno uporabi ali za katero se pričakuje, da se bo uporabila v živilu ali krmni. Nositelci dejavnosti zato vzpostavijo sisteme in postopke, ki omogočajo sporočanje teh informacij pristojnim organom na njihovo zahtevo. 3. Nositelci živilske dejavnosti in dejavnosti proizvodnje krmne vzpostavijo sisteme in postopke za določitev dobaviteljev živil, krmne in snovi za uporabe v živilih ali krmni in prejemnikov njihovih proizvodov. Podatki o sledljivosti morajo biti na voljo pristojnim organom na njihovo zahtevo.</p>	<p>Vozila za prevoz krmne na kmetiji in oprema za krmljenje se periodično čistijo, zlasti kadar se uporabijo za dostavo in distribucijo medicirane krmne</p> <p>Zahteve veljajo za vse nosilce dejavnosti, ki krmijo živali Uredba (ES) št. 183/2005, člen 5(6); Člen 5: 6. Nositelci dejavnosti poslovanja s krmno in kmetije pridobivajo in uporabljajo krmno samo iz obratov, ki so registrirani in/ali odobreni v skladu s to uredbo</p> <p>Zahteve glede sledljivosti iz 18. člena veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave živil in krmne Sledljivost živil in krmne: Nositelci živilske dejavnosti in nosilci poslovanja s krmno vzpostavijo sisteme in postopke za določitev dobaviteljev živil, krmne in snovi za katere se pričakuje, da se bodo uporabile v živilih ali krmni in prejemnikov njihovih proizvodov. Podatki o sledljivosti morajo biti na voljo pristojnim organom na njihovo zahtevo.</p> <p>Izjema glede zagotavljanja sledljivosti velja za lastno krmno, za katero nosilcu ni treba zagotavljati podatkov o obsegu pridelave in površinah na katerih je bila pridelana in za živila, ki jih nosilec dobavi neposredno končnemu potrošniku.</p> <p>Nosilec živilske dejavnosti ni dolžan zagotavljati podatkov o tem kateremu končnemu potrošniku je dobavil živilo.</p> <p>Nosilcu poslovanja s krmno morajo zagotavljati podatke i viru in količini vseh surovin za krmno vključno z</p>	<p>Uredba se uporablja neposredno</p>	<p>56. Nositelci dejavnosti nabavljajo krmno samo iz obratov, ki so registrirani ali odobreni pri pristojnih organih, razen če se registracija v skladu z Uredbo 183/2005 ES ne zahteva.</p>	<p>57. (MK) Nosilec živilske dejavnosti in/ali nosilec poslovanja s krmno razpolaga s podatki o izvoru rejnih živali in vseh snovi ki jih uporablja pri proizvodnji živil, viru in količini vseh surovin za krmno ter s podatki komu je dobavil živila ali krmno.</p>	<p>3</p>	<p>1</p>	<p>5</p>	<p>Pravnomočna odločba</p>
---	---	---	---------------------------------------	--	---	----------	----------	----------	----------------------------

<p>ustreznimi zahtevami posebnih določb.</p>	<p>19. člen Odgovornosti za živila: nosilci dejavnosti živilske dejavnosti</p> <p>1. Če nosilec živilske dejavnosti presodi ali utemeljeno meni, da živilo, ki ga je uvozil, pridelal, predelal, proizvedel ali distribuiral, ni v skladu z zahtevami varnosti živil, takoj sproži postopke za umik zadevnega živila iz prometa, če živilo ni več pod neposrednim nadzorom tega začetnega nosilca živilske dejavnosti, ter o tem obvesti pristojne organe. Če je proizvod morda že lahko v rokah potrošnika, nosilec živilske dejavnosti učinkovito in natančno obvesti potrošnike o razlogih za umik živila in po potrebi in po potrebi odpokliče že dobavljene izdelke, če drugi ukrepi ne zadostajo za doseganje visoke ravni varovanja zdravja.</p> <p>3. Nosilec živilske dejavnosti mora takoj obvestiti pristojne organe, če presodi ali utemeljeno meni, da živilo, ki ga je dal v promet, lahko škodi zdravju ljudi. Nosilci dejavnosti obvestijo pristojne organe o ukrepih, sprejetih za preprečevanje tveganja za končnega potrošnika, in nikomur ne preprečujejo ali ga odvrtaajo od sodelovanja s pristojnimi organi v skladu z nacionalno zakonodajo in pravno prakso, kadar to lahko prepreči, zmanjša ali odpravi tveganje, povezano z živilom.</p> <p>4. Nosilci živilske dejavnosti sodelujejo s pristojnimi organi pri sprejetih ukrepih za preprečevanje ali zmanjševanje tveganja, povezanega z živilom, ki ga dobavljajo ali so ga dobavili.</p>	<p>Uredba se uporablja neposredno.</p>	<p>doma pridelano krmo.</p>	<p>Zahteve 19. člena veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave živil</p> <p>Nosilec dejavnosti proizvodnje živil: zagotovi umik oziroma odpoklic živila natančno obvesti potrošnike o razlogih za umik živila in po potrebi odpokliče že dobavljene izdelke obvesti pristojni organ o nevarnem sodeluje s pristojnimi organi</p>	<p>58. Nosilec živilske dejavnosti ob sumu ali ugotovitvi, da njegovo živilo ni varno, sprejme ustrezne ukrepe (obveščanje kupcev, umik in odpoklic) in obvesti o tem pristojne organe (npr. o pozitivnem izvidu notranje kontrole).</p>	<p>3</p>	<p>5</p>	<p>Pravnomočna odločba</p>
--	---	--	-----------------------------	--	--	----------	----------	----------------------------

<p>Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), spreminjena z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14) 20. člen</p>	<p>20. Odgovornosti za krmo: nosilci dejavnosti proizvodnje krme 1. Če nosilec dejavnosti proizvodnje krme presodi ali utemeljeno meni, da krma, ki jo je uvozil, pridelal, predelal, proizvedel ali distribuiral, ne izpolnjuje zahtev varnosti krme, takoj sproži postopke za umik zadevne krme s trga in o tem obvesti pristojne organe. V teh okoliščinah ali v primeru člena 15(3), tj. kadar serija, partija ali pošiljka ne izpolnjuje zahtev varnosti krme, se ta krma uniči, če pristojni organ ne določi drugače. Nosilec dejavnosti učinkovito in natančno obvesti uporabnike krme o vzroku za njen umik in po potrebi odpokliče že dobavljene izdelke, če drugi ukrepi ne zadoščajo za doseganje visoke ravni varovanja zdravja.</p> <p>3. Nosilec dejavnosti proizvodnje krme mora takoj obvestiti pristojne organe, če presodi ali utemeljeno meni, da krma, ki jo je dal v promet, ne izpolnjuje zahtev varnosti krme. Pristojne organe obvesti o sprejetih ukrepih za preprečitev tveganja pri uporabi take krme in nikomur ne preprečuje ali ga odvrata od sodelovanja s pristojnimi organi v skladu z nacionalno zakonodajo in pravno prakso, kadar to lahko prepreči, zmanjša ali odpravi tveganje, povezano s krmo.</p> <p>4. Nosilci dejavnosti proizvodnje krme sodelujejo s pristojnimi organi pri ukrepih, sprejetih za preprečevanje ali zmanjševanje tveganja, povezanega s krmo, ki jo dobavljajo ali so jo dobavili.</p>	<p>Uredba se uporablja neposredno.</p>	<p>Zahteve 20. člena veljajo za vse nosilce dejavnosti primarne pridelave krme. Nosilec dejavnosti na področju krme: učinkovito in natančno obvesti uporabnike krme o vzroku za njen umik in odpoklic, zagotovi umik oziroma odpoklic krme obvesti pristojni organ o nevarni krmi in sodeluje s pristojnimi organi pri ukrepih, sprejetih za preprečevanje ali zmanjševanje tveganja, povezanega s krmo.</p>	<p>59. Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo ob sumu ali ugotovitvi, da njegova krma ni varna, sprejme ustrezne ukrepe (obveščanje kupcev, umik in odpoklic) in obvesti o tem pristojne organe (npr. o pozitivnem izvidu notranje kontrole).</p>	<p>3</p>	<p>5 Pravnomočna odločba</p>
---	---	--	---	---	----------	----------------------------------

<p>identificiranih živali mora evidentirati odgovorni veterinar. Zabeležiti mora vsaj naslednje podatke v registru, ki je lahko register, predpisan v Direktivi 81/851/EGS:</p> <ul style="list-style-type: none"> — način zdravljenja, — vrsto zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki ima dovoljenje za promet, ki je bilo uporabljeno, — datum zdravljenja, — identiteto zdravljenih živali. <p>Register mora biti na voljo pristojnemu organu, če ga ta zahteva.</p> <p>2. za terapevtske namene dajanje zdravil za uporabo v veterinarski medicini z dovoljenjem za promet, ki vsebujejo:</p> <p>(i) ali trenbolon za peroralno uporabo ali beta-agoniste kopitarjem, če se uporabljajo v skladu z navodili proizvajalca;</p> <p>(ii) beta-agoniste v obliki injekcije za sprožanje tokolize pri kravah, ki se telijo.</p> <p>Take snovi mora dajati veterinar, ali, pri zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, navedenih pod (i), na njegovo neposredno odgovornost; zdravljenje mora evidentirati odgovorni veterinar, ki mora zabeležiti vsaj podatke iz točke 1.</p> <p>Kmetom je prepovedano posedovanje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo beta-agoniste, ki se lahko uporabljajo za indukcijo pri zdravljenju tokolize.</p> <p>Vendar pa je brez poseganja v določbe prvega pododstavka točke 2(ii) prepovedano zdravljenje živali za proizvodnjo, vključno s plemenskimi živalmi, ki se ne uporabljajo več za razplod.</p> <p>Člen 5</p> <p>Ne glede na člen 3(a) in brez vpliva na člen 2 lahko države članice dovolijo dajanje farmakim</p>	<p>imajo dovoljenje za promet in če so živali jasno označene. Za sinhronizacijo estrusa in pripravo živali darovalk in prejemnic za presaditev zarodkov lahko zdravila daje tudi druga oseba, za katero je neposredno odgovoren veterinar. Veterinar sme v zvezi z akvakulturo dajati mladim ribam v prvih treh mesecih življenja zaradi spremembe spola zdravila za uporabo v veterinarski medicini z androgenim delovanjem, če imajo dovoljenje za promet.</p> <p>Zootehnična uporaba zdravil z estrogenim (razen estradiol 17 β in njegove estrom podobne derivate), androgenim ali gestagenim učinkovanjem je prepovedana pri proizvodnih živalih, vključno s plemenskimi živalmi med pitanjem proti koncu razplodnega obdobja.</p> <p>Veterinar sme za zdravljenje farmaskih živali ob maceraciji ali mumifikaciji plodu pri govedu ali za zdravljenje piometre pri govedu dati zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo estradiol 17 β ali njegove estrom podobne derivate v skladu z Direktivo 2001/82/ES.</p> <p>Veterinar sme za indukcijo estrusa pri govedu, konjih, ovcah ali kozah dati zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo estradiol 17 β ali njegove estrom podobne derivate, vendar najpozneje do 14. oktobra 2006 in v skladu z Direktivo 2001/82/ES.</p> <p>Imetniki živali ne smejo imeti zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo estradiol 17 β ali njegove estrom podobne derivate.</p> <p>Z živalmi, namenjenimi za plemo, in plemenskimi živalmi proti koncu njihovega razplodnega obdobja življenja je promet dovoljen, če so</p>	<p>V zvezi z akvakulturami sme veterinar dajati mladim ribam v prvih treh mesecih življenja zaradi spremembe spola zdravila za uporabo v veterinarski medicini z androgenim delovanjem, če imajo dovoljenje za promet.</p> <p>67. Imetnik živali nima zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo estradiol 17 β ali njegove estrom podobne derivate.</p> <p>68. Imetnik živali ne daje živali, namenjene za plemo, in plemenskih živali, ki jim je veterinar dajal snovi s hormonskim</p>	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomočna odločba</p>
---	---	---	----------	-------------------------------------

	<p>bili upoštevani prej naštetih pogoji. Meso teh živali lahko dobi veterinarsko oznako, če so izpolnjeni pogoji iz 4., 5. ali 6. člena pravilnika, upoštevana pa mora biti karencna, določena v dovoljenju za promet z zdravilom.</p>	<p>Promet z dragocenimi konji ter posebno dirkalnimi in tekmovalnimi konji, cirkušnimi konji ali s konji, namenjenimi za razplod ali razstave, vključno z registriranimi koptarji, ki jim je bilo dano zdravilo za uporabo v veterinarski medicini z vsebnostjo alitrenbolona ali alitrenbolona ali betaagonistov v skladu in za namene iz 4. člena tega pravilnika, je dovoljen tudi pred potekom karence, vendar mora biti dokazano, da so izpolnjeni vsi pogoji za dajanje v promet in da sta v veterinarskem spričevalu ali potnem listu, če vsebuje veterinarsko spričevalo, ki spremlja te živali, navedena datum in vrsta zdraviljenja.</p>	<p>69. Imetnik živali skrbi, da dragocene konje ter dirkalne in tekmovalne konje ali konje, namenjene za razplod ali razstave, vključno z registriranimi koptarji, ki jim je bilo dano zdravilo za uporabo v veterinarski medicini z vsebnostjo alitrenbolona ali betaagonistov, spremlja veterinarsko spričevalo ali potni list s podatki o zdraviljenju.</p>	<p>5 Pravnomočna odločba</p>	
<p>živalim, za zootehnično uporabo, zdravil za uporabo v veterinarski medicini z estrogenim (razen estradiola 17β in njegovih estrom podobnih derivatov), androgenim ali gestagenim delovanjem, ki so dovoljena v skladu z Direktivo 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o kodeksu Skupnosti v zvezi z zdravili za uporabo v veterinarski medicini (14). Taka zdravila za uporabo v veterinarski medicini mora dajati odgovorni veterinar nedvoumno identificiranim živalim; zdraviljenje mora identificirati odgovorni veterinar v skladu z določbami točke 1 člena 4.</p> <p>Vendar pa lahko države članice dovolijo, da sinhronizacijo estrusa in pripravo darovalk in prejemnic za presajanje zarodka ne opravi veterinar sam, temveč da se to opravi na njegovo odgovornost.</p> <p>Pri vodnih živalih je dovoljeno, da se za spremembo spola mladim ribam v prvih treh mesecih življenja dajejo zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki imajo androgeno delovanje in ki imajo dovoljenje za promet v skladu z določbami direktiv 81/851/EGS in 81/852/EGS.</p> <p>V primerih, predvidenih v tem členu, veterinar napiše recept za enkratno uporabo, v katerem opredeli zdraviljenje oz. ukrepe in količino potrebnega proizvoda ter evidentira predpisane proizvode.</p> <p>Vendar pa so prepovedani zootehnični ukrepi pri živalih za proizvodnjo, in tudi v času pitanja pri plemenskih živalih, ki se ne uporabljajo več za razplod.</p> <p>Člen 7</p> <p>1. Za namene trgovine lahko države članice dovolijo dajanje na trg živali, namenjenih za plemne in plemenskih živali proti koncu njihovega razplodnega obdobja življenja, ki so bile v navedenem obdobju zdravljene v skladu s členi 4. 5 in lahko dovolijo tudi za Skupnost veljavno označevanje zdravstvene ustreznosti</p>	<p>70. Meso in izdelki živali, ki so jim bile dane snovi z estrogenim, androgenim ali gestagenim učinkom ali betaagonisti, se ne dajejo v promet za prehrano ljudi, razen če je živali zdravil veterinar in je upoštevana karencna, preden so bile zaklane.</p>	<p>5 Pravnomočna odločba</p>	<p>3</p>		

	<p>mesa, pridobljenega od takih živali, če so izpolnjeni pogoji, predpisani v členih 4, 5 in 6 bila upoštevana karencna, določena v dovoljenju za promet z zdravilom.</p> <p>Vendar pa je dovoljena trgovina z dragocenimi konji in zlasti dirkalnimi in tekmovalnimi konji, cirkušskimi konji in konji za vzrejo ali za razstave, vključno z registriranimi kopitarji, ki so jim bila za namene iz člena 4 dana zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo ali trenbolon ali beta-agoniste, še pred koncem karence zdravil za uporabo v veterinarski medicini, če so izpolnjeni pogoji, ki urejajo uporabo zdravil, in če sta na potrdilu o zdravstvenem stanju ali na potnem listu, ki spremlja živali, napisana vrsta in datum zdraviljenja.</p> <p>2. Meso ali proizvodi živali, ki so jim bile dane snovi z estrogenim, androgenim ali gestagenim delovanjem ali beta-agonisti, v skladu s farmakopejskimi določbami te direktive, nesmejo biti dani v prodajo na trg za prehrano ljudi, razen če so živali dobivale zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki izpolnjujejo zahteve člena 6, in če je bila pred zakolom živali upoštevana predpisana karencna.</p>						
--	--	--	--	--	--	--	--

Glavna zadeva: Identifikacija in registracija živali
PZR 6: IDENTIFIKACIJA IN REGISTRACIJA PRAŠIČEV

<p>PREDPIS EU</p> <p>Direktiva Sveta 2008/71/ES z dne 15. julija 2008 o identifikaciji in registraciji prašičev (UL L št. 213 z dne 8. 8. 2008, str. 31) 3., 4. in 5. člen:</p>	<p>ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU</p> <p>zadeve iz predpisov EU, ki se upoštevajo pri navzkrižni skladnosti</p> <p>Evidenca imetnikov rejnih živali (EIRŽ)</p>	<p>PREDPIS RS</p> <p>predpisi RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU</p> <p>Pravilnik o identifikaciji in registraciji prašičev (Uradni list RS, št. 112/13)</p> <p>Pravilnik o Evidenci imetnikov rejnih živali in Evidenci rejnih živali (Uradni list RS, št. 87/14)</p>	<p>IZVAJANJE ZAHTEV PREDPISOV RS</p> <p>izvajanje zahtev iz predpisov RS na ravni kmetijskega gospodarstva</p> <p>Evidenca imetnikov rejnih živali (EIRŽ) je seznam gospodarstev v katerem so opredeljeni imetniki živali v skladu s točko (a) prvega odstavka 3. člena Direktive 2008/71/ES;</p> <p>Izjema so gospodarstva, kjer se naenkrat redi en prašič za lastno domačo uporabo in kjer se žival ne premika z gospodarstva. Tako gospodarstvo se v CRPS evidencira na podlagi priglasiive odhoda živali na to gospodarstvo. Gospodarstva oziroma kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v uradne evidence, ki se vodijo v okviru uprave ali ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, in iz katerih je razvidno, da imetnik na gospodarstvu redi prašiče, se v EIRŽ vpišejo po uradni dolžnosti, dolžnosti najpozneje v 30 dneh od datuma vpisa podatka v omenjeno uradno evidenco.</p>	<p>ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA</p> <p>zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor</p> <p>71. Imetnik je vpisan v EIRŽ kot imetnik prašičev.</p>	<p>ODSTOTEK ZMANJSANJA PLAČIL</p> <p>kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom</p>	<p>L</p> <p>S</p> <p>T</p>
<p>Označitev živali</p>	<p>2. Živali je treba označiti čim prej po rojstvu, vendar najpozneje pred premikom z rojstnega na drugo gospodarstvo.</p> <p>3. Živali se označujejo z namestitvijo ušesne znamke v desno uho, lahko tudi s tetoviranjem v desno uho ali na desno stran hrbta tik za plečetom.</p> <p>4. Če se označitev pri živalih izgubi ali postane nečitljiva, se žival na gospodarstvu, na katerem je bilo to opaženo, nemudoma označi na novo. Uporabi se identifikacijska oznaka, ki se uporablja na gospodarstvu, na katerem se žival označuje.</p>	<p>72. Označitev živali (v skupno število živali se štejejo samo tiste, ki morajo biti označene v skladu s predpisi – in sicer najpozneje, preden zapustijo gospodarstvo).</p>	<p>1 do vključno 10 živali na KMG</p> <p>1 do vključno 20 % neoznačeni h živali,</p> <p>3 Več kot 20% vključno 50 % neoznačenih živali</p> <p>5 več kot 50 % neoznačeni h živali</p>	<p>11 ali več živali na KMG</p>	<p>11 ali več živali na KMG</p>	<p>11 ali več živali na KMG</p>

	Vodenje registra prašičev (v nadaljnjem besedilu: RPG) na gospodarstvu		5. Vsak imetnik prašičev, razen prevoznikov, mora sproti dopolnjevati RPG. 6. Iz RPG morajo biti razvidni trenutni stalež živali, kronološko vodeni zapisi o prihodih živali na gospodarstvo in odhodih z njega ter o ponovnih označitvah živali. 7. Vse spremembe morajo biti redno vpisane v CRPš, najpozneje v sedmih dneh. 8. Vsak imetnik prašičev mora v CRPš sporočati podatke o odhodih živali z gospodarstva in prihodih nanj najpozneje v sedmih dneh po premiku živali. 9. Žival mora v Republiki Sloveniji spremljati dokument (spremeni list) z izpolnjenimi obveznimi podatki. 10. Dokument napiše in s podpisom potrdi imetnik, ki žival oddaja.	73. Register prašičev na gospodarstvu. 74. Premiki se sporočajo v CRPš, kot je predpisano (največje število zamujenih dni priglasi vse premike na gospodarstvu v obdobju, določenem s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike).	1 do vključno 10 % neoznačeni h živali 1 se ne vodi sproti in v skladu s predpisi (MK) do vključno 14 zamujenih dni 1 nad 14 do vključno 60 zamujenih dni	3 Več kot 10% vključno 30 % neoznačeni h živali 3 se ne vodi	5 več kot 30 % neoznačeni h živali
--	--	--	--	---	--	---	------------------------------------

PZR 7: IDENTIFIKACIJA IN REGISTRACIJA GOVEDI

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU zahteve iz predpisov EU, ki se upoštevajo pri navzkrižni skladnosti	PREDPIS RS registraciji goved (Uradni list RS, št. 16/03 in 45/08 – ZKme-1) Pravilnik o Evidenci imetnikov rejnih živali in Evidenci rejnih živali (Uradni list RS, št. 87/14)	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS izvajanje zahtev iz predpisov RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJSANJA PLAČIL kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom		
			L	S	T		
<p>UREDBA (ES) št. 1760/2000 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo goved ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 z dne 17. julija (UL L št. 204 z dne 11. 8. 2000, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006 (UL L št. 363</p>			<p>1. Govedo mora biti označeno čim prej po rojstvu oziroma preden se premakne drugam, najpozneje pa do starosti 20 dni. 2. Če se ušesna znamka izgubi, močno poškoduje ali postane nečitljiva, jo mora imetnik čim prej, najpozneje pa v štirih tednih od njenim dvojnikom. Identifikacijska številka živali mora biti ista kakor na izvorniku. 3. Ob označitvi govedi, rojenih v Republiki Sloveniji, mora njihov imetnik poskrbeti tudi za njihovo registracijo, kar mora storiti v roku, določenem za sporočanje podatkov v centralni register govedi (v nadaljnjem besedilu: CRG). 4. Govedo, ki prihaja v Republiko Slovenijo iz držav članic EU, mora biti označeno, spremljati pa ga mora poimni list, izdan v državi, iz katere prihaja. Iz spremljajoče</p>	<p>75. Označitev živali (v skupno število živali se štejejo samo tiste, ki morajo biti označene v skladu s predpisi).</p>	<p>do vključno 3 živali na KMG</p> <p>1</p> <p>več kot 50 % neoznačeni h živali</p> <p>4 živali ali več na KMG</p> <p>1</p> <p>do vključno 5 % neoznačeni h živali</p>	<p>3</p> <p>več kot 50 % neoznačeni h živali</p> <p>3</p> <p>več kot 5 % do vključno 30 % neoznačeni h živali</p>	<p>5</p> <p>več kot 30 % neoznačeni h živali</p>

z dne 20. 12. 2006, str. 1) 4. in 7. člen		<p>dokumentacije mora biti razviden tudi datum njegovega prihoda v Republiko Slovenijo.</p> <p>5. Uvoženo govedo, ki ne prihaja iz držav članic EU, dobi novo oznako, razen če je namenjeno za zakol in je zaklano v 20 dneh po opravljenih zdravstvenih pregledih v karanteni.</p> <p>6. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) izda potni list na podlagi registracije goved v CRG.</p> <p>7. Imetnik goveda hrani potni list na gospodarstvu, na katerem je govedo.</p> <p>8. Potni list mora spremljati govedo pri vsakem premiku.</p> <p>9. Vsak naslednji imetnik goveda mora v potni list takoj po prejemu vpisati podatke o svojem gospodarstvu in datum prejenja goveda ter se podpisati.</p> <p>10. Če imetnik goveda izgubi potni list, mora najpozneje v sedmih dneh od dne, ko je izgubo opazil, zaprositi za dvojniki potnega lista.</p> <p>11. Potni list mora biti vrnjen ministrstvu v sedmih dneh od dneva izvoza, zakola, pogina, kraje ali izgube goveda.</p> <p>12. Imetnik goveda sme na gospodarstvo ali z njega sprejeti ali premakniti le označeno govedo, ki ga spremlja veljavni potni list.</p>	<p>76. Nepopolna označitev živali</p> <p>(v skupno število živali se štejejo samo tiste, ki morajo biti označene v skladu s predpisi).</p>	<p>do vključno 10 živali na KMG</p> <p>(MK)</p> <p>do vključno 20 % nepopolno označenih živali označena žival</p> <p>1 več kot 20 % nepopolno označenih živali označena žival</p> <p>11 ali več živali na KMG</p> <p>(MK)</p> <p>do vključno 10 % nepopolno označenih živali</p>	<p>3 več kot 20 % vključno 50 % nepopolno</p> <p>5 več kot 50 % nepopolno živali</p>
---	--	---	--	--	--

	<p>Označitev govedi Registracija govedi Označitev in registracija goveda, ki prihaja na območje Republike</p>		<p>1. Govedo mora biti označeno čim prej po rojstvu oziroma preden se premakne drugam, najpozneje pa do starosti 20 dni. 2. Če se ušesna znamka izgubi, močno poškoduje ali postane</p>	<p>77. Potni listi za govedo (v skupno število živali se štejejo samo tiste, ki morajo imeti predpisan potni list).</p>	<p>do vključno 3 živali na KMG</p>	<p>1</p>	<p>3</p>	<p>označenih živali</p>	<p>označenih živali</p>
--	---	--	---	---	------------------------------------	----------	----------	-------------------------	-------------------------

<p>Slovenije iz držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU)</p> <p>Označitev in registracija uvoženega goveda</p>	<p>nečljiva, jo mora imetnik čim prej, najpozneje pa v štirih tednih od dneva, ko to opazi, nadomestiti z njenim dvojnikom. Identifikacijska številka živali mora biti ista kakor na izvorniku.</p> <p>3. Ob označitvi govedi, rojenih v Republiki Sloveniji, mora njihov imetnik poskrbeti tudi za njihovo registracijo, kar mora storiti v roku, določenem za sporočanje podatkov v centralni register govedi (v nadaljnjem besedilu: CRG).</p> <p>4. Govedo, ki prihaja v Republiko Slovenijo iz držav članic EU, mora biti označeno, spremljati pa ga mora potni list, izdan v državi, iz katere prihaja. Iz spremljajoče dokumentacije mora biti razviden tudi datum njegovega prihoda v Republiko Slovenijo.</p> <p>5. Uvoženo govedo, ki ne prihaja iz držav članic EU, dobi novo oznako, razen če je namenjeno za zakol in je zaklano v 20 dneh po opravljenih zdravstvenih pregledih v karanteni.</p> <p>6. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) izda potni list na podlagi registracije govedi v CRG.</p> <p>7. Imetnik goveda hrani potni list na gospodarstvu, na katerem je govedo.</p> <p>8. Potni list mora spremljati govedo pri vsakem premiku.</p> <p>9. Vsak naslednji imetnik goveda mora v potni list takoj po prejemu vpisati podatke o svojem gospodarstvu in datum prejema goveda ter se podpisati.</p> <p>10. Če imetnik goveda izgubi potni list, mora najpozneje v sedmih dneh od dne, ko je izgubo opazil, zaprositi za dvojni potnega lista.</p> <p>11. Potni list mora biti vrnjen ministrstvu v sedmih dneh od</p>	<p>od vključno 50 %, a manj kot 100 % ima potne liste</p> <p>4 živali ali več na KMG</p> <p>1</p> <p>od vključno 95 %, a manj kot 100 % ima potne liste</p> <p>1</p> <p>78. Register govedi na gospodarstvu (RGG).</p>	<p>manj kot 50 % ima potne liste</p> <p>3</p> <p>od vključno 50 %, a manj kot 95 % ima potne liste</p> <p>3</p> <p>se ne vodi sproti in v skladu s predpisi</p>	<p>manj kot 50 % živali ima potne liste</p> <p>5</p> <p>manj kot 50 % živali ima potne liste</p>
<p>Potni list</p> <p>Izguba potnega lista</p> <p>Premiki govedi</p>				

	<p>Register govedi na gospodarstvu (v nadaljnjem besedilu: RGG)</p> <p>Roki za sporočanje podatkov o kottivah, poginih in premikih goveda.</p>		<p>dneva izvoza, zakola, pogina, kraje ali izgube goveda.</p> <p>12. Imetnik goveda sme na gospodarstvo ali z njega sprejeti ali premakniti le označeno govedo, ki ga spremlja veljavni potni list.</p> <p>13. Vsak imetnik govedi, razen prevoznika, mora sproti dopolnjevat RGG.</p> <p>14. RGG mora imetnik hraniti tam, kjer je govedo oziroma tako, da je praktično dostopen.</p> <p>15. Roki za sporočanje in vpis podatkov v CRG je 7 (sedem) dni od dogodka oziroma pred premikom govedi drugam.</p>	<p>79. Pravočasnost označitve ter prigrasitve označitve in premikov govedi</p> <p>Odstotek kršitev = (št. kršitev/št. dogodkov)*100</p> <p>Število dogodkov na gospodarstvu je število označitev, prigrasitev označitev ali premikov v CRG v obdobju, določenem s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike.</p> <p>Za nepravilnost se po tej uredbi štejejo premiki, ki so v CRG zavedeni kot:</p> <ul style="list-style-type: none"> - NEZNAN ODHOD ZAVRNJEN PRIHOD (le v primeru, ko prihod zavrne NVI ali klavnica) - ZAKOL/POGIN DOMA NEPRAVILNOST - ODHOD V NEZNANO NEPRAVILNOST. 	<p>(MK)</p> <p>do vključno 14 zamujenih dni</p> <p>1 do vključno 25 % kršitev nad 14 do vključno 60 zamujenih dni</p> <p>3 več kot 25% kršitev nad 14 do vključno 60 zamujenih dni in/ali do vključno 25% kršitev nad 60 dni in/ali do vključno 2 premika, ki sta evidentiran a kot nepravilnost</p>		
--	--	--	--	---	--	--	--

PZR 8: IDENTIFIKACIJA IN REGISTRACIJA OVC IN KOZ

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU zahteve iz predpisov EU, ki se upoštevajo pri navzkrižni skladnosti	PREDPIS RS predpisi RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS izvajanje zahtev iz predpisov RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL krišive zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom		
					L	S	T
Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS (UL L št. 5 z dne 9. 1. 2004, str. 8), zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 45/2012 z dne 19. januarja 2012 (UL L št. 17 z dne 20. 1. 2012, str. 1)	Evidenca imetnikov rejnih živali (EIRŽ)	Pravilnik o identifikaciji in registraciji drobnice (Uradni list RS, št. 75/10 in 26/14) Pravilnik o Evidenci imetnikov rejnih živali in Evidenci rejnih živali (Uradni list RS, št. 87/14)	Evidenca imetnikov rejnih živali (v nadaljnjem besedilu: EIRŽ) je evidenca v skladu s 7. členom Uredbe 21/2004/ES; Gospodarstva oziroma kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v uradne evidence, ki se vodijo v okviru ministrstva, in iz katerih je razvidno, da imetnik na gospodarstvu redi drobnico, v EIRŽ vpišejo po uradni dolžnosti najpozneje v 30 dneh od datuma vpisa podatka v omenjeno uradno evidenco. Kot imetnik drobnice se vpiše nosilec kmetijskega gospodarstva.	80. Imetnik je vpisan v EIRŽ kot imetnik drobnice.	3		
	Označitev živali		2 Žival je treba označiti čim prej po rojstvu, najpozneje do starosti šestih mesecev. 3 Živali, ki se redijo v ekstenzivnih razmerah oziroma na prostem, se lahko označijo najpozneje do starosti devetih mesecev. 4 Jagnjeta oziroma kozliča, namenjene za zakol pred dvanajstim mesecem in niso namenjeni trgovanju na ozemlju EU ali izvozu v tretje države, se lahko označuje z eno ušesno znamko, na kateri je skupna identifikacijska oznaka.	81. Označitev živali (v skupno število živali se štejejo samo tiste, ki morajo biti označene v skladu s predpisi).	do vključno 10 živali na KMG 1 do vključno 20 %, neoznačeni h živali 11 ali več živali na KMG 1 do vključno 10% neoznačeni h živali	3 več kot 20% do vključno 50 % neoznačeni h živali	5 več kot 50 % neoznačeni h živali
3., 4. in 5. člen					3	5	30 več kot 10% do vključno 30 % neoznačeni h živali

<p>5 Če žival ušesno znamko izgubi ali ta postane nečitljiva, mora imetnik drobnice ušesno znamko čim prej, najpozneje pa v štirih tednih od dneva, ko to opazi, nadomestiti z dvojnikom ušesne znamke. Imetnik mora najpozneje v sedmih dneh od dneva, ko to opazi, naročiti dvojniki ušesne znamke in ga vstaviti v uho takoj oziroma najpozneje v sedmih dneh od dneva prejema dvojnika ušesne znamke. Izgubljena ušesna znamka se lahko, pod pogojem, da sledljivost ni ogrožena, nadomesti tudi z novim parom ušesnih znamk, na katerih je odtisnjena druga identifikacijska številka. Preostalo staro znamko mora v tem primeru imetnik odstraniti iz ušesa.</p>	<p>82. Nepopolna označitev živali (v skupno število živali se štejejo samo tiste, ki morajo biti označene v skladu s predpisi).</p>	<p>do vključno 20 živali na KMG (MK) do vključno 20 % nepopolno označenih živali oz. do vključno dve nepopolno označeni živali</p> <p>1 več kot 20% nepopolno označenih živali oz. več kot dve nepopolno označeni živali</p>	<p>21 ali več živali na KMG (MK) do vključno 10 % nepopolno označenih živali</p> <p>1 več kot 10 % do vključno 20 % nepopolno označenih živali</p> <p>3 več kot 20 % do vključno 50 % nepopolno označenih živali</p> <p>5 več kot 50 % nepopolno označenih živali</p>

<p>Register drobnice na gospodarstvu</p>	<p>6 Vsak imetnik drobnice, razen prevoznika, mora voditi register drobnice na gospodarstvu (v nadaljevanju RDG), v katerega mora vpisovati podatke najpozneje v sedmih dneh po dogodku.</p>	<p>83. Register drobnice na gospodarstvu.</p>	<p>84. Premiki se sporočajo za CRD, kot je predpisano (največje število zamujenih dni prigrisatve premika med vsemi premiki na gospodarstvu v obdobju, določenem s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike).</p>	<p>živali</p>	<p>živali</p>
<p>Sporočanje premikov živali</p>	<p>7 Vsak imetnik drobnice mora v centralni register drobnice (v nadaljevanju CRD) sporočiti podatke o premikih živali na obrazcih (spremni list) v sedmih dneh po premiku.</p>	<p>(MK)</p>	<p>do vključno 14 zamujenih dni</p>	<p>3</p>	<p>se ne vodi</p>
<p>Sporočanje stalaža živali</p>	<p>8 Žival mora pri premikih z enega na drugo gospodarstvo spremljati spremni list, ki ga napiše in s podpisom potrdi imetnik, ki oddaja žival.</p>	<p>1</p>	<p>nad 14 do vključno 60 zamujenih dni</p>	<p>3</p>	<p>nad 60 zamujenih dni</p>
<p>Prejemnik živali mora hraniti spremni list še najmanj tri leta po prejemu živali.</p>	<p>9 Prejemnik živali mora hraniti spremni list še najmanj tri leta po prejemu živali.</p>	<p>10 Vsak imetnik drobnice mora enkrat letno v CRD sporočiti podatke o stalažu na svojem gospodarstvu.</p>			

GLAVNA ZADEVA: Bolezni živali
PZR 9: PREPREČEVANJE ŠIRJENJA TSE

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU	PREDPIS RS	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL
					L S T
<p>Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij (UL L št. 147 z dne 31. 5. 2001, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 630/2013 z dne 28. junija 2013 o spremembi priloge k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij</p> <p>Besedilo velja za EGP</p> <p>(UL L 179, 29.6.2013, str. 60)</p> <p>7., 11., 12., 13. in 15. člen</p>	<p>7. člen</p> <p>Prepovedi v zvezi s krmiljenjem živali</p> <p>1. Prepovedano je krmiljenje prežvekovalcev z beljakovinami, pridobljenimi iz živali.</p> <p>2. Prepoved iz odstavka 1 se razširi tudi na druge živali, razen prežvekovalcev, in se v zvezi s krmiljenjem takih živali omeji na proizvode živalskega izvora v skladu s Prilogo IV.</p> <p>3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata brez poseganja v določbe iz Priloge IV o odstopanjih od prepovedi iz omenjenih odstavkov.</p>	<p>Zakon o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12-ZdZPV/HVVR, 23/13-ZZZiv in 40/14 - ZIN-B) 28. in 33. Člen</p> <p>Pravilnik o nekaterih ukrepih za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje transmisivnih spongiformnih encefalopatij (Uradni list RS, št. 74/2013 in 37/2014)</p>	<p>V skladu s 7. členom Uredbe 999/2001 ES je prepovedano krmiljenje prežvekovalcev z beljakovinami, pridobljenimi iz živali iz vrst sesalcev.</p> <p>KRMLJENJE ŽIVALI</p> <p>1. Prepoved, predvidena v prvem odstavku 7. člena, se razširi na krmiljenje:</p> <p>(a) prežvekovalcev z dikalcijevim in trikalcijskim fosfatom živalskega izvora ter krmno mešanico, ki vsebuje ta dva proizvoda;</p> <p>(b) neprežvekovalcev, ki niso kožuharji, s:</p> <p>(i) predelanimi živalskimi beljakovinami;</p> <p>(ii) kolagenom in želatino, ki sta pridobljena iz prežvekovalcev;</p> <p>(iii) proizvodi iz krvi;</p> <p>(iv) hidroliziranimi beljakovinami živalskega izvora;</p> <p>(v) dikalcijevim in trikalcijskim fosfatom živalskega izvora;</p> <p>(vi) krmu, ki vsebuje proizvode iz točk od (i) do (v).</p> <p>Prepovedi, predvidene v prvem in drugem odstavku 7. člena uredbe 999/2001 ES, se ne uporabljajo za krmiljenje:</p> <p>(a) prežvekovalcev z:</p> <p>(i) mlekom, proizvodi na osnovi mleka, proizvodi, pridobljenimi iz mleka, kolostrumom in proizvodi iz kolostruma;</p> <p>(ii) jajci in jajčnimi proizvodi;</p> <p>(iii) kolagenom in želatino, pridobljenima iz neprežvekovalcev;</p> <p>(iv) hidroliziranimi beljakovinami, pridobljenimi iz:</p> <p>— delov neprežvekovalcev ali</p> <p>— kož prežvekovalcev;</p>	<p>85. Prežvekovalci se ne krmijo z beljakovinami, pridobljenimi iz živali iz vrst sesalcev, razen izjem iz priloge IV Uredbe 999/2001.</p> <p>86. Farmske živali se ne krmijo s proizvodi živalskega izvora, razen izjem iz priloge IV Uredbe 999/2001.</p>	<p>5</p> <p>3</p> <p>5</p> <p>Pravomoč na odločba</p>

				<p>(v) krmnimi mešanici, ki vsebujejo proizvode iz zgoraj navedenih točk od (i) do (iv);</p> <p>(b) rejnih neprežvekovalcev z naslednjimi posamičnimi krmili in krmnimi mešanici:</p> <p>(i) hidroliziranimi beljakovinami, pridobljenimi iz delov neprežvekovalcev ali kož prežvekovalcev;</p> <p>(ii) ribjo moko in krmno mešanico, ki vsebuje ribjo moko, ki se proizvajajo, daje na trg in uporablja v skladu s splošnimi pogoji iz poglavja III ter posebnimi pogoji iz oddelka A poglavja IV;</p> <p>(iii) dikalcijevim in trikalcijevim fosfatom živalskega izvora in krmno mešanico, ki vsebuje ta fosfata, ki se proizvajajo, dajejo na trg in uporabljajo v skladu s splošnimi pogoji iz poglavja III ter posebnimi pogoji iz oddelka B poglavja IV;</p> <p>(iv) proizvodi iz krvi neprežvekovalcev in krmnimi mešanici, ki vsebujejo navedene proizvode iz krvi, ki se proizvajajo, dajejo na trg in uporabljajo v skladu s splošnimi pogoji iz poglavja III ter posebnimi pogoji iz oddelka C poglavja IV;</p> <p>(c) živali iz ribogojstva s predelanimi živalskimi beljakovinami, ki niso ribja moka, pridobljenimi iz neprežvekovalcev, in s krmno mešanico, ki vsebuje navedene predelane živalske beljakovine, ki se proizvajajo, dajejo na trg in uporabljajo v skladu s splošnimi pogoji iz poglavja III in posebnimi pogoji iz oddelka D poglavja IV;</p> <p>(d) neodstavljenih prežvekovalcev z mlečnimi nadomestki, ki vsebujejo ribjo moko in se proizvajajo, dajejo na trg ter uporabljajo v skladu s posebnimi pogoji iz oddelka E poglavja IV;</p> <p>(e) rejnih živali s posamičnimi</p>
--	--	--	--	---

in/ali	trikalcijev	fosfat	za	živalskega	izvora	na	kmetijskem	gospodarstvu,	ki	red	le	neprežvekovalce	in uporaba	krvnih

	<p>NADZOR IN IZKORENINJENJE TSE</p> <p>11. člen</p> <p>Prijavljanje</p> <p>Brez poseganja v Direktivo 82/894/EGS države članice zagotovijo, da se pristojnim organom takoj prijavi žival, za katero se sumi, da je okužena s TSE</p> <p>Države članice redno obveščajo druga drugo in Komisijo o prijavljenih primerih TSE</p> <p>Pristojni organ nemudoma izvede ukrepe, predpisane v členu 12 te uredbe, skupaj z vsemi drugimi potrebnimi ukrepi</p>	<p>Zakon o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12-ZdZP/VHVR, 23/13-ZZiv in 40/14 - ZIN-B) 28. in 33. člen</p> <p>Pravilnik o boleznih živali (Uradni list RS, št. 81/07 in 24/10)</p> <p>Pravilnik o nekaterih ukrepih za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje transmisivnih spongiformnih encefalopatij (Uradni list RS, št. 74/13, 37/14)</p>	<p>http://www.uvhvr.gov.si/si/delovna_podrocja/kрма/dovoljenja_in_posebna_dovoljenja/</p> <p>17. člen (pojav bolezni oziroma suma bolezni)</p> <p>(1) Če se pojavi bolezen ali se pojavijo znaki, na podlagi katerih se sumi, da je žival zbolela ali poginila za boleznijo, mora imetnik živali to takoj na predpisan način sporočiti veterinarski organizaciji.</p> <p>(3) Podrobnejši način sporočanja iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.</p> <p>26. člen (trupla poginulih živali in VHS)</p> <p>(1) Imetniki živali oziroma druge fizične in pravne osebe morajo na predpisan način prijaviti pogin živali oziroma truplo živali organizaciji, ki izvaja veterinarsko higiensko službo (v nadaljnjem besedilu: VHS) kot javno službo v skladu s predpisi, ki urejajo veterinarske dejavnosti, in ji truplo poginule živali predati. Pred oddajo trupla morajo imetniki z njim ravnati na predpisan način.</p>	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomoč na odločba</p>
	<p>17. člen (pojav bolezni oziroma suma bolezni)</p> <p>(2) Imetnik živali mora do prihoda veterinarja oziroma veterinarke zavarovati ter preprečiti drugim osebam in živalim dostop do prizadete živali, črede, jate, čebelnjaka oziroma trupla poginule živali.</p> <p>18. člen (ugotovitev bolezni)</p> <p>(1) Veterinar oziroma veterinarica, določena s predpisi, ki urejajo veterinarske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: veterinar), ki posumi na bolezen iz prvega odstavka 15. člena, mora s pisnim navodilom v dnevniku veterinarskih posegov določiti predpisane</p>	<p>17. člen (pojav bolezni oziroma suma bolezni)</p> <p>(2) Imetnik živali mora do prihoda veterinarja oziroma veterinarke zavarovati ter preprečiti drugim osebam in živalim dostop do prizadete živali, črede, jate, čebelnjaka oziroma trupla poginule živali.</p> <p>18. člen (ugotovitev bolezni)</p> <p>(1) Veterinar oziroma veterinarica, določena s predpisi, ki urejajo veterinarske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: veterinar), ki posumi na bolezen iz prvega odstavka 15. člena, mora s pisnim navodilom v dnevniku veterinarskih posegov določiti predpisane</p>	<p>87. Imetnik živali prijavi sum bolezni in pogin rejnih prežvekovalcev (govedo, ovce, koze) veterinarski organizaciji.</p>	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomoč na odločba</p>
	<p>12. člen</p> <p>Ukrepi pri živalih, pri katerih obstaja sum TSE</p> <p>Za vsako žival, pri kateri obstaja sum, da je okužena z TSE, je odrejena uradna omejitev gibanja, dokler niso znani rezultati kliničnega in epidemiološkega pregleda, ki ga izvede pristojni organ, ali dokler ni pokončana za laboratorijske preiskave pod uradnim nadzorom</p> <p>Če obstaja sum BSE pri živali iz vrst govedi na gospodarstvu v državi članici, se vse druge živali iz vrst govedi na tem gospodarstvu podredijo uradni omejitvi gibanja, dokler niso na voljo rezultati preiskav.</p> <p>Če obstaja sum BSE pri eni živali iz</p>	<p>Zakon o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12-ZdZP/VHVR i, 23/13-ZZiv in 40/14 - ZIN-B) 28. in 33. člen,</p> <p>Pravilnik o nekaterih ukrepih za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje transmisivnih spongiformnih encefalopatij (Uradni list RS, št. 74/13, 37/14)</p> <p>Pravilnik o boleznih živali (Uradni list RS, št. 81/07 in 24/10)</p>	<p>88. Imetnik rejnih prežvekovalcev (govedo, ovce, koze) izvaja predpisane ukrepe ob sumu bolezni TSE.</p>	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravnomoč na odločba</p>

	<p>veterinarske ukrepe, o tem na predpisani način obvestiti VURS ter poskrbeti, da se sum na bolezen potrdi ali ovrže oziroma ugotovi vzrok pogina živali. Veterinar mora sam ne predstavlja vira raznosa bolezni. Pisno navodilo je za imetnika živali obvezno.</p> <p>(2) Podrobnejši način obveščanja VURS, ukrepe veterinarja, način prevoza materiala in ugotavljanja bolezni ter način financiranja predpiše minister.</p>
	<p>vrst ovac ali koz na gospodarstvu v državi članici na podlagi objektivnih dokazov, kakršni so rezultati testov, ki lahko praktično razločujejo med različnimi oblikami TSE, se vse druge živali iz vrst ovac in koz na gospodarstvu podredijo uradni omejitvi gibanja, dokler niso na voljo rezultati preiskav.</p> <p>Če obstaja dokaz, da gospodarstvo, kjer je bila žival prisotna ob sumu na BSE, verjetno ni gospodarstvo, na katerem bi žival lahko bila izpostavljena BSE, pristojni organ lahko odloči, da se uradni omejitvi gibanja podredi le žival, pri kateri obstaja sum okužbe. Če menijo, da je potrebno, pristojni organ lahko odloči, da se drugemu nadzoru podredijo tudi druga gospodarstva ali pa le izpostavljeno gospodarstvo, odvisno od razpoložljivih epidemioloških informacij.</p> <p>Skladno s postopkom iz člena 24(2) in z odstopanjem od zahtev drugega, tretjega in četrtega pododstavka tega odstavka, je lahko država članica oproščena uporabe uradnih omejitev premikov živali, če uporabi ukrepe, ki zagotavljajo enakovredno zaščito.</p> <p>2. Če pristojni organ oblasti ugotovi, da ni mogoče izključiti možnosti okužbe z eno od oblik TSE, je treba žival pokončati, če je še živanjenе možgane in vsa druga tkiva, ki jih določijo pristojni organ, je treba odstraniti in poslati v uradno odobreni laboratorij, nacionalni referenčni laboratorij, predviden v členu 19(1), ali v referenčni laboratorij Skupnosti, predviden v členu 19(2), na pregled v skladu z laboratorijskimi metodami, določenimi v členu 20.</p> <p>3. Vsi deli trupa živali, za katero je postavljen sum TSE, vključno s kožo, se zadržijo pod uradnim</p>

	<p>nadzorom, dokler ni ugotovljena negativna diagnoza, ali pa se uničijo v skladu s točko 3 ali 4 Priloge V.</p> <p>4. Pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 24(2).</p> <p>13. člen</p> <p>Ukrepi po potrditvi prisotnosti TSE</p> <p>1. Ko je uradno potrjena prisotnost TSE, je treba kar najhitreje uporabiti naslednje ukrepe:</p> <p>(a) (a) vsi deli trupa živali se popolnoma uničijo v skladu s Prilogo V razen snovi, ki se zadržijo za evidenco v skladu s poglavjem B, III, 2 Priloge II;</p> <p>(b) opravi se poizvedba za ugotavljanje vseh ogroženih živali v skladu s točko 1 Priloge VII;</p> <p>c) vse živali in proizvodi živalskega izvora iz točke 2 Priloge VII, ki so bili ugotovljeni kot ogroženi s poizvedbo iz (b), se pokončajo in popolnoma uničijo v skladu s točkama 3 in 4 Priloge V.</p> <p>Z odstopanjem od tega odstavka lahko države članice uporabijo ukrepe, ki ponujajo enakovredno stopnjo zaščite, če so ti ukrepi predhodno odobreni v skladu s postopkom iz člena 24(2).</p> <p>2. Do izvedbe ukrepov iz odstavka 1(b) in (c) se gospodarstvo, na katerem je bila žival navzoča, ko je bila potrjena prisotnost TSE, podredi uradnemu nadzoru, vse premike živali, dovzetnih za TSE, in proizvodov živalskega izvora, pridobljenih iz njih, z gospodarstva ali na gospodarstvo pa mora odobriti pristojni organ, zato da se zagotovi neposredna sledljivost in identifikacija zadevnih živali in proizvodov živalskega izvora.</p> <p>Če obstaja dokaz, da gospodarstvo, na katerem je bila okužena žival prisotna ob potrditvi TSE, po vsej verjetnosti ni</p>	<p>Zakon o veterinarskih meritih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12-ZaZP/HVVR, 23/13-ZZZiv in 40/14 - ZIN-B) 28. in 33. člen</p> <p>Pravilnik o nekaterih ukrepih za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje transmisivnih spongiformnih encefalopatij (Uradni list RS, št. 74/13, 37/14)</p> <p>Pravilnik o boleznih živali (Uradni list RS, št. 81/07 in 24/10)</p>	<p>20. člen (ukrepi)</p> <p>(1) Ko se ugotovi bolezen in za čas trajanja nevarnosti, uradni veterinar glede na bolezen odredi predpisane ukrepe ter poroča na predpisani način.</p> <p>(2) Natančnejši ukrepi za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranja bolezni, pogoji za prenehanje veljave ukrepov zaradi bolezni ter način poročanja in obveščanja so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.</p> <p>Ukrepi, ki jih je potrebno izvesti po potrditvi TSE, so predpisani v 13. členu in prilogi VII Uredbe 999/2001.</p>	<p>89. Imetnik rejnih prežvekovalcev (govedo, ovce, koze) izvaja predpisane ukrepe po potrditvi TSE.</p>	<p>3</p>	<p>5</p> <p>Pravomoč na odločba</p>
--	--	---	--	---	----------	-------------------------------------

	5 Pravomoč na odločba
	3
	90. Rejec pri trgovanju in dajanju na trg govedi, ovc in koz ter njihovega semena in zarodkov ter pri uvozu in izvozu govedi, ovc in koz ter njihovega semena in zarodkov upošteva predpisane pogoje za premike živali, povezane s TSE, navedene v 9. členu Zakona o veterinarskih merilih skladnosti ter Prilogi VII in Prilogi IX Uredbe 999/2001.
<p>gospodarstvo, na katerem je bila žival izpostavljena TSE, pristojni organ lahko odloči, da se uradnemu nadzoru podredita obe gospodarstvi ali le izpostavljeno gospodarstvo.</p> <p>3. Države članice, ki so izvedle nadomestni program z enakovredno zaščito, predvideno v petem pododstavku člena 12(1), so lahko z odstopanjem od zahtev iz odstavka 1(b) in (c) oproščene, v skladu s postopkom iz člena 24(2), zahteve po uporabi uradnih omejitev premikov živali ter zahteve po pokončanju in uničenju živali.</p> <p>4. Lastniki nemudoma prejmejo odškodnino za izgubo živali, ki so bile pokončane, ali proizvode živalskega izvora, ki so bili uničeni v skladu s členom 12(2) ter odstavkom 1(a) in (c) tega člena.</p> <p>5. Brez poseganja v Direktivo 82/894/EGS se obveščanje Komisije o potrjeni prisotnosti katere koli oblike TSE razen BSE izvaja na letni osnovi.</p> <p>6. {Pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 24(2).</p>	<p>9. člen (pogoji za premike)</p> <p>(1) Nekomercialni premiki se izvajajo v skladu s pogoji, ki so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače. Pri sprejetju državnega programa izkoreninjenja posamezne bolezni za pridobitev posebnega statusa glede zdravstvenega stanja (v nadaljnjem besedilu: status) lahko minister predpiše dodatne oziroma posebne pogoje za tovrstne premike.</p> <p>(2) Promet z živalmi mora biti usklajena s pogoji, ki jih predpiše minister, če ni s predpisi Skupnosti določeno drugače. Ob sprejetju</p>
<p>Zakon o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12-ZdZP/HVVR i.23/13-ZZZiv in 40/14 - ZIN-B) 28. in 33. člen</p> <p>Pravilnik o nekaterih ukrepih za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje transmisivnih spongiformnih encfalopatij (Uradni list RS, št. 74/2013, 37/2014)</p>	
<p>DAJANJE NA TRG IN IZVOZ</p> <p>15. člen</p> <p>Žive živali, njihovo seme, zarodki in jajčne celice</p> <p>1. Dajanje na trg ali po potrebi izvoz živali iz vrst govedi, ovc ali koz in njihovega semena, zarodkov in jajčnih celic se izvaja pod pogoji, določenimi v Prilogi VIII, ali pri uvozu pod pogoji, določenimi v Prilogi IX. Žive živali in njihove zarodke in jajčne celice morajo spremljati ustrežna spričevala o zdravstvenem stanju, kakor jih zahteva zakonodaja Skupnosti, v skladu s členom 17 ali pri uvozu v skladu s členom 18.</p> <p>2. Dajanje na trg potomstva prve generacije, semena, zarodkov in</p>	

	<p>jajčnih celic živali, pri katerih je obstajal ali bil potrjen sum TSE, se pouredi pogojem, določenim v poglavju B Priloge VIII.</p>		<p>državnega programa izkoreninjenja posamezne bolezni za pridobitev statusa lahko minister predpiše dodatne oziroma posebne pogoje prometa.</p> <p>(3) Z živalmi se trguje pod pogoji, ki jih predpiše minister v skladu s predpisi Skupnosti. Pri posameznih boleznih je za trgovanje treba izpolnjevati tudi pogoje glede statusov iz 15. člena tega zakona, dodatna jamstva ali druge predpisane pogoje, ki se lahko nanašajo na državo, regijo, gospodarstvo, čredo ali žival.</p> <p>(4) Premik živali in proizvodov je dovoljen samo, če v izvorni državi ali regiji oziroma na gospodarstvu ali izvora na ozemlju Skupnosti ni omejitev pri trgovanju oziroma niso uvedeni zaščitni ukrepi zaradi boleznih živali. Bolezni živali, zaradi katerih se lahko uvedejo omejitve pri trgovanju oziroma se zaradi njih uvedejo zaščitni ukrepi, ter območja, na katerih veljajo omejitve oziroma zaščitni ukrepi, so določeni s predpisi Skupnosti.</p> <p>(5) Bolezni in območja ter dodatni in posebni pogoji so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če ni s predpisi Skupnosti določeno drugače.</p> <p>(6) Izvoz se do izstopne točke z ozemlja EU odvija v skladu s pogoji, ki veljajo za trgovanje, po izstopu pa se s pošiljkami ravna, kot je to določeno v predpisih namembne oziroma tranzitnih držav zunaj območja EU.</p> <p>Pogoji za dajanje na trg in izvoz živih živali, njihovega semen, zarodkov in jajčnih celic so prepisani v 15. členu in Prilogi VIII Uredbe 999/01.</p>			
--	--	--	--	--	--	--

GLAVNA ZADEVA: Proizvodi za zaščito rastlin
PZR 10: PRAVILNA UPORABA FITOFARMACEVTSKIH SREDSTEV

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU	PREDPIS RS	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL		
					L	S	T
Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L št. 309 z dne 24. 11. 2009, str. 1), z dnjem sprejema z Uredbo Sveta (EU) št. 518/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L 158, 10.6.2013, str. 72) 55. člen (prvi in drugi stavek)	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU, ki se upoštevajo pri navzkižni skladnosti	PREDPIS RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	L	S	T
	Člen 55 Fitofarmacevtska sredstva se pravilno uporabljajo. Pravila uporaba vključuje uporabo načel dobre prakse varstva rastlin in skladnost s pogoji iz člena 31, ki so navedeni na etiketi.	Zakon o fitofarmacevtskih sredstvih (Uradni list RS, št. 83/12) Pravilnik o pravilni uporabi fitofarmacevtskih sredstev (Uradni list RS, št. 71/14) Pravilnik o integriranem varstvu rastlin pred škodljivimi organizmi (Uradni list RS, št. 43/14) Zakon o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 11/0/02 - ZGO-1, 2/04 - ZZdr-A, 10/04 - Odi. US, 41/04 - ZVO-1, 57/08, 57/2012, 100/13, 40/14 in 56/2015)	Fitofarmacevtskih sredstev, ki niso registrirana v RS, ni dovoljeno uporabljati. FFS se morajo pravilno uporabljati v skladu z navodilom za uporabo in navedbo na etiketi ob upoštevanju načel dobre kmetijske prakse varstva rastlin v skladu s Pravilnikom o dolžnostih uporabnikov fitofarmacevtskih sredstev. Treba je voditi evidenco in hraniti račune od nakupa FFS skupaj z evidenco v skladu s Pravilnikom o integriranem varstvu rastlin pred škodljivimi organizmi.	91. Uporaba samo registriranih fitofarmacevtskih sredstev ali sredstev, za katera je bilo izdano izjemno dovoljenje, dovoljenje za razširitev uporabe v RS ali dovoljenje za promet enakih FFS iz drugih držav članic EU. 92. Registrirana fitofarmacevtska sredstva je treba pravilno uporabljati v skladu z navodilom za uporabo, navedbo na etiketi ali s podatki v dovoljenju za uporabo. 93. Fitofarmacevtsko sredstvo je shranjeno v izvorni embalaži, ločeno od živil in drugih predmetov splošne rabe, zunaj dosega otrok, pri ustrezni temperaturi, vlagi in svetlobi v skladu z navedbami v navodilu proizvajalca. 94. Izvajalec varstva rastlin na kmetijskem gospodarstvu ima veljavno potrdilo o pridobitvi znanja iz fitomedicine. 95. Za varstvo rastlin se uporabljajo samo redno pregledane naprave, ki imajo znak o rednem pregledu. 96. Med cvetenjem gojenih rastlin se ne uporabljajo sistemska, označena kot čebelam nevarna FFS, kontaktna, označena kot čebelam nevarna FFS pa se uporabljajo samo ponoči dve uri po sončnem zahodu do dve uri pred sončnim vzhodom če na etiketi FFS ni drugače določeno. 97. Na priobalnih zemljiščih v floristični širini 15 m od meje brega voda 1. reda in 5 m od voda 2. reda se fitofarmacevtska sredstva ne		3	5
					1	3	5
					več kot 20 % do vključno 20 % pasu	več kot 20 % do vključno 80 % pasu	nad 80 % pasu
							Pravnomoč na odločba

PODROČJE: Dobrobit živali
GLAVNA ZADEVA: Dobrobit živali

PZR 11: DOBROBIT TELET

DIREKTIVA SVETA 2008/119/ES z dne 18. decembra 2008 o določitvi minimalnih pogojev za zaščito telet (Kodificirana različica) 3. in 4. člen	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU zahteve iz predpisov EU, ki se upoštevajo pri navzkrižni skladnosti	PREDPIS RS predpisi RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS izvajanje zahtev iz predpisov RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJSANJA PLAČIL krišitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom		
					L	S	T
	Člen 3 1. Od 1. januarja 1998 se uporabljajo za vsa novo zgrajena ali obnovljena gospodarstva in za vsa tista, ki se bodo po tem datumu uporabljala prvič, naslednje določbe: (a) teleta, starejša od osem tednov, ne smejo biti nastanjena v individualnih boksih, razen če veterinar potrdi, da je žival zaradi njene zdravja ali vedenja potrebno izolirati, da bi se jo lahko zdravilo. Širina individualnega boksa, v katerem je nastanjeno tele, je enaka najmanj višini teleta pri vihru, merjeni v stojčem položaju, višina pa najmanj telesni dolžini teleta, merjeni od konice nosu do repnega roba tuber ischii (sedmična grča), pomnoženo z 1,1. Individualni boksi za teleta (razen bolnih živali) ne smejo imeti polnih sten, temveč perforirane, ki teletom omogočajo, da lahko drug drugega vidijo in se med seboj dotikajo; (b) za teleta, nastanjena v skupinah, meri neovirani prostor, ki je na voljo vsakemu teletu, najmanj 1,5 m ² za tele z živo maso pod 150 kilogrami, najmanj 1,7 m ² za tele z živo maso 150 kilogramov ali več in manj kakor 220 kilogramov ter najmanj 1,8 m ² za tele z živo maso 220 ali več kilogramov.	Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10); Druga točka 2. člena in 16. člen	Tele je govedo do šestega meseca starosti (1) Individualni boksi za teleta, razen boksov za bolna teleta, morajo imeti take pregradne stene, da se lahko teleta med seboj vidijo in dotikajo. (2) Širina individualnega boksa mora biti vsaj enaka višini vihra teleta, dolžina individualnega boksa mora biti vsaj enaka dolžini teleta od konice nosu do sedmične grče, pomnoženi s faktorjem 1,1. (3) Na gospodarstvih z več kot pet telet morajo biti teleta, starejša od osem tednov, nameščena v skupinah. Vsa teleta v skupini morajo imeti dovolj prostora, da se brez težav obračajo, vstajajo, legajo in negujejo. Minimalna neovirana talna površina, ki jo mora imeti vsako tele v skupini, je najmanj: Živa teža teleta v kg Najmanjša talna površina na živa v m ² manj kot 150 1,5 150 - manj kot 220 1,7 220 in več 1,8	99. (MK) Če so teleta do osem tednov starosti nameščena posamezno, imajo posamezni boksi za zdrava teleta take pregrade, da se teleta med seboj vidijo, zaznavajo in dotikajo ter ustrezajo predpisani širini in dolžini. (to ne velja za gospodarstva, ki imajo na dan pregleda manj kot šest telet in sesna teleta, ki so ob materi). Teleta, mlajša od osem tednov, so lahko nameščena v skupinah. 100. (MK) Teleta, starejša od osem tednov, morajo biti nameščena v skupinah Če so teleta zaradi zdravja ali vedenja izolirana, posamezni boksi ustrezajo predpisani širini in dolžini. (ne velja za gospodarstva, ki imajo na dan pregleda manj kot šest telet, in sesna teleta, ki so ob materi).	1		
			101. Vsa teleta v skupini imajo dovolj prostora, da se brez težav obračajo, vstajajo in legajo ter imajo na voljo minimalno neovirano talno površino glede na težo. (ne velja za gospodarstva, ki imajo na dan pregleda manj kot šest telet, in sesna teleta, ki so ob materi).	1 če je odmik ≤ 10 % 3 če je odmik > 10 %			

	Vendar pa se določbe iz prvega pododstavka ne uporabljajo za: (a) gospodarstva z manj kot šestimi teleti; (b) sesna teleta, nastanjena skupaj z materjo. 2. Od 31. decembra 2006 se določbe iz prvega odstavka uporabljajo za vsa gospodarstva	Prvi odstavek 9. člena	ob materi.	102. Objekti, boksi in oprema so iz materialov, ki ne povzročajo poškodb in niso škodljivi za teleta. Materiali morajo biti dovolj odporni in primerni za enostavno čiščenje in razkuževanje.	3	5	Pravnomoč na odločba
	Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoji za rejo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 1. Materiali, ki se uporabljajo za gradnjo prostorov za teleta ter zlasti boksov in opreme, s katero lahko teleta pridejo v stik, ne smejo biti škodljivi za teleta in mogoče jih mora biti povsem očistiti in razkužiti. 10. Tla morajo biti gladka, toda ne spozlka, da se teleta ne poškodujejo, in zasnovana tako, da ne morejo povzročiti poškodb ali bolečin teletom, ki na njih stojijo ali ležijo. Ustrezati morajo velikosti in masi telet ter imeti trdno, ravno in stabilno površino. Ležišče mora biti udobno, čisto in imeti primerne odtoke ter ne sme škodljivo vplivati na teleta.	Prvi in drugi odstavek 20. člena	(1) Tla morajo biti takšna, da teletom ne povzročajo poškodb, boleznih in neugodja. (2) Teleta morajo imeti ves čas neomejen dostop do ležišča, ki mora biti udobno, čisto, suho in ne sme škodljivo vplivati na teleta.	103. Tla teletom ne povzročajo poškodb, boleznih in neugodja. Vsa teleta imajo neomejen dostop do ležišča, ki je udobno, čisto, suho in ne vpliva škodljivo na teleta.	3	5	Pravnomoč na odločba
	Peti odstavek 9. člena		(5) Električna napeljava oziroma električno orodje mora biti nameščeno tako, da ne predstavlja nevarnosti za živali.	104. Električna napeljava in oprema sta urejeni tako, da preboj elektrike na teleta ni mogoč (preprečeni elektrošoki).	3	5	Pravnomoč na odločba
	Tretji odstavek 9. člena in 11. člen		(3) Toplota, vlažnost, kroženje zraka, zračenje, koncentracija plinov, higijena in intenzivnost hrupa v prostorih, kjer so živali, morajo ustrezati njihovi vrsti in stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, fiziološkim in etološkim potrebam ter higienskim pogojem. (1) Skrbnik živali mora poskrbeti, da je tehnična oprema v objektih	105. Zahtevi po zračenju ustreza pogoj, da so 1/15 talne površine odprtine v steni (okna in vrata) ali umetno zračenje, primerno vrsti živali. Kadar sta zdravje in dobrobit telet odvisna od umetnega prezračevanja, je potrebno zagotoviti alarmni sistem, ki opozarja na okvare in ustrezen	3		

	<p>ugotovijo nepravilnosti, jih je treba nemudoma odpraviti ali, če je to nemogoče, sprejeti ustrezne ukrepe za varovanje zdravja in dobrega počutja telet, dokler se nepravilnost ne odpravi, zlasti z uporabo alternativnih metod hranjenja in vzdrževanjem zadovoljivega okolja.</p> <p>Če se uporablja sistem umetnega prežrtevanja, je treba zagotoviti ustrezen rezervni sistem za zagotavljanje zadostnega kroženja zraka, da se ohrani zdravje in dobro počutje živali, tudi če se sistem pokvari, in alarmni sistem za opozarjanje skrbnika na okvaro. Alarmni sistem je treba redno preskušati.</p>	<p>enkrat dnevno pregledana. Morebitne okvare morajo biti odpravljene v najkrajšem času. Do popravila morajo biti zagotovljeni pogoji za zagotavljanje zdravja in dobroti živali.</p> <p>(2) V primeru umetnega prežrtevanja objektov mora biti zagotovljen alarmni sistem, ki opozarja skrbnika živali na okvaro v sistem mora biti redno vzdrževan in preizkušen v skladu z navodili proizvajalca. Zagotovljen mora biti rezervni sistem zračanja, ki zadošča za ohranitev zdravja in dobroti živali do odprave napake na osnovnem sistemu.</p>	<p>rezervni sistem za zagotavljanje zadostnega kroženja zraka. Vso avtomatsko ali mehansko opremo, nujno za zdravje in dobro počutje telet, je treba pregledati najmanj enkrat na dan. Nepravilnosti se nemudoma odpravijo oziroma se sprejmejo ustrezni ukrepi za varovanje zdravja in dobrega počutja telet.</p>	<p>3</p>	
<p>5. Teleta ne smejo biti nenehno v temi. Za zadovoljevanje njihovih vedenjskih in fizioloških potreb je treba poskrbeti, ob upoštevanju različnih podnebnih sprememb v državah članicah, za primerno naravno ali umetno osvetlitev; slednja mora delovati najmanj toliko, kolikor traja obdobje naravne svetlobe, ki je navadno na voljo med 9. in 17. uro. Poleg tega mora biti na voljo dovolj močna primerna osvetlitev (pritrjena ali prenosna), ki omogoča preverjanje telet kadar koli.</p>	<p>(1) Teleta v objektih ne smejo biti v stalni temi. Zagotovljena mora biti zadostna naravna ali umetna osvetlitev v jakosti najmanj 80 lux. V primeru umetne osvetlitve mora ta ustrezati najmanj naravni osvetlitvi od 9. do 17. ure.</p> <p>(2) Na voljo mora biti dovolj močan vir svetlobe, ki omogoča pregled telet ob vsakem času.</p>	<p>(1) Teleta v objektih ne smejo biti vsaj dvakrat dnevno pod nadzorom skrbnika živali.</p> <p>(2) Teleta, ki so nameščena izven objekta, morajo biti vsaj enkrat dnevno pod nadzorom skrbnika živali. Vsa teleta v objektu morajo biti vsaj dvakrat dnevno pod nadzorom skrbnika.</p> <p>(1) Skrbnik živali mora pravočasno zahtevati veterinarsko pomoč in oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, veterinarsko pomoč pri porodih, kadar je potrebna, in</p>	<p>106. Teleta v objektih ne smejo biti v stalni temi. Pri naravni osvetlitvi so 1/20 talne površine odprtine v steni (okna in vrata).</p> <p>Pri umetni osvetlitvi je zagotovljenih 80 luks. Osvetlitev v slednjem primeru ustreza naravni osvetlitvi od 9. do 17. ure.</p> <p>Na voljo je dovolj močan vir svetlobe, ki omogoča pregled telet ob vsakem času.</p>	<p>3</p>	
<p>6. Lastnik ali oseba, ki je odgovorna za živali, vsa teleta v hlevski reji pregleda najmanj dvakrat na dan, teleta v pašni reji pa najmanj enkrat na dan. Teleta, ki kažejo znake boleznih ali poškodbe, se takoj ustrezno zdravijo, pri čemer se za vsako telet, ki se na oskrbo skrbnika ne odziva, čim prej pokliče veterinarja. Kadar je to potrebno, se bolna ali poškodovana teleta izolirajo v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem.</p>	<p>(1) Teleta v objektu morajo biti vsaj dvakrat dnevno pod nadzorom skrbnika živali.</p> <p>(2) Teleta, ki so nameščena izven objekta, morajo biti vsaj enkrat dnevno pod nadzorom skrbnika živali. Vsa teleta v objektu morajo biti vsaj dvakrat dnevno pod nadzorom skrbnika.</p> <p>(1) Skrbnik živali mora pravočasno zahtevati veterinarsko pomoč in oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, veterinarsko pomoč pri porodih, kadar je potrebna, in</p>	<p>107. Vsa teleta v objektu so vsaj dvakrat dnevno pod nadzorom skrbnika. Vsa teleta, ki so nameščena zunaj objekta, so vsaj enkrat dnevno pod nadzorom skrbnika. Teleta, ki kažejo znake boleznih ali poškodbe, se takoj ustrezno zdravijo, pri čemer se za vsako telet, ki se na oskrbo skrbnika ne odziva, čim prej pokliče veterinarja. Zagotovljena mora biti ločena namestitvena bolnih, poškodovanih ali onemoglih telet v boksih z nastiljom.</p>	<p>5</p> <p>Pravomoč na odločba</p>	<p>3</p>	

	3		
<p>zagotoviti ustrezno nego bolnih, poškodovanih in onemoglih živali.</p> <p>(2) Skrbnik živali mora zagotoviti bolnim, poškodovanim in onemoglim živalim ločeno namesititev v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem, kadar je potrebno.</p> <p>(3) Vsa teleta v skupini morajo imeti dovolj prostora, da se brez težav obračajo, vstajajo, legajo in negujejo.</p> <p>(1) Živalim mora biti zagotovljena svoboda gibanja, primerna njihovi vrsti, pasmi, starosti, stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, ki preprečuje nepotrebno trpljenje ali poškodbe živali.</p>	<p>108. Teletom je zagotovljena primerna svoboda gibanja, če so razmere v boksu vsaj take, da nemoteno legajo, vstajajo, se obračajo in opravljajo fiziološke potrebe.</p>	<p>109. (MK) Teleta se ne privezujejo.</p> <p>(Med napajanjem je dovoljeno teleta privezati, vendar ne več kot eno uro. Privezi teletom ne smejo povzročati poškodb in pretiranega zategovanja, dopuščati morajo nemoteno vstajanje, leganje, stanje, ležanje in nego telesa. Priveze je treba redno pregledovati.)</p>	<p>110. (MK) Namesitiveni objekti, boksi, oprema, pripomočki in posoda, ki se uporabljajo za teleta, se redno čistijo in razkužujejo, da se prepreči prenos boleznih. Blato, urin in polta ali raztresena krma se redno odstranjujejo, da se čim bolj zmanjša smrad in prepreči zbiranje muh ali glodalcev. Navedeno se izvaja skladno z načinom reje.</p>
<p>zagotoviti ustrezno nego bolnih, poškodovanih in onemoglih živali.</p> <p>(2) Skrbnik živali mora zagotoviti bolnim, poškodovanim in onemoglim živalim ločeno namesititev v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem, kadar je potrebno.</p> <p>(3) Vsa teleta v skupini morajo imeti dovolj prostora, da se brez težav obračajo, vstajajo, legajo in negujejo.</p> <p>(1) Živalim mora biti zagotovljena svoboda gibanja, primerna njihovi vrsti, pasmi, starosti, stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, ki preprečuje nepotrebno trpljenje ali poškodbe živali.</p>	<p>Tretji odstavek 16. Člena 1. odstavek 8. člena</p>	<p>15. člen</p>	<p>(1) Telet se ne sme privezovati.</p> <p>(2) Ne glede na prejšnji odstavek je dopustno teleta privezati v času napajanja z mliekom ali mlečnim nadomestkom, vendar ne več kot za eno uro. Privezi teletom ne smejo povzročati poškodb in pretiranega zategovanja, dopuščati morajo nemoteno vstajanje, leganje, stanje, ležanje in nego telesa. Priveze je treba redno pregledovati in prilagajati.</p>
<p>7. Prostorji za teleta morajo biti zgrajeni tako, da se lahko v njih vsako tele uleže, leži, vstane in se očisti brez težav.</p>		<p>8. Telet se ne sme privezovati, razen telet v skupni hlevski reji, ki so lahko med pitjem mleka ali mlečnih nadomestkov privezana za največ eno uro. Priprave za privez na teletih ne smejo povzročati poškodb in se morajo redno pregledovati in po potrebi naravnati, tako da se udobno prilagajajo telesu. Vsaka priprava za privez mora biti narejena tako, da se tele ne more zadušiti ali poškodovati in da teletu omogoča gibanje v skladu s točko 7.</p>	<p>(1) Materiali za gradnjo objektov, prostorov za nastanitev, boksov in opreme, s katerimi pridejo živali v stik, ne smejo biti škodljivi za živali. Biti morajo dovolj odporni in primerni za temeljito čiščenje in razkuževanje.</p> <p>(1) Bokse, opremo in posodo, ki se uporabljajo za teleta, je treba redno čistiti in razkuževati, da se prepreči prenos boleznih.</p> <p>(2) Blato, urin ter polito, nepoužito ali raztreseno krmo je treba redno odstranjevati, da se prepreči prenos boleznih.</p>
			<p>Prvi odstavek 9. člena in 19. člen</p>

	14. Oprema za krmiljenje in napajanje mora biti načrtovana, konstruirana, nameščena in vzdrževana tako, da se čim bolj zmanjša kontaminacija krme in vode za teleta.	Osmi odstavek 21. člena	(8) Oprema za napajanje in krmiljenje mora biti oblikovana, nameščena in zaščiten tako, da je kontaminacija vode in krme minimalna.	111. (MK) Oprema za napajanje in krmiljenje je oblikovana, nameščena in vzdrževana tako, da je onesnaženje vode in krme čim manjše in do so možnosti poškodb zaradi prehranjevanja za vodo in krmo med teleti čim manjše.	1	
	10. Vsem teletom, mlajšim od dveh tednov, je treba zagotoviti primerno stelo.	Tretji odstavek 20. člena	(3) Teletom, mlajšim od dveh tednov (z izjemo sesnih telet ob materah na paši) je treba zagotoviti primeren čist, suh in zdravju telet neškodljiv nastilj.	112. (MK) Vsem teletom, mlajšim od dveh tednov, je zagotovljen nastilj.	1	
	11. Z namenom spodbujanja zdravja in dobrega počutja se vsem teletom zagotovi ustrezna prehrana, prilagojena njihovi starosti, telesni teži ter vedenjskim in fiziološkim potrebam. V ta namen krma za teleta vsebuje zadostne količine železa, ki zagotavlja, da znaša povprečna vrednost krvnega hemoglobina najmanj 4,5 mmol/l, vsakemu teletu, starejšemu od dveh tednov, pa se zagotovi najmanjši dnevni obrok vlakninaste krme, ki se za teleta, stara od osem do dvajset tednov, poveča za 50 g do 250 g na dan. Teletom se ne sme natikati nagobčnikov.	Prvi do četrty odstavek 21. člena	(1) Teletom se mora zagotoviti ustrezna prehrana, primerna njihovi starosti, telesni teži ter etološkim in fiziološkim potrebam. (2) Krma za teleta mora vsebovati dovolj železa, ki zagotavlja povprečno stopnjo krvnega hemoglobina najmanj 4,5 mmol/l. (3) Teleta, starejša od dveh tednov, morajo imeti ponujeno mrvo primerne kakovosti tako, da jo lahko zauživajo, kadar želijo. V obdobju od osmega do 20. tedna starosti se količina mrve zvišuje od 50 g na 250 g na dan. (4) Teletom je prepovedano natikati nagobčnike.	113. (MK) Teletom je treba zagotoviti ustrezno prehrano, primerno njihovi starosti, telesni teži ter etološkim in fiziološkim potrebam. Krma za teleta mora vsebovati dovolj železa, ki zagotavlja povprečno stopnjo krvnega hemoglobina najmanj 4,5 mmol/l. Teleta od drugega tedna starosti imajo na razpolago dovolj strukturne krme glede na starost, težo ter etološke in fiziološke potrebe. Teletom je prepovedano natikati nagobčnike.	1	
	12. Vsa teleta se morajo krmiti najmanj dvakrat na dan. Če so teleta nastanjena v skupinah in se ne krmijo po želji ali prek avtomatskega sistema za krmiljenje, mora imeti vsako tele dostop do krme sočasno kot druga v skupini.	Peti odstavek 21. člena	(5) Teleta morajo biti krmljena najmanj dvakrat dnevno. V skupinski reji in pri restriktivnem krmiljenju brez elektronskih krmilnih postaj morajo imeti vsa teleta istočasno nemoten dostop do krme.	114. Vsa teleta so krmljena najmanj dvakrat dnevno. V skupinski reji in pri omejevalnem krmiljenju brez elektronskih krmilnih postaj imajo vsa teleta istočasno nemoten dostop do krme.	3	
	13. Vsa teleta, starejša od dveh tednov, morajo imeti dostop do zadostne količine sveže vode ali pa potrebe po napajanju zadostiti s pijem drugih tekočin. Vendar pa se teletom, ki so izpostavljena visokim temperaturam ali ki so bolna, zagotovi stalen dostop do sveže pitne vode.	Šesti in sedmi odstavek 21. člena	(6) Teleta morajo imeti dostop do sveže in čiste pitne vode v zadostnih količinah ali pa morajo biti njihove potrebe po tekočini zadovoljene s pomočjo drugih, za napajanje primernih tekočin. (7) V primeru visoke zunanje temperature ali pri bolnih teletih mora biti sveža in čista pitna voda ves čas na razpolago.	115. Vsa teleta, starejša od dveh tednov, imajo dostop do pitne vode v zadostnih količinah ali pa zadostijo potrebe po tekočini z drugimi, za napajanje primernimi tekočinami. Teletom, ki so izpostavljena visokim temperaturam ali so bolna, se zagotovi stalen dostop do sveže pitne vode.	3	5 Pravomoč na odločba

	15. Vsako tele prejme kolostrum čim prej po rojstvu in v vsakem primeru v prvih šestih urah življenja.	Deveti odstavek 21. člena	(9) Tele mora prejeti goveji kolostrum čim prej po rojstvu, ne pozneje kot v prvih šestih urah življenja..	116. (MK) Vsako tele prejme kolostrum čim prej po rojstvu in vsekakor pa v prvih šestih urah življenja.	1		
--	--	---------------------------	--	---	---	--	--

PZR 12: DOBROBIT PRAŠIČEV

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU zahteve iz predpisov EU, ki se upoštevajo pri navzkrižni skladnosti	PREDPIS RS predpisi RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE PREDPISOV RS izvajanje zahtev iz predpisov RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEV IZ PREDPISOV RS zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANUŠANJA PLAČIL kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom		
					L	S	T
DIREKTIVA SVETA 2008/120/ES z dne 18. decembra 2008 o določitvi minimalnih pogojev za zaščito prašičev (Kodificirana različica) (UL L št. 47 z dne 18. 2. 2009, str. 5) 3. in 4. člen	3. člen Države članice zagotovijo da: 1. vsa gospodarstva izpolnjujejo naslednje zahteve: a) vsakemu tekaču ali pitancu, ki živi v skupini, razen mladincem po osemenitvi in svinjam, mora biti na voljo neovirana talna površina, ki meri najmanj: Živa masa (kg) m ² do 10 0,15 nad 10 do 20 0,20 nad 20 do 30 0,30 nad 30 do 50 0,40 nad 50 do 85 0,55 nad 85 do 110 0,65 nad 110 1,00 (b) skupna neovirana talna površina, ki je na voljo vsaki mladici po osemenitvi in vsaki svinji, kadar so mladice in/ali svinje v istih skupinah, mora meriti najmanj 1,64 m ² oziroma 2,25 m ² . Če so živali nastanjene v skupinah z manj kot šestimi živalmi, mora biti neovirana talna površina večja za 10 %. Če so živali nastanjene v skupinah s 40 ali več živalmi, je lahko neovirana površina manjša za 10 %.	Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) prva in druga točka 22. člena	(1) Minimalna neovirana talna površina, ki jo mora imeti vsak tekač ali pitanec v skupini, razen mladice po osemenitvi in svinje, je navedena v tabeli: teža (kg) m ² do 10 0,15 10–20 0,20 20–30 0,30 30–50 0,40 50–85 0,55 85–110 0,65 več kot 110 1,00 (2) Minimalna neovirana talna površina za živali v skupini mora biti na mladico po osemenitvi 1,64 m ² , na svinjo pa 2,25 m ² . Če je v skupini pet ali manj živali, mora biti talna površina na žival večja za 10%. Če je v skupini 40 ali več živali, je lahko talna površina na žival manjša za 10%.	117. Zagotovljena je najmanjša predpisana neovirana talna površina za tekače v skupini. teža (kg)m ² do 10 0,15 10–20 0,20 20–30 0,30	3		
				118. Zagotovljena je najmanjša predpisana neovirana talna površina za pitance v skupini. teža (kg)m ² 30–50 0,40 50–85 0,55 85–110 0,65 več kot 110 1,00	3		

	<p>2. Države članice zagotovijo, da površine izpolnjujejo naslednje zahteve:</p> <p>(a) za mladice po osemenitvi in breje svinje: na celotnem delu talne površine iz točke (b) odstavka 1, ki meri najmanj 0,95 m² za mladico in najmanj 1,3 m² za svinjo, morajo biti polna tla, pri katerih je lahko največ 15 % namenjenih drenažnim odprtinam;</p> <p>(b) kadar se betonske rešetke uporabljajo za prašiče v skupinah, (i) največja širina reš med rešetkami ne sme presegati:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 11 mm za pujske, — 14 mm za odstavljenice, — 18 mm za pitance, — 20 mm za mladice po parjenju in svinje; <p>(ii) mora širina rešetke znašati najmanj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 50 mm za pujske in odstavljenice ter — 80 mm za pitance, mladice po osemenitvi in svinje. 			<p>119. Zagotovljena je najmanjša predpisana neovirana talna površina za mladice po osemenitvi in svinje v skupini:</p> <p>2-5 živali v skupini 1,804 m² / mladico 2,475 m² / svinjo</p> <p>6-39 živali v skupini: 1,64 m² / mladico 2,25 m² / svinjo</p> <p>40 živali in več v skupini 1,47 m² / mladico 2,22 m² / svinjo</p>	<p>3</p>																	
	<p>Tretji odstavek 22. člena</p>	<p>(3) Za breje živali mora biti minimalna površina polnih tal 0,95 m² na mladico in 1,30 m² na svinjo. Največ 15% te površine lahko predstavljajo drenažne odprtine.</p>	<p>120. Zagotovljena je najmanjša predpisana površina polnih tal za mladice po osemenitvi in breje svinje. Delež odprtin za drenažo je ustrezen.</p>	<p>3</p>																		
	<p>Četrti odstavek 22. člena</p>	<p>(4) Če se za prašiče v skupini uporabljajo betonske rešetke, mora maksimalna širina reš med rešetkami ustrezati zahtevam, ki so navedene v tabeli 2.2, minimalna širina rešetk pa zahtevam, ki so navedene v tabeli.</p> <p>a) največja širina reš med rešetkami:</p> <table border="1" data-bbox="941 922 989 1243"> <tr> <td>vrsta prašičev</td> <td>največja širina reš (mm)</td> </tr> <tr> <td>pujski</td> <td>11</td> </tr> <tr> <td>tekači</td> <td>14</td> </tr> <tr> <td>pitanci</td> <td>18</td> </tr> <tr> <td>mladice in svinje</td> <td>20</td> </tr> </table> <p>b) najmanjša širina rešetk:</p> <table border="1" data-bbox="1085 922 1133 1243"> <tr> <td>vrsta prašičev</td> <td>največja širina rešetk (mm)</td> </tr> <tr> <td>pujski in tekači</td> <td>50</td> </tr> <tr> <td>pitanci, mladice in svinje</td> <td>80</td> </tr> </table>	vrsta prašičev	največja širina reš (mm)	pujski	11	tekači	14	pitanci	18	mladice in svinje	20	vrsta prašičev	največja širina rešetk (mm)	pujski in tekači	50	pitanci, mladice in svinje	80	<p>121. Največja širina reš in najmanjša širina betonskih rešetk ustrežata predpisanim velikostim.</p>	<p>3</p>		
vrsta prašičev	največja širina reš (mm)																					
pujski	11																					
tekači	14																					
pitanci	18																					
mladice in svinje	20																					
vrsta prašičev	največja širina rešetk (mm)																					
pujski in tekači	50																					
pitanci, mladice in svinje	80																					

	<p>3. Države članice zagotovijo, da je gradnja ali predelava objektov, v katerih so svinje in mladičice privezane, prepovedana. Od 1. januarja 2006 je privezovanje svinj in mladič prepovedano.</p> <p>4. Države članice zagotovijo, da se svinje in mladičice v obdobju od štirih tednov po parjenju do enega tedna pred predvideno pravitvijo redijo v skupinah. Stranice boksa, v katerem je nastanjena skupina, morajo biti daljše od 2,8 m. Če je v skupini manj kot šest živali, morajo biti stranice boksa, v kateri je nastanjena skupina, daljše od 2,4 m.</p> <p>Z odstopanjem od prvega pododstavka so lahko svinje in mladičice, ki se redijo na gospodarstvih z manj kot desetimi svinjami, v obdobju iz omenjenega pododstavka nastanjene individualno, pod pogojem, da se v boksih lahko neovirano obračajo.</p>	<p>Osmi odstavek 33. člena in tretji odstavek 27. člena</p> <p>Prvi in drugi odstavek 33. člena</p>	<p>(6) Gradnja in ureditev objektov, v katerih so svinje in mladičice privezane, sta prepovedani.</p> <p>(3) Prepovedano je privezovanje svinj in mladič.</p> <p>(1) Svinje in mladičice morajo biti v času od štirih tednov po osemenitvi do enega tedna pred pričakovano pravitvijo nameščene v skupine. Stranice boksa, v katerem je nameščenih pet ali manj živali, morajo biti daljše od 2,4 m. Stranice boksa, v katerem je skupina šestih ali več živali, morajo biti daljše od 2,8 m. Treba je skrbeti, da med živalmi v skupini ne prihaja do medsebojnega agresivnega vedenja.</p> <p>(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so lahko na gospodarstvih z manj kot desetimi svinjami in mladicami živali v času od štirih tednov po osemenitvi do enega tedna pred pričakovano pravitvijo tudi v individualnih boksih, v katerih imajo dovolj prostora za obračanje.</p>	<p>122. (MK) Svinje in mladičice niso privezane.</p> <p>123. Svinje in mladičice so od štirih tednov po paritvi ali osemenitvi do enega tedna pred pričakovano pravitvijo nameščene v skupine. Stranice boksa, v katerem je skupina šestih ali več živali, morajo biti daljše od 2,8 m. Stranice boksa, v katerem je nameščenih pet ali manj živali, morajo biti daljše od 2,4 m.</p> <p>Na gospodarstvih z desetimi svinjami in mladicami ali manj so lahko živali tudi v individualnih boksih, v katerih imajo dovolj prostora za obračanje.</p>	<p>1</p> <p>3</p>	
<p>5. Države članice zagotovijo, da se brez poseganja v zahteve iz Priloge I svinjam in mladicam omogoči trajen dostop do materiala, s katerim se lahko ukvarjajo in ki izpolnjuje vsaj ustrezne zahteve iz navedene priloge.</p> <p>Priloga I</p> <p>Poglavje II</p> <p>4. Brez poseganja v člen 3(5) se mora prašičem omogočiti stalen dostop do zadostne količine materiala, ki ga lahko brez težav raziskujejo in premikajo, ne da bi bilo pri tem ogroženo njihovo zdravje, kot je na primer slama, seno, les, stržine, gobji kompost, šota ali mešanica takšnega materiala.</p>	<p>Peti odstavek 29. člena</p>	<p>(5) Prašiči morajo imeti na voljo slamo ali drug ustrezen material za zadostitev njihovih etoloških potreb in s tem za preprečevanje grizenja repov in drugih motenj v obnašanju.</p>	<p>124. (MK) Vsi prašiči imajo na voljo primeren material oziroma predmete za zadostitev svojih etoloških potreb skladno z načinom reje.</p>	<p>1</p>		

	<p>6. Države članice zagotovijo, da krmiljenje svinj in mladic v skupinah poteka na način, ki vsaki živali zagotovi zadostno količino kreme, tudi če se zanjo hkrati potegujejo druge živali.</p> <p>Priloga I</p> <p>6. Vsi prašiči se morajo krmiti najmanj enkrat na dan. Če se prašiči krmijo v skupinah in ne po želji ali preko avtomatskega sistema za individualno krmiljenje, mora imeti vsak prašič dostop do kreme istočasno kot drugi prašiči v skupini.</p>	Prvi odstavek 30. člena in sedma točka 33. člena	(1) Prašiče je treba krmiti najmanj enkrat dnevno. V skupinski reji in pri restriktivnem krmiljenju brez elektronskih krmilnih postaj morajo imeti vse živali istočasen dostop do kreme. (7) Živalim je treba pokladati zadostno količino kreme	125. Vsi prašiči se krmijo najmanj enkrat dnevno. V skupinski reji in pri omejevalnem krmiljenju brez elektronskih krmilnih postaj imajo vsi prašiči istočasno nemoten dostop do kreme. Svinje in mladice v skupini morajo imeti zadostno količino kreme, tudi če se zanjo hkrati potegujejo druge živali.	3	
	7. Države članice zagotovijo, da vse breje svinje in mladice za potešitev lakote in potrebe po žvečenju dobijo zadostno količino voluminozne ali visoko vlakninate kreme in visoko energetske kreme.	sedma točka 33. člena	(7) Breje živali morajo imeti dovolj kreme z visokim deležem surove vlaknine kot tudi dovolj močnih krmil, da bi se nasitile in zadovoljile potrebo po žvečenju..	126. Vse breje svinje in mladice morajo za potešitev lakote in potrebe po žvečenju dobiti zadostno količino voluminozne ali visoko vlakninate kreme in visokoenergetske kreme, glede na obdobje brejosti.	3	5 Pravnomoč na odločba
	8. Države članice zagotovijo, da so prašiči, ki morajo žveti v skupinah, močno agresivni, prašiči, ki so jih napadli drugi prašiči, ter bolni ali poškodovani prašiči lahko začasno nastanjeni v individualnih boksih. V tem primeru individualni boks živali omogoča neovirano obračanje, če to ni v nasprotju s posebnimi veterinarskimi nasveti.	druga točka 26. člena	(2) Prašiče, ki so pretirano agresivni do drugih prašičev ali so pretirano izpostavljeni agresiji drugih prašičev, je treba odstraniti iz skupine ter jih začasno namestiti v individualne bokse. V tem primeru morajo biti boksi tako veliki, da se prašič lahko nemoteno obrača, vstaja in lega.	127. Iz skupinske reje je treba individualno namestiti prašiče: <ul style="list-style-type: none"> – ki so izredno agresivni, – ki jih napadejo drugi prašiči, – ki so bolni ali poškodovani. Pri tem individualni boksi omogočajo neovirano obračanje, če to ni v nasprotju s posebnimi veterinarskimi nasveti.	3	
<p>Člen 4</p> <p>Države članice zagotovijo, da pogoji za rejo prašičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I.</p> <p>PRILOGA I</p> <p>SPLOŠNI POGOJI</p> <p>Poleg ustreznih določb Priloge k Direktivi 98/58/ES se uporabljajo naslednje zahteve:</p> <p>1. V objektih, v katerih se redijo prašiči, se je treba izogibati stalnim ravnem hrupa, ki so enake ali višje od 85 dBA. Izogibati se je treba trajnemu ali nenadnemu hrupu.</p>	24. člen	V objektih s prašiči stopnja hrupa ne sme biti višja od 85 dB. Izogibati se je treba stalnemu ali nenadnemu hrupu.	128. V objektu, kjer se redijo prašiči, se je potrebno izogibati stalnemu ali nenadnemu hrupu	3	5 Pravnomoč na odločba	

	2. Prašiči morajo biti osem ur na dan nastajeni pri svetlobi z močjo najmanj 40 luksov.	23. člen	(1) Prašiči v objektih ne smejo biti stalno v temi. Zagotovljena mora biti minimalna osvetlitev 40 lux najmanj osem ur dnevno. (2) Na voljo mora biti dovolj močan vir svetlobe, ki omogoča pregled prašičev ob vsakem času.	129. Pri naravni osvetlitvi so 1/40 talne površine odprtine v steni (okna in vrata). Pri umetni osvetlitvi je zagotovljenih 40 luksov. Na voljo je dovolj močan vir svetlobe, ki omogoča pregled prašičev ob vsakem času.	3	5	Pravnomoč na odločba
	3. Prostorji za prašiče morajo biti zgrajeni tako, da živalim omogočajo: — dostop do ležišča, ki je primerno glede velikosti in temperature ter čisto in opremljeno z ustreznim sistemom odvajanja, tako da lahko vse živali ležijo istočasno, — da lahko ležijo in normalno vstajajo, — da lahko vidijo druge prašiče, pri čemer so lahko v tednu pred načrtovano pravitvijo in med pravitvijo svinje in mladiče ločene od sovrstnikov.	pri prvi do četrta točka 29. člena	(1) Tla v boksih za prašiče morajo biti takšna, da živalim ne povzročajo poškodb, boleznih in neugodja. (2) Prašiči morajo imeti dostop do ležišča, ki mora biti udobno, čisto, suho in ne sme škodljivo vplivati na njih. (3) V boksu mora biti dovolj prostora, da lahko vsi prašiči istočasno ležijo, normalno vstajajo in legajo. (4) Boksi morajo biti urejeni tako, da se lahko prašiči vidijo med seboj.	130. Prostorji in tla, kjer so nameščeni prašiči, morajo biti ustrezno urejeni.	3	5	Pravnomoč na odločba
	5. Tla morajo biti gladka, toda ne spolzka, da se prašiči ne poškodujejo, in zasnovana, zgrajena in vzdrževana tako, da pri prašičih ne morejo povzročiti poškodb ali bolečin. Ustrezati morajo velikosti in teži prašičev ter če ni na voljo nastilja, imeti trdno, ravno in stabilno površino.	druga točka 30. člena	(2) Prašiči morajo imeti ves čas dostop do sveže in čiste pitne vode v zadostnih količinah ali pa morajo biti njihove potrebe po tekočini zadovoljene s pomočjo drugih, za napajanje primernih tekočin.	131. Vsi prašiči starejši od dveh tednov morajo imeti stalen dostop do pitne vode.	3	5	Pravnomoč na odločba
	8. Vsi posegi, ki se ne opravljajo za terapevtske ali diagnostične namene ali ki niso namenjeni označevanju prašičev v skladu z ustreznimi zakonodajo, ki pri živalih povzročijo poškodbo ali izgubo	31. člen	(1) Kastracijo samcev do vključno sedmega dneva starosti lahko na način, ki ne vključuje trganja tkiva, opravi veterinar ali druga oseba v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo.	132. Kastracija se opravlja do sedmega dneva starosti na način, ki ne vključuje trganja tkiva. Po sedmem dnevu jo opravlja uradni veterinar z uporabo anestezijske in dodatne dolgotrajne analgezije.	3		

	<p>občutljivega dela telesa ali spremembo zgradbe kosti, so prepovedani, razen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — enakomernega skrajšanja podočnikov z brušenjem ali ščipanjem pri pujskih, ki niso stari več kot sedem dni, pri čemer se mora oblikovati nepoškodovana gladka površina; pri merjascih se lahko čekani skrajšajo, kjer je to potrebno zaradi preprečevanja poškodb pri drugih živalih ali zaradi varnosti, — krajsanje dela repa, — kastracije samcev na način, ki ne vključuje pretrganja tkiva, — nameščanja nosnih obročev samo pri živalih, ki se redijo na prostem, in v skladu z nacionalno zakonodajo. <p>Krajsanje repa in krajsanje podočnikov se ne smeta opravljati rutinsko, temveč samo takrat, kadar se lahko dokaže, da so na seskih svinj ali na uhiljih ali repih drugih prašičev nastale poškodbe. Pred izvajanjem takšnih posegov se sprejmejo drugi ukrepi za preprečevanje grizenja repov in drugih vedenjskih motenj, pri čemer se upoštevata okolje in gostota živali. Zaradi tega se morajo neprimerne bivalne razmere nastanitve ali sistemi reje spremeniti.</p> <p>Vse zgoraj navedene posege lahko opravi samo veterinar ali oseba, usposobljena v skladu s členom 6, z izkušnjami pri opravljanju takšnih posegov z ustreznimi sredstvi in pod ustreznimi higienskimi pogoji. Kastracijo ali krajsanje repov pri pujskih, starih več kot sedem dni, lahko opravi samo veterinar z uporabo anestezijske ali dodatne dolgotrajne analgezije.</p>	32. člen	<p>(1) Boksi za merjase morajo biti nameščeni in zgrajeni tako, da se lahko merjasci obratčajo, slisijo.</p>	<p>134. Talna površina boksa za odraslega merjasa je najmanj 6 m² ali 10 m², če se boks uporablja tudi</p>	<p>1 če je odmik ≤ 10 %</p> <p>3 če je odmik > 10 %</p>	3
	<p>(2) Pri prašičih, ki so starejši od sedmih dni, lahko opravi kastracijo le veterinar z uporabo anestezijske in dodatne dolgotrajne analgezije.</p> <p>(3) Krajsanje dela repa oziroma enakomerno krajsanje podočnikov z brušenjem je dovoljeno opravljati samo v primerih, kadar skrbnik živali dokaže, da v nasprotnem primeru lahko pride do hujših poškodb na seskih svinj ali na uhiljih oziroma repih drugih prašičev. Pred izvajanjem takšnih posegov mora skrbnik živali dokazati, da je izvedel druge ukrepe za preprečevanje grizenja repov in drugih vedenjskih motenj, pri čemer upošteva okolje in gostoto naseljenosti.</p> <p>(4) Krajsanje dela repa in enakomerno krajsanje podočnikov do vključno sedmega dneva starosti prašiča lahko opravlja veterinar ali ustrezno usposobljen skrbnik živali v skladu z zakonom, ki ureja živinorejo. Pri prašičih, ki so starejši od sedmih dni, lahko opravi krajsanje repa ali krajsanje zob le veterinar z uporabo anestezijske in dodatne dolgotrajne analgezije.</p> <p>(5) Če se v tem členu naštetih posegi opravljajo v nasprotju z določbami tega člena pravilnika, se šteje, da gre za mučenje živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.</p>	32. člen	<p>(1) Boksi za merjase morajo biti nameščeni in zgrajeni tako, da se lahko merjasci obratčajo, slisijo.</p>	<p>133. Repi se krajšajo pri sesnih živalih do starosti sedem dni. Pri starejših živalih opravljajo to le uradni veterinar.</p> <p>Repi se ne krajšajo rutinsko. Zobje se pri prašičih brusijo ali ščipajo do sedmega dneva starosti.</p>	<p>1 če je odmik ≤ 10 %</p> <p>3 če je odmik > 10 %</p>	3

POGLAVJE II
POSEBNE DOLOČBE ZA
RAZLIČNE KATEGORIJE

<p>PRAŠIČEV</p> <p>A. Merjasci Boksi za merjascje morajo biti postavljeni in zgrajeni tako, da se v njih merjascje lahko obrača ter sliši, voha in vidi druge prašiče. Odraslemu merjascju mora biti na voljo neovirana površina, ki meri najmanj 6 m². Če se boksi uporabljajo tudi za pripust, mora površina, ki je na voljo odraslemu merjascju, meriti najmanj 10 m², boks pa ne sme imeti ovir.</p> <p>B. Svinje in mladiče</p> <p>1. Sprejmejo se ukrepi za zmanjšanje agresivnosti v skupinah.</p>		<p>vohajo in vidijo ostale prašiče. Na voljo morajo imeti čist, suh in udoben prostor za ležanje.</p> <p>(2) Talna površina boksa za odraslega merjascja mora biti najmanj 6 m².</p> <p>(3) Če je boks za merjascje namenjen tudi za pripust, mora biti talna površina boksa za odraslega merjascja najmanj 10 m² in v njem ne sme biti ovir.</p>	<p>za pripust.</p> <p>135. Boksi za merjascje morajo omogočati, da se v njih merjascje lahko obrača ter sliši, voha in vidi druge prašiče.</p>	3	
<p>26. člen</p>	<p>(1) Pri rejri prašičev v skupinah je treba z ustreznimi ukrepi preprečiti medsebojne spopade, ki presegaajo mero normalnega vedenja.</p> <p>(2) Prašiče, ki so pretirano agresivni do drugih prašičev ali so pretirano izpostavljeni agresiji drugih prašičev, je treba odstraniti iz skupine ter jih začasno nameseliti v individualne bokse. V tem primeru morajo biti boksi tako veliki, da se prašič lahko nemoteno obrača, vstaja in lega.</p> <p>(3) Brejim svinjam in mladičam se mora, če je to potrebno, odpraviti zunanje in notranje zajedavce.</p> <p>(4) Breje svinje in mladiče je treba pred namesitvijo v prasiatvene bokse temeljito očistiti.</p> <p>(4) Na voljo morajo imeti čist, primerno suh in udoben prostor za počitek ter primeren material za gradnjo gnezda, če to ni onemogočeno zaradi sistema perforiranih tal in gnojevke.</p>	<p>136. Nosilec sprejme ukrepe za zmanjšanje agresivnosti pri svinjah in mladičah v skupinah.</p>	<p>137. Če je potrebno, se morajo breje svinje in mladiče tretirati pred zunanji in notranji zajedavci. Breje svinje in mladiče je treba pred namesitvijo v prasiatvene bokse temeljito očistiti.</p> <p>138. (MK) Svinje imajo v tednu pred prasiatvijo na voljo material (slamo) za gradnjo gnezda, razen če uporabe materiala ne dopušča način reje (sistem preluknjanih tal in sistem odgnojevanja).</p>	3	5 Pravnomoč na odločba
<p>2. Če je potrebno, se morajo breje svinje in mladiče tretirati pred zunanji in notranji zajedavci. Če so nastanjene v prasiatvenih boksih, je treba breje svinje in mladiče temeljito očistiti.</p> <p>3. V tednu pred predvideno prasiatvijo morajo svinje in mladiče dobiti na razpolago zadostne količine ustreznega materiala za izdelavo gnezda, razen kadar to zaradi sistema za odvajanje gnojevke, ki se uporablja na obratu, ni tehnično izvedljivo.</p> <p>4. Za svinjo ali mladičo mora biti na voljo neoviran prostor, ki omogoča lažji potek naravne prasiatve ali prasiatve, pri kateri je potrebna pomoč.</p> <p>5. Prasiatveni boksi, v katerih se svinje lahko prosto gibljejo, morajo</p>	<p>trejta in četrta točka 33. člena</p> <p>četrta točka 33. člena</p>	<p>(5) Za ležiščem vsake breje svinje ali mladiče mora biti na razpolago dovolj velik prostor, ki omogoča nemoteno prasiatve ali pomoč pri prasiatvi.</p> <p>(6) Prasiatveni boksi morajo imeti pregrado, ki ločuje gnezdo od</p>	<p>139. Za brejo svinjo v porodnem boku je dovolj prostora, da se omogoči nemotena prasiatve ali pomoč pri prasiatvi. V prasiatvenih boksih je pujskom zagotovljena možnost umika.</p>	3	1

	omogočali zaščito pujskov, na primer z zaščitnimi reščkami.		preostalega dela boksa.	1			
	C. Sesni pujski 1. Del celotne površine tal, ki živalim omogoča, da lahko ležijo istočasno, mora biti poln ali prekrit z blazino, slamo ali drugim primernim materialom. 2. Kadar se uporablja prsitveni boks, morajo imeti pujski dovolj prostora, da lahko sesajo brez težav. 3. Sesni pujski, mlajši od 28 dni, ne smejo biti odstavljani od svinje, razen kadar bi nadaljnje sesanje škodljivo vplivalo na dobro počutje ali zdravje svinje ali pujska. Vendar pa se lahko sesni pujski odstavijo do sedem dni prej, če se premestijo v posebne prostore, ki se pred nastanitvijo nove skupine izpraznijo, temeljito očistijo in razkužijo ter so ločeni od prostorov, v katerih se nahajajo svinje, z namenom zmanjševanja možnosti prenosa boleznih na pujske.	34. člen	(1) Sesnim pujskom mora biti v gnezdu zagotovljeno toplotno udobje. Gnezdo mora biti čisto, suho in udobno ter ločeno od prostora za svinjo. Tla v gnezdu morajo biti polna (neperforirana). Če so tla v gnezdu perforirana, morajo biti pokrita z blazino, slamo ali drugim primernim materialom. Vsi pujski morajo imeti možnost istočasnega počivanja. (2) Pri ukleščenih svinjah morajo imeti pujski možnost, da nemoteno sesajo. (3) Pujske je dovoljeno odstavljati po 28. dnevu starosti. (4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je pujske dovoljeno odstaviti tudi do sedem dni prej, če so preseljeni v očiščena in razkužena vzrejaisča, ločena od objektov za svinje. Izjemoma je odstavitev dovoljena tudi prej, če je to potrebno zaradi dobrobiti ali zdravja živali.	1 1	140. (MK) Tla v gnezdu so polna (nepreluknjana). Če so preluknjana, so pokrita z blazino, slamo ali drugim primernim materialom. 141. (MK) Vsi pujski imajo možnost istočasnega počivanja. Pri ukleščenih svinjah imajo pujski možnost, da nemoteno sesajo. Kadar se uporablja prsitveni boks, morajo imeti pujski dovolj prostora, da lahko sesajo brez težav 142. Pujski se ne odstavljajo pred 28. dnevno starosti, razen kadar bi nadaljnje sesanje škodljivo vplivalo na dobro počutje ali zdravje svinje ali pujska. Vendar pa se lahko sesni pujski odstavijo do sedem dni prej, če se premestijo v posebne prostore, ki se pred nastanitvijo nove skupine izpraznijo, temeljito očistijo in razkužijo ter so ločeni od prostorov, v katerih se nahajajo svinje, z namenom zmanjševanja možnosti prenosa boleznih na pujske.	5	Pravnomoč na odločba
	D. Tekači in pitanci 1. Če se prašiči redijo v skupinah, se morajo sprejeti ukrepi za preprečevanje medsebojnih spopadov, ki presegajo mero normalnega vedenja. 2. Prašiči morajo biti nastanjeni v skupinah, ki se, kolikor je mogoče, med seboj ne mešajo. Če se morajo prašiči, ki se ne poznajo, združiti v skupino, se mora to zgoditi v kar se da zgodnji starosti, po možnosti najkasneje v enem tednu po odstavitvi. Kadar se skupine prašičev mešajo, se jim na primeren način omogoči, da se lahko umaknejo in skrijejo pred drugimi prašiči. 3. Ob znakih hudih spopadov med prašiči se nemudoma preučijo vzroki zanje in sprejmejo ustrezni	35. člen in 26. člen	(1) Tekače je treba namestiti v skupine čim prej po odstavitvi. (2) Tekači in pitanci morajo biti nameščeni v stabilnih skupinah s čim manj mešanja. Če je treba prašiče, ki se ne poznajo, združiti v skupino, je treba to storiti čim prej, najkasneje v sedmih dneh po odstavitvi. Pri združevanju je treba vsem prašičem na primeren način omogočiti, da se lahko umaknejo in skrijejo pred drugimi prašiči. (1) Pri reji prašičev v skupinah je treba z ustreznimi ukrepi preprečiti medsebojne spopade, ki presegajo mero normalnega vedenja. (2) Prašiče, ki so preitrano agresivni do drugih prašičev ali so preitrano izpostavljeni agresiji drugih prašičev, je treba odstraniti	3	143. Pri reji prašičev so vzpostavljene stabilne socialne skupine. Prašiči iz različnih socialnih skupin se ne smejo mešati med seboj. Pri reji prašičev v skupinah je treba z ustreznimi ukrepi preprečiti medsebojne spopade, ki presegajo mero normalnega vedenja. Uporaba pomirjeval zaradi lajšanja prilagoditve tekačev in pitancev reji v skupini se uporablja samo izjemoma, če veterinar presodi, da je uporaba pomirjeval upravičena	3	

	<p>ukrepi, kot na primer zagotovitev zadostne količine slame ali drugih materialov, ki jih živali lahko raziskujejo. Ogrožene živali ali zlasti agresivne živali se ločijo od skupine.</p> <p>4. Uporaba pomirjeval z namenom lažjega prilagajanja živali na življenje v skupini se dovoli samo v izjemnih primerih in po posvetovanju z veterinarjem</p>		<p>iz skupine ter jih začasno namestiti v individualne bokse. V tem primeru morajo biti boksi tako veliki, da se prašič lahko nemoteno obrača, vstaja in lega.</p> <p>(3) Uporaba pomirjeval z namenom lažjanja prilagoditve tekačev in pitancev reji v skupini se uporablja samo izjemoma, če veterinar presodi, da je uporaba pomirjeval upravičena.</p>				
--	---	--	--	--	--	--	--

PZR 13: DOBROBIT REJNINIH ŽIVALI

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU zahteve iz predpisov EU, ki se upoštevajo pri navzkrižni skladnosti	PREDPIS RS predpisi RS, ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE PREDPISOV RS izvajanje zahtev iz predpisov RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEV IZ PREDPISOV RS zahteve iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJSANJA PLAČIL kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom		
					L	S	T
Direktiva Sveta 98/58/ES z dne 20. julija 1998 o zaščiti rejnih živali (UL L št. 221 z dne 8. 8. 1998, str. 23), spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 806/2003 z dne 14. aprila 2003 (UL L št. 122 z dne 16. 5. 2003, str. 1) 4. člen	4. člen Države članice zagotovijo, da so pogoji, pod katerimi se živali (razen rib, plazilcev ali dvoživk) ob upoštevanju njihove vrste, stopnje razvoja, prilagoditve in udomačenosti ter fizioloških in etoloških potreb vzreajo ali redijo v skladu z obstoječo prakso in znanstvenimi dognanji, usklajeni z določbami iz te priloge. PRILOGA Osebe 1. Za živali skrbi dovolj številno osebje, ki ima za to potrebne sposobnosti, znanje in strokovno usposobljenost. Pregledi 2. Vse živali v sistemih rejle, v katerem je njihovo dobro počutje odvisno od pogojev človeške oskrbe, se pregledajo najmanj enkrat na dan. Živali v drugih sistemih se pregledajo v takšnih časovnih presledkih, da se prepreči vsakršno trpljenje živali. 4. Za vsako žival, ki kaže znake boleznih ali poškodbe, je treba nemudoma ustrezno poskrbeti, in če se žival na takšno oskrbo ne odziva, je treba čim prej poiskati nasvet veterinarja. Kadar je to potrebno, se bolne ali poškodovane živali izolirajo v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem.	Zakon o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 98/99, 126/03, 14/07 in 23/13) 3., 4. in 5. člen 7. člen 3. odstavek 8. člena Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 4. člen 5. člen	(1) Skrbnik živali mora storiti vse, da zagotovi dobrobit živali, ki so v njegovi oskrbi. Preprečevati mora vzroke, ki lahko pri živalih povzročijo bolečine, poškodbe, bolezni oziroma motnje v obnašanju. (2) Za živali mora skrbeti primerno število ljudi z ustreznim znanjem, usposobljenostjo ter odgovornim odnosom do živali. Usposobljenost skrbniki dokazujejo z ustreznimi dokazili. Za vsakodnevni nadzor, ki ga opravlja skrbnik živali, morajo biti zagotovljeni pogoji za potrebne preglede, vključno z zadostno osvetlitvijo objekta, tako da je možno opraviti pregled živali ob vsakem času.	144. Na kmetijskem gospodarstvu je določena odgovorna oseba za ustrezno oskrbo živali, da vsaj enkrat dnevno opravi redni nadzor nad njimi.	3	5	Pravnomočna odločba
		Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 6. člen	(1) Skrbnik živali mora pravočasno zahtevati veterinarsko pomoč in oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, veterinarsko pomoč pri porodih, kadar je potrebna, in zagotoviti ustrezno nego bolnih, poškodovanih in onemoglim živalim ločeno namešitev v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem, kadar je potrebno.	145. Bolne, poškodovane in onemogle živali se takoj ustrezno oskrbijo in, če je treba, ločeno namestijo v prostorih ali primernih krajih s suhim in udobnim nastiljem. Skrbnik živali mora pravočasno zahtevati veterinarsko pomoč in oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, po potrebi veterinarsko pomoč pri porodih ter ustrezno nego bolnih, poškodovanih in onemoglim živali.	3		

	<p>Vodenje evidence</p> <p>5. Lastnik ali rejec živali vodi evidenco o zdravljenju in o številu smrtnih primerov, odkritih pri vsakem pregledu. Če je treba enake podatke hraniti v druge namene, ti prav tako zadoščajo za namene te direktive.</p>	<p>Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>prva točka 7. člena</p> <p>Pravilnik o slečljivosti prometa in uporabe ter shranjevanju veterinarskih zdravil (Uradni list RS, št. 38/09)</p> <p>15. člen</p>	<p>(1) Skrbnik živali mora redno voditi evidenco o poginih živali, ki jih odkrije pri vsakem pregledu. Evidenca mora vsebovati najmanj datum pregleda in število poginulih živali oziroma identifikacijsko oznako živali.</p> <p>15. člen (dnevnik veterinarskih posegov)</p> <p>(1) Imetniki živali morajo na gospodarstvih, kjer so ali se redijo živali za proizvodnjo živil na istem naslovu imeti, voditi in hraniti enotno evidenco, v katero se kronološko vpisujejo predpisani podatki o veterinarskih posegih ter navodila veterinarja. Imetniki živali morajo evidenco voditi v obliki dnevnika veterinarskih posegov na gospodarstvu (v nadaljnjem besedilu: dnevnik), ki mora biti v vezani obliki in z oštevičenimi listi. Če so navodila veterinarja obširnejša, zaradi česar niso vpisana v dnevnik, morajo biti trajna priloga dnevnika. Na obratih perutinskih rej živali, ki so v lasti pravnih oseb, in na kmetijskih gospodarstvih, ki vzrejajo njihove živali (kooperacijska reja), lahko vodijo samostojen dnevnik samo za to vrsto rej perutnine.</p>	<p>146. Skrbnik živali vodi dnevnik veterinarskih posegov v skladu s predpisom, ki ureja izjemno uporabo zdravil za zdravljenje živali. Vodi tudi evidenco o poginih živali.</p>	<p>1 Se ne vodi sproti in v skladu s predpisi</p>	<p>3 Se ne vodi</p>	
--	--	--	--	--	---	-------------------------	--

	6. Takšni podatki se hranijo vsaj tri leta in so na voljo pristojnemu organu med izvajanjem inšpekcijskega pregleda ali če se drugače zahteva.	Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) druga točka 7. člena	(2) Evidenco iz prejšnjega odstavka mora skrbnik živali hraniti najmanj tri leta od zadnjega vpisa ter jo je dolžan na zahtevo predložiti uradnemu veterinarju na vpogled.	3	
7. Ob upoštevanju vrste živali in v skladu s pridobljenimi izkušnjami in znanstvenimi dognanji se svobodnega gibanja živali ne sme omejevati na način, pri katerem bi se povzročilo nepotrebno trpljenje ali poškodbe živali. Če je žival stalno ali redno privezana ali zaprta, ji je treba glede na pridobljene izkušnje in znanstvena dognanja dati dovolj prostora v skladu z njenimi fiziološkimi in etološkimi potrebami.	Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 8. člen	(1) Živalim mora biti zagotovljena svoboda gibanja, primerna njihovim vrsti, pasmi, starosti, stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, ki preprečuje nepotrebno trpljenje ali poškodbe živali. (2) Če je žival stalno ali redno privezana ali zaprta, ji je treba zagotoviti dovolj prostora v skladu z njenimi fiziološkimi in etološkimi potrebami.	148. Živalim je zagotovljena primerna svoboda gibanja, če so razmere v boku vsaj take, da nemoteno legajo, vstajajo, se obrtače in opravljajo fiziološke potrebe v skladu z načinom reje. Če so privezane, privesi omogočajo nemoteno leganje in vstajanje in niso pretesni.	3	
8. Materiali, ki se uporabljajo za gradnjo objektov in prostorov za nastanitev ter zlasti hlevov in opreme, s katerimi lahko pridejo živali v stik, ne smejo biti škodljivi za živali in morajo biti takšni, da se jih da temeljito očistiti in razkužiti.	Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) prva točka 9.člena	(1) Materiali za gradnjo objektov, prostorov za nastanitev, boksov in opreme, s katerimi pridejo živali v stik, ne smejo biti škodljivi za živali. Biti morajo dovolj odporni in primerni za temeljito čiščenje in razkuževanje.	149. Objekti, boksi in oprema so iz materialov, ki ne povzročajo poškodb in niso škodljivi za živali. Materiali morajo biti dovolj odporni in primerni za enostavno čiščenje in razkuževanje.	3	5 Pravnomoč na odločba
9. Nastanitev in pribor za zavarovanje živali se zgradi in vzdržujeta tako, da ni ostrih robov ali izbočenih delov, ki bi lahko poškodovali živali.	Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) druga točka 9. člena	(2) Objekti in oprema morajo biti urejeni tako, da ne poškodujejo živali.	150. Nastanitev in pribor za zavarovanje živali so zgrajeni in vzdrževani tako, da ni ostrih robov ali izbočenih delov, ki bi lahko poškodovali živali	3	
11. Živali v stavbah ne smejo biti nastanjene niti v stalni niti nenehno pod umetno razsvetljavo brez ustrezne prekinitve. Če naravna svetloba, ki je na voljo, ne zadošča fiziološkim in etološkim potrebam živali, se zagotovi ustrezna umetna razsvetljava.	Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 5. člen četrta točka 9. člena	Za vsakodnevni nadzor, ki ga opravlja skrbnik živali, morajo biti zagotovljeni pogoji za potrebne preglede, vključno z zadostno osvetlitvijo objekta, tako da je možno opraviti pregled živali ob vsakem času (4) Živali v objektih ne smejo biti stalno v temi. Kjer ni dovolj naravne svetlobe, mora biti zagotovljena primerna umetna svetloba. V primeru uporabe umetne svetlobe je treba določiti čas za počitek, ko morajo biti živali v temi. Za	151. Zahtevi po svetlobi ustreza pogoj, da so 1/20 talne površine odprtine v steni (okna in vrata) ali vir umetne osvetlitve (v jakosti 80 lux) primerne vrsti živali. Za pitovne piščance in kokoši nesnice veljajo pogoji, zapisani v Pravilniku o zaščiti rejnih živali. Živali v objektih ne smejo biti stalno v temi. Pri uporabi umetne svetlobe je treba določiti čas za počitek, ko morajo biti živali v temi. Na voljo je dovolj močan vir svetlobe, ki omogoča pregled živali ob vsakem času	3	

	<p>Če sta zdravje in dobro počutje živali odvisna od umetnega sistema prehranjevanja, je treba zagotoviti ustrezen rezervni sistem za zagotavljanje zadostnega kroženja zraka, da se ohrani zdravje in dobro počutje živali, tudi če se sistem pokvari, in alarmni sistem za opozarjanje na okvaro. Alarmni sistem je treba redno preizkušati.</p>		<p>dobrobiti živali.</p> <p>(2) V primeru umetnega prehranjevanja objektov mora biti zagotovljen alarmni sistem, ki opozarja skrbnika živali na okvaro v sistemu mora biti redno vzdrževan in preizkušen v skladu z navodili proizvajalca. Zagotovljen mora biti rezervni sistem zračjenja, ki zadošča za ohranitev zdravja in dobrobiti živali do odprave napake na osnovnem sistemu.</p>	<p>Nepravilnosti se nemudoma odpravijo oziroma se sprejmejo ustrezni ukrepi za varovanje zdravja in dobrega počutja živali.</p>		
<p>Krma, voda in druge snovi 14. Živali morajo imeti kakovostno prehrano, ki ustreza njihovi starosti in vrsti in je v zadostnih količinah, za ohranjanje zdravja in da zadosijo svojim potrebam po hranjenju. Živali ne dobivajo hrane ali tekočine na način oziroma hrana ali tekočina ne vsebuje snovi, ki bi lahko povzročile nepotrebno trpljenje ali poškodbe.</p> <p>15. Vse živali morajo imeti dostop do krme v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.</p>	<p>Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>Prva, četrta in peta točka 12. člena</p>	<p>(1) Skrbnik živali mora živalim zagotoviti primerno kakovost in količino ustrezne krme ter primeren način krmiljenja in napajanja za ohranjanje zdravja ter zadovoljevanje etoloških potreb ob krmiljenju.</p> <p>(4) Krma mora izpolnjevati zahteve iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme (UL L št. 35 z dne 8. 2. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditve regulativnemu postopku s pregledom – Drugi del (UL L št. 87 z dne 31. 3. 2009, str. 109).</p> <p>(5) Živali morajo imeti dostop do krme v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.</p>	<p>154. Skrbnik živali mora živali oskrbeti s primerno prehrano glede na vrsto živali in njene fiziološke potrebe.</p> <p>Vse živali morajo imeti dostop do krme v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.</p>	3	5	Pravomoč na odločba

	16. Vse živali morajo imeti dostop do ustreznega dovoda vode ali pa jim mora biti omogočeno, da svoje potrebe po tekočini zadovoljijo na drugačne načine	Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10 tretja točka 12. člena	(3) Živali morajo imeti stalen dostop do primerne vodnega vira ali pa jim mora biti omogočen dostop do napajanja na drug način v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.	155. (MK) Vse živali morajo imeti dostop do primerne vodnega vira ali pa jim mora biti omogočen dostop do napajanja na drug način.	1			3	5 Pravnomoč na odločba.
	17. Oprema za krmiljenje in napajanje mora biti načrtovana, zgrajena in nameščena tako, da so možna kontaminacije vode in krme in poškodbe zaradi pririvanja za vodo in krmo med živalmi čim manjše.	Pravilnik o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10 druga točka 12. člena	(2) Oprema za napajanje in krmiljenje mora biti oblikovana, zgrajena in nameščena tako, da se preprečuje kontaminacija vode in krme ter da so poškodbe zaradi pririvanja za vodo in krmo med živalmi minimalne.	156. (MK) Oprema za krmiljenje in napajanje mora biti načrtovana, zgrajena in nameščena tako, da so možna kontaminacije vode in krme in poškodbe zaradi pririvanja za vodo in krmo med živalmi čim manjše.	1				
	18. Živalim ni dovoljeno dajati nobenih drugih snovi, razen tistih za terapevtske ali preventivne namene ali za zootehnično zdravljenje, kot je določeno v členu 1(2)(c) Direktive 96/22/EGS [1], razen če so znanstvene študije o dobrem počutju živali ali praktične izkušnje pokazale, da učinki omenjene snovi ne škodujejo zdravlju ali dobremu počutju živali.	Pravilnik o prepovedi uporabe določenih snovi s hormonskim ali tireostatskim delovanjem in beta-agonistov v živinoreji (Uradni list RS, št. 4/09) 3., 4. in 5. člen	3. člen Prepovedano je dajati na trg snovi, navedene v Prilogi 1, ki je sestavni del tega pravilnika, namenjene za uporabo pri vseh živalih, katerih meso in proizvodi se uporabljajo za prehrano ljudi, razen za tiste namene, ki so navedeni v 2. točki prvega odstavka 5. člena tega pravilnika. 4. člen Za snovi, navedene v Prilogi 1 tega pravilnika in v Prilogi 2, ki je sestavni del tega pravilnika, veljajo naslednje prepovedi: karkršnoli uporaba pri farmskih živalih in akvakulturah; posredovanje farmskih živali in akvakultur, z izjemo tistih, ki so pod uradnim nadzorom, promet in trgovanje ali zakol farmskih živali za prehrano ljudi, pri katerih so prisotne snovi iz Priloge 1 ali Priloge 2 tega pravilnika, razen farmskih živali in akvakultur, kjer je prisotnost teh snovi posledica tretiranja živali v skladu z določbami 5. ali 6. člena tega pravilnika; dajanje na trg za prehrano ljudi živali iz akvakultur in njihovih proizvodov, če vsebujejo snovi, navedene v Prilogi 1 ali Prilogi 2 tega pravilnika; dajanje na trg mesa in mesnih	157. V prehrano živali se smejo vključevati dovoljene snovi le za dovoljene preventivne, terapevtske ali zootehniške namene, kot je določeno v členu 1(2)(c) Direktive 96/22/EGS [1], razen če so znanstvene študije o dobrem počutju živali ali praktične izkušnje pokazale, da učinki omenjene snovi ne škodujejo zdravlju ali dobremu počutju živali.	1				

			<p>ali trenbolon za peroralno uporabo, ali beta-agonisti, za uporabo pri kopitarjih, če se uporabljajo v skladu z navodili proizvajalca; beta-agonisti, če se dajejo v obliki injekcije za indukcijo tokolize pri kravah med telitvijo.</p> <p>(2) Snovi iz 2. točke prejšnjega odstavka mora dajati veterinar, ali, pri zdravljenju za uporabo v veterinarski medicini, v primeru iz prve alineje 2. točke prejšnjega odstavka, druga oseba, na neposredno odgovornost veterinarja. Odgovoren veterinar mora voditi evidenco zdravljenja, ki mora vsebovati vsaj podatke iz šeste alineje 1. točke prejšnjega odstavka.</p> <p>(3) Imetnikom živali ni dovoljeno izdajati in ne smejo posedovati zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo snovi iz druge alineje, 2. točke prvega odstavka tega člena.</p> <p>(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena je prepovedano zdravljenje proizvodnih živali, vključno s plemenskimi živalmi po zaključnem reproduktivnem obdobju.</p> <p>(5) Evidenca iz tega člena morajo biti na razpolago uradnemu veterinarju, če jih ta zahteva.</p>			
<p>Pohabljenja</p> <p>19. Pred sprejetjem posebnih določb o pohabljenjih v skladu s postopkom iz člena 5 in brez vpliva na Direktivo 91/630/EGS veljajo ustrezne nacionalne določbe v skladu s splošnimi pravili Pogodbe.</p>	<p>Zakon o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/2013 UPB)</p> <p>20. člen</p>	<p>Prepovedano je in se šteje za mučenje živali popolno ali delno amputiranje telesnih delov in popolni ali delni odvzem ali uničenje organov ali tkiv vretenčarjev, ki je storjeno naklepno, razen če je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poseg po veterinarski presoji potreben za ugotavljanje bolezni in za rešitev ali ozdravljenje živali; - poseg v znanstveno-raziskovalne namene v skladu s predpisi; - sterilizacija oziroma kastracija potrebna za zmanjšanje 	<p>158. Na živalih niso vidne posledice namernega pohabljanja.</p> <p>Izjema so pašne živali, ki si same poškodujejo dele telesa. Izjema so poškodbe uhljev zaradi zatrganja ušesnih številk.</p>			5

